

Barcode - 9999990870499

Title - Findiane - Javamardi.

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 79

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

9999990870499

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌણ્સિરાઓફિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૮૫ વર્ગાક

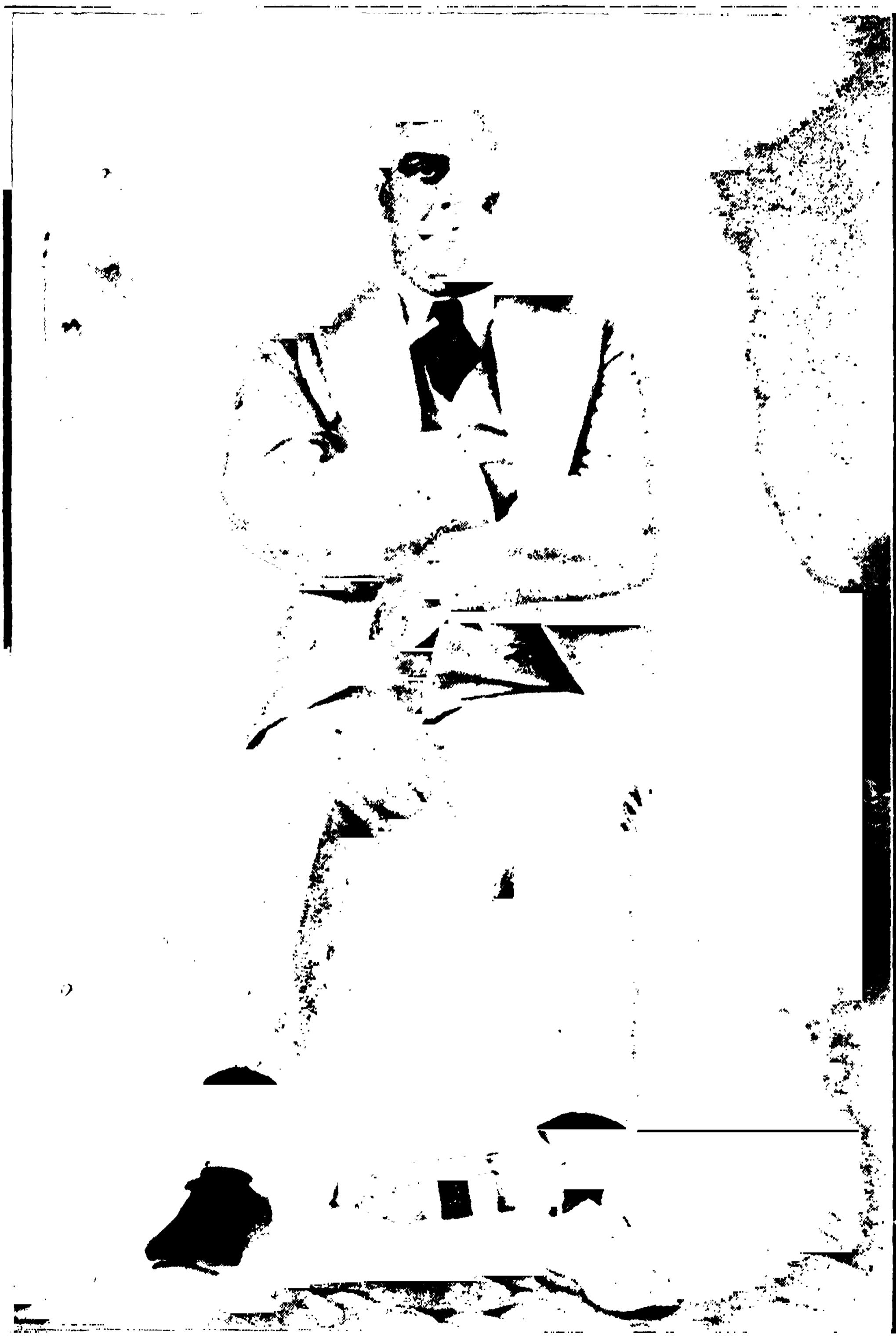
પુસ્તકનું નામ ઇંડિયાને ગ્રાનારો

વિષય એ.૧૨૪:૫૨

H. H. Sir Sultan Mohomed Sha Aga Khan

G.C.S.I.; L.L.D. &c.

ISMAILI HAZAR IMAM.

હીજ હાઇનેસ સર સુલતાન મોહમ્મદશાહ આગાખાન

જ. સી. એસ. આઈ; એચ. એલ. ડી.

ઇસમાઇલી હાયર ઇમામ.

ક્રિયાત્મક ગવિમણ.

થાણે હક અદિવાના શાહ
મુસ્તન સીર બીજીંાંના
કર માન.

આવૃત્તિ પહેલી.

નકલ ખો,

प्रगट करनार,
मुखी लालजसाई हेवराज.

થી એળ કિંધી છાપખાતું,
૧૧૩ પાલખી મહોલા મુખ્ય નંં ૬.

અપનાર,

મેનેજર, વલીકાઈ નાનાલુ ફૂડ્સ.
ખી બોલ સીંધી ટાપખાનું-૧૧૩ પાલખી અહોલા.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ମୁଦ୍ରଣ ୧୯୬୭.

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ନମ୍ବର ୧୦

પ્રસ્તાવ ના.

પાર સદ્ગુરીન બાદ પીર હસન કણીરહીને ધરમાધલી મજહબનો ધર્મો ફેલાવે હિંદુસ્તાનમાં કરવા ઉપરાંત તેમના આગળના પીરોએ રોપેલ બગીચાના કુમળાં છોડાને પાણી સીંચી વૃક્ષો અનાવ્યાં પણ ત્યારબાદ તેમના ભાઈ પીર તાજહીનને પીરાતનનો જીમે તે વખતના પીર મુસ્તનશિર બિલ્લાહે આખ્યો પણ તેમની વદ્ધત ૨૧ વરસ્તુની જર જવાન ઉમરે થતાં તે બાદ કોઈની પણ પીર તરીકે નિમણું કરવાનું તે વખતના હાજર જોમાને યોગ્ય લાગ્યું નહિ કારણું પીર હસન કણીરહીનના અનાર ઇરજાદોમાંથી ૧૭ ઇરજાદોએ પોતપોતાના જુદા જુદા મુરીદો અનાવી, જુદા જુદા સ્થળે સ્થળો મુકરર કરી રહેઠાણ્યો અનાવી ધર્મી થઈ એડા અને પોતાના બાપ દાહાને પગલે નહિ ચાલતા મુરીદોની ફોંટ વગેરે માલેવાજખાત પોતેજ હોઢ્યાં કરવા લાગ્યા. આવી સિથિત થવાથી તે વખતના ધરમામે જમાન હક મજલાના શાહ મુસ્તનશિર બિલ્લાહે કોઈને પણ પીર નીમવાનું બાજખી નહિ ધાર્યું પણ જ્યારે જમાતે પીર માટે માંગળી કરી ત્યારે પોતાના મુખ મુખારકના ઇરમાનોના સંગૃહની એક કિતાબ તેઓને હિદાયતનુમા તરીકે આપી અને તે પ્રમાણે ચાલવા ઇરમાયું.

મજહુર કિતાબ નામે “દ્રિંદીઆને જવાંમદી” એટલે કે “બુધુદુરીની નસીહત” હિંદુસ્તાનના ધરમાધલી મુરીદોમાં પીર તરીકે ગળાય છે. અને પીરોની પુંડીયોમાં એ નામ ૨૬ મું આવે છે. આ કિતાબમાં તે વખતને યોગ્ય અને હાજર પણ દીનદારે મનન કરવા યોગ્ય નસિહતોનો ખજનો જરેલો છે,

મજહુર કિતાબ બદ્દકશાની ખાલુ વગેરે ધરાની ધરમાધલી દીનદારોમાં ધર્મીજ મરાહુર છે અને તેની સેંકડો હાથની લખેલી કિતાબો તે લોકો પાસે છે. આ કિતાબની અસલ ઝાણ ફારસી છે અને તેનો તરણુમો સિંધી ઝાણનમાં થાડા વરસો અગાઉ કરવામાં આવ્યો હતો, જેનો ખુલાસો “અલાહીન છાપખાના” તરફથી અગાઉ બહાર પડેલ કિતાબમાં આપગામાં આવેલ છે જે સદાઅરો વાંચકોની જાણ માટે અને ટાંકવામાં આવે છે.

“હી કિતાબ હજરત મોલાના શાહા મુસ્તન સીર બિલ્લાહ અલેહે સલામ પાણુલ જમાત કે નવાજશ ઇરમાયું સથાન જે પીર તાજહીન (૨૧) વરેણુ જુવાન આવસ્થામે જોમું સીરીરીઆઉં તહે ઉન વખત જમાત જોડી થીને હજરત મજલા શાહા મુસ્તન સીર બિલ્લાહ અલેહે સલામ પીઠે જલાન મુખારકસે ઇરમાયું જે હી કિતાબ ચોંધે દ્રિંદીઆત જોમરદીલ આયે કે પીરને

૧

અને શાખા એનાથત કરાયું તું અને કેડો શાખા હિન કીતાબજે ફરમાનતે અમદા કંઈ કિ શાખા છનસા અલા હમેશા એની જાણમે સુખી હું હૈ હીન રીતે કરાયું પણ હી કીતાથ અસલ કારસી જાણસે લખેલી આચે તંબે કિતારે સીધી હરેક ને પ્રારસી જાણમે કીએલો પાંલ જમાત વટે આચે પણ પાણુણું જમાત મીંજ બણ્ણાક મેમન શાખસો કારસી જાણ ન ખુજણુસે સભાબમે હીન કીતાબજે ફાથેથી ને વાંચણુથી પેનસીય હુવા તે વાસતે જમાતજે ફાથેલાએ અમલાર સુખી શરીરલાં ગાંગળ વિચાર કંએ તેથી ઈનાં કુમકુસે અને આવા અલી માહાનદ વડીલ આવા જાનમાહામણને પોતો આવા શકુંદ-અલી ગુલામ હુસેનાં મહતસે હીન કીતાબજે તરજુમો કરણ લાએ શુરૂ કીઅસી જહે હી ચાપડી છાપણુંને વીચાર કીઉં તહે કારસી જાણને તરજુમો કંધલ શાખસજે તજવીજ મીંજ હુઅસી સા તજવીજ કરે, સુખી શરીરલાઈ ગાંગળ આવા સફરઅલીકું હીનજે વાસતે પુછીઅઉં સભાબજે હીની આવા સાહેબ હમેશા ધણીજા હુજુરીએ આહિન ને કારસી પોલી ધણી શું ખુજનતા અને હીની આવા સફરઅલીને હાદો આવા અલીમામદ પણ અવલ પાંજેમે સુખતાર નામેજે તરજુમો કીઉં આહિન તે લાએ કરે સુખી શરીરલાઈ હીનાં મેહેનતજે લવાજમ હીણુંને ચઢ અને આવા સફરઅલીકું પુછીઅઉં તહે આવા સફરઅલી ધરમજે કમ સમાં હીનાં મેહેનતજે લવાજમ ન ગાનણુંને ચઢ પીંઠ ધીલોજાનસે પીંઠસે અનતી મદદ કરણ લાએ કણુલ થીએ તેથો અસાકે હી કમ મથે ખણુંનાં ઉમેદ થઈ અને તીન પરમાણે આવા સફરઅલી ગુલામ હુસેન પીંઠાં કણુલાત સુજબ પીંઠજે વંઘતજે લોગ દઈને સુમારે ચાર મહીનાં સુધી પીંઠને કમ છે ગણુંઝ કાણેલીઅતથી અને ધીલોજાનસે હીન કીતાબજે તરજુમો કરે અને તેણું કાઢી અશાંખે ઉતારે હીંવા હુઅા અને તે મીંજથી છાપવા હુઅસી અને સે છાપણુણું અસા પણ ધણી મેહેનત ગોડી આહે. આવા સાહેબ પીંઠાં ધીલોજાનસે મેહેનત ગોળાઉં આહુન વાસતે અસા છનીજે ગણુંઝ મેહેનતાની સાથે એસાન મંજુતા અને છની ધરમજે કમ સમાં પીંઠ મથે મેહેનત ગોળાઉં આહુન વાસતે મુરતજાઅલી પણ તંબે અવજ હાંધો.”

ઉપર મુજબ આ કિતાબ “કારસી” અને “સીધી” જાનમાં બહાર પડી હતી ને ઉપરથી અમારા પ્રેસ તરફથી પહેલી આવૃત્તિ ધ. સ. ૧૯૦૫ માં અહાર પાડવામાં આવી હતી પણ આપણી ડામના કેટલાએક દીનભાઈએ સિંધી લાવા અરાબર સમાં શકતા નહિ હોવાથી અમોએ તેનો શુધ્ધ ગુજરાતી તરજુમો કરાવી શુધ્ધ અસલ કારસી જાન કાયમ રાખી આપેલ છે અને તેથી આ કિતાબ દરેક હીન અંધુંને વણુંઝ ઉપયોગી થઈ પડવા સંભવ છે.

અમોદે આ નવી આવૃત્તી અસલ સિંહી હરકેશભાઈજ ડાયે કરેલ
છે. અને તેમાં સિંહી હરકેશભાઈ હોવાને લીધે રહેલી આસા દેખ સુધારવા સિવાય જાના આપેલે
પ્રશ્ન કરેક કરેલ નથી અને તેનો ગુજરાતી તરજુમો આગામી સિંહી તરજુમાને આપાડે
દુર્દ્રોષી ઝયાન ઉપરથીજ કરવામાં આવેલ છે. છન્હા ડેઢ જગ્યાએ લુલ જગ્યાપ તો સુધારી
જુંયવા અને બીજ આવૃત્તિમાં સુધારી શકાય માટે અમોને સુચના કરવા અમારા માનવંત
ધાંયનાગામો મહેરખાની કરશે એવી આસા છે.

સુખી લાલજીભાઈ હેવરાજ.

પ્રગટ કર્તા.

સાંકળીયું.

નંબર.

વિષય.

પાનું.

૧

ફિંદીઆત મોટો

૧-૪૩

૨

ફિંદીઆત નાનો

૪૪-૫૨

૩

જવાંભડી

૫૩-૭૨

અણાડ રોડાર.

કિંદીચાતે—જવાંમદી.

બિલભિલાહ હિર રહિમા નીર રહિમ.

(ફારસી)

યા મઉલાના, યા મઉલાના, શાહે અધ્યાત્મસલામ, શાહે મુસ્તાન સરે બિલાહ ઈમામે જમીનો જમાન. અલેહેસલાતો વ સલામ, ખુદાવંહે જમીનો જમાન હુઅરેત મઉલાના મી ઝરમાયદ કે:—

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ માલે વાજભાત એ રસાનદ વ રિઝક વ રૈઝી ખુદાવંહતાલા મી હેઠદ અઝ બરાએ અહેગુન, અઝ ઉન રૈઝી હેહ હીસે એ કુનદ, હર હેહ યકી હુકે ખુદાવંહે કરીમ હકુ સુખહાનહુતાલા. હુસ્ત ઉરા બુદા કુનદ, એ આસ્તુનએ હુઅરેત શાહે મરદાં મુરતુઆયાલો વ હુઅરેત ઈમામ એ રસાનદ. | ૧ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ હુઅરેત ખુદાવંહતાલા ઝરમુહે હુસ્ત હર તરીક કે ખુનએ હકીકત ગોકૃતે હુસ્ત બીજન અજ શરીયત વ તરીકત વ માયારેઝત થક હીનાર હર રાહે હકીકત ઝરખુહે હુસ્ત દેહ કે હાસલ કુનદ, અઝ ઉન યકી માલે ખુદાવંહે પુલ જલાલહુતાલા એ રસાનદ | ૨ |

(ગુજરાતી)

યા મઉલાના, યા મઉલાના, શાહે અધ્યાત્મસલામ શાહે મુસ્તાન સીર બિલાહ ઈમામ જમીનો જમાન અલેહેસલાતો વ સલામ ખુદાવંહે જમીનો જમાન, હુઅરત મઉલાના ઝરમાયે છે કે:—

મોમન તે છે જે માલ વાજભાત યાને દસોંદ હે ને ખાવું પીવું ને કમાઈ ખુદાવંહતાલા બંદાના માટે હે છે, તે કમાઈમાંથી દસ લાગ કરે ને તે દસ લાગમાંથી એક લાગ ખુદાવંહ કરીમ હકુ સુખહાનહુતાલાનો. હકુ છે તેને બુદો કરીમ હુઅરત શાહે મરદાં મુરતુઆ અલી વ હુઅરત ઈમામના મકાને પહોંચાડ. | ૧ |

મોમન તે છે જે હુઅરેત ખુદાવંહતાલાએ ઝરમાયું છે, ને હરેક રીતે હકીકતનું ધર કર્યું છે, તે શરીયત તરીકતને માર્ક્યતથી બહાર એક દીનાર હકીકતીને રસ્તે ઝરમાયું છે કે ન્યારે દરા કમાય તેમાંથી એક ખુદાવંહ તાલાને આપ્યે. | ૨ |

દિલ્લીમાતે-જવાંમદીં.

મોમન તુન હુસ્ત કેહ જવાં મર્દ કુ
બાશાડ દર હુર બાધકે હુસ્ત. | ૩ |

મોમન તુન હુસ્ત કેહ દર હુર સાલે
કુઅઝહેહ માહા આમાલ અમલે
સાલેહ કુનદ વ ખણુક એ જોયદ વ
હુક એશાનવદ હુક એનશીનદ વ હુક
રાહુ રવદ, દીલશા સાલેહ બાશાડ યાને
કે દીલશા સાદિક બાશાડ. | ૪ |

મોમન તુન હુસ્ત કેહ નરસરા હુક
બાશાડ અકબે ખદ કારે હુડ્દી ન
રવદ. | ૫ |

મોમન તુન હુસ્ત કેહ ચરમશા
હુક ધીનદ, નાહુક નિગાહ ન કુનદ યા
અ માલે ભરદુમ યા અ જને ભરદુમ.
| ૬ |

મોમન તુન હુસ્ત કેહ જથાનશા
હુક બાશાડ વ દૈઘશા ન ગોયદ વ
ખિલાડ ન જોયદ. | ૭ |

મોમન તુન હુસ્ત કેહ સુખનશા
યકી બાશાડ. | ૮ |

મોમન તુન હુસ્ત કેહ વાયદે કુનદ
મી બાયદ, વાયદરા રાસ્ત બાશાડ
વ હુરસ્ત બાશાડ, ખિલાડ ન બાશાડ.
| ૯ |

મોમન તુન હુસ્ત કેહ હલાલ એ
ખોરદ, હરામખોર ન બાશાડ વ ખદ-
હાનશા લુકમએ હલાલ એ ખોરદ વ
હરામ ન ખોરદ. | ૧૦ |

મોમન તે છે કે જે ખણુડુર
આદમી હોય અને દરેક બાધતમાં
તેવોજ હોય. | ૧ |

મોમન તે છે કે દરેક વર્સના બારે
મહુના અમલ સારાં કરે ને સાચું
ઓલે ને સાચું સાંલળે ને સચાધથી
બેસે ને સચાધથી ચાલે તથા તેનું
દિલ સાડું હોય યાને સાચું હોય.
| ૪ |

મોમન તે છે કે જેનું નરસ-(હિલ)
હુક સાડું હોય ને હરામખોરના ખરાય
કામ પછવાડે ન જાય. | ૫ |

મોમન તે છે કે જે આંખોથી
સાડું સાચું જુઓ ઓટી નજર ન કરે
શું પરાયા માલને કે શું પરાઈ
ઓરતને. | ૬ |

મોમન તે છે કે જેની જથાન હુક
હોય ને ગાલ ન કાઢે ને ખોડું ન
ઓલે. | ૭ |

મોમન તે છે કે જેનો ઓલ એકજ
હોય. | ૮ |

મોમન તે છે કે જે વાયદો કરે ને
તેને વાજય છે કે તેનો વાયદો સાચો ને
ખરાયર હોય, ઓટો ન હોય. | ૯ |

મોમન તે છે જે હલાલનું ખાય
ને હરામનું ખાવાવણો ન હોય ને
પોતાના મોઢમાં લુકમો હલાલનો
ખાય ને હરામનું ન ખાય. | ૧૦ |

મોમન તીન હુસ્ત કેળ સાદક
બાશાદ, કીને વ ખુઅ દર ઢીસે ખુદ ન
હાથે બાશાદ વ ખુદ ગર્મ ન રવદ,
દીલશ સાદિક, સાદ નિગાદ દારેદ.
| ૧૧ |

મોમન તીન હુસ્ત કેળ દીલશ
સાલેહ બાશાદ વ સાદિક બાશાદ વ
હસ્તશ રાસ્ત બાશાદ બરાએ માલે
મરદુમ વ બરાએ જેને મરદુમ નાહુક
દરાજ કરદન નિગાહ દારેદ. | ૧૨ |

મોમન તીન હુસ્ત કેળ નડસશારા
અહેરામીએ અઉરતુન જેને મરદુમ
નિગાહ હારેદ, ન રવદ વ હરે કસી કેળ
પીશે અઉરત જેને મરદુમ મીરવદ પસ
તીન તેહુકીક પીશે માછરે ખુદ રક્તે
આશાદ વ અજ તીન રાહ કે આમદી
એ હુમીન રાહ પસ મીરવી દિન
ખુશાયાઈને દરતુર નેસ્તા. | ૧૩ |

મોમન તીન હુસ્ત કેળ પાયશ બર
હુક બાશાદ ચે અદ્યે માલે મરદુમ ચે
વ જેને મરદુમ નાહુક ન રવદ.
| ૧૪ |

મોમન તીન હુસ્ત કેળ શરેતા એ
પા બર હુક બાશાદ, બાયદ કેળ હુક
એનશીનદ વ હુક અભીજદ વ હુક
રહા રવદ. | ૧૫ |

મોમન તીન હુસ્ત કેળ હુક વ ના
હુક એ શનાશાદ. | ૧૬ |

મોમન તીન હુસ્ત કેળ હુલાલ વ
હરામ એ શનાશાદ. | ૧૭ |

મોમન તે છે કે દીલનો સાદે હોય
ને અહેખાઈ ને દુરમની પોતાના
દીલમાં ન રાખે ને જલદી ગરમ-ગુસ્તને
ન થાય. ને પોતાનું દીલ સાચું ને
સાદે નજર રાખે. | ૧૧ |

મોમન તે છે કે જેનું દીલ ચોકખું
હોય ને સાચું હોય ને તેનો હાથ
સાચો હોય શું પરાયા માલ માટે કે
શું પરાઇ એસેતને માટે નાહુક (હાથ)
લાંઘો કરવા માટે સંભાળ રાખે. | ૧૨ |

મોમન તે છે જે પોતાના દીલને
પરાઇ એસેતથી હરમારિ કરવા માટે
પકડી રાખે અને ન જાય. જે કેદ
પરાઇ એસેત પાસે જાયતો તે માટે
પોતાની મા પાસે ગયો (એમ નક્કી
સમજવું) જે રસ્તેથી આવ્યો છે તેજ
રસ્તે પાછું જવું, તે સારો રિવાજ
નથી. | ૧૩ |

મોમન તે છે જેનો પગ સચાઈ
ઉપર હોય શું પારકા માલ પછવાડ
કે શું પારકી એસેત પછવાડ, એટે
રસ્તે ન જાય. | ૧૪ |

મોમન તે છે કે જે માથાથી પગ
સુધી હુકપર હોય ને તેને વાજબ છે કે
હુક એસે હુક ઉડે ન હુક ચાલે.
| ૧૫ |

મોમન તે છે કે જે હુકને ને
નાહુકને એળાએ. | ૧૬ |

મોમન તે છે કે જે હુકને ને હરમને
એળાએ | ૧૭ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ ખાડે ન કુનાદ
અહે ચુનીન આજ ગરેલાત પણેદા
ભીશવાદ ખહે સુરતે શાંતિનાન એણીસિસ
હુસ્ત. ખહે બરાબે મોમનુન હરામ
હુસ્ત વ કસી મીઠાનાદ કે મન ખાહુમ
ઝડ્ઝ પસ ઊરા ખહેએ ગરેલતી
શૈકાર બાશાદ. | ૧૮ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ હુમીશા. ૬૨
ગિરિયા વ જારી બાશાદ વ હુમીશા.
૬૨ યાહે હુક તચ્છાલા બાશાદ કે વકત
આમાદ. | ૧૯ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ હર જાએ
આયદ વ હર કાર કુનાદ મી બાયદ
અવલ એ યાહે ખુદાવંદ રહેમાન
બાશાદ વ દાયમ દર ખયાલે હુક
સુખહાનહુતચ્છાલા બાશાદ વ જન
અઉરતુન મરહુમરા ખાહેર હમશરિહ
વ બિરાદરે ખુદ આયદ થીનાદ.
| ૨૦ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ દાયમ દર
છીઠે, વ ફ્રિક વ શાનાખતે હુજરતે
ખુદાવંદ જુલ જલાલહુ ખુદશ બાશાદ
વ અજ રોછે કયામત એતરસદ વ અજ
હેઠતો તરસ એકનાક રોછે કયામત
રા દારતે બાશાદ વ એતરશદ.
| ૨૧ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ અજ હિસાએ
હુક મીળીરદ રોછે કયામત અજ ઉન
હિસાએ એતરસદ. | ૨૨ |

મોમન તે છે કે કે (હાંસીનુંકુ)

હસે નહિ. તે (હાંસી) ગરુદાનીથી એહા
થાથ છે, હસું છે તે શોકાન હુદાલીસની
સુરત છે ને હસું મોમનના માટે
હરામ છે, ને જે કોઈ સમજે છે કે હું
મરી જધશ ત્યારે તેને ગરેલતીનું હસું.
શા માટે જોઈએ! | ૧૮ |

મોમન તે છે કે કે હુમેશાં
ગીરીયા જારીમાં હોય ને દરેખ
મઉલાને યાદ કરવામાં હોય કરણ કે
વખત આવ્યો (છ.). | ૧૯ |

મોમન તે છે કે જ્યાં જ્યાં ને હર
કોઈ કામ કરે તો તેને વાજથ છે કે
અવલ ખુદાવંદતાલાને યાદ કરે ને
હુમેશાં ખુદાવંદ તાલાની વિચાર હોય
ને પારકી એસતને પોતાની સગી એન
ને પારકા મરહેને પોતાની સગી ભાઈ
કરિને સમજે. | ૨૦ |

મોમન તે છે કે પૈતે હુમેશાં ને
ફ્રિકરને ખુદાવંદતાલાની અંદળીને
એળખવામાં (કોશીશ કરતો) હોય ને
કીયામતના. હિવસથી ધરૂને અને તેને
કીયામતના. હિવસની બીક બાને ડર
હોય ને ડરે. | ૨૧ |

મોમન તે છે કે જે હુક સાચ્છે.
હિસાબ લે અને કીયામતના હિવસે
તે હિસાબથી ડરે. | ૨૨ |

મોમન ઉન હસ્ત કેહ હરખ ભગો
મહિલે ખુદરા યાડ તુમાંદ વ રોજે
કથમત નજીદિકે ખુદ બીજાં. અજ ઉન
રોજ એતરસંડ વ અજ ખુદાવંદ
એતરસંડ. | ૨૩ |

મોમન ઉન હસ્ત કેહ સુખુને કુર
ન ગાયં વ અજ વકત હમ ગાઝીલ
ન બાશાં. | ૨૪ |

મોમન ઉન હસ્ત કેહ દાયમ ખખરે
આખેરત એગીરાં. દાયમ દર દિંકરે
મરગે ખુદ બાશાં. | ૨૫ |

મોમન ઉન હસ્ત કેહ દાયમ દર
કુરમાન હુકમ અમરે ધલાહી હક
સુખહાનહુ તઘાલા ખુદ બાશાં.
| ૨૬ |

મોમન ઉન હસ્ત કેહ ખુદાવંદ
ગફકર ખુદાએ ખુદરા પીશે ખુદ
હાજિર વ નજીદિક બીજાં. | ૨૭ |

મોમન ઉન હસ્ત કેહ હર કાર
શાંલ એ કુનંદ મી બાયં અવ્યલ
ખુદાએ ખુદરા હાજર પીશે ખુદ
નજીદિક બીજાં. | ૨૮ |

મોમન ઉન હસ્ત કેહ ખુદાવંદ
ગફકર ખુદરા એશનાશાં બર જાએ
હક રાહ રવં વ હિંદા બા અખાનશ
યકી બાશાં. | ૨૯ |

મોમન ઉન હસ્ત કેહ દાયમ સોહખત
દર ભજલિસે મોમનુન વ જાલેહુન
એનશિના વ ચુચાહે ધુલા તુમાંદ
એનશિના. | ૩૦ |

મોમન તે છે કે હુમેસાં પોતાના
મેતાને યાદ કરે ને કથામતનો દિવસ
નાલકમાં હેઠે ને તે દિવસથી ડરે ને
ખુદાવંદથી ડરે. | ૩૧ |

મોમન તે છે કે કે કુરુતું વચન ન
ઓલે ને તે વખતથી પણ જુલવાના ન
રહે. | ૩૨ |

મોમન તે છે કે હુમેસાં
આખરતની ખખર રાખે ને હુમેસાં
પોતાના મેતાની ફિકરમાં હોય. | ૩૩ |

મોમન તે છે કે હુમેસાં પોતે
ખુદાવંદ હક સુખહાનહુતાલાના
કુરમાનમાં રહે. | ૩૪ |

મોમન તે છે કે પોતાના ખુદા
યાને ખુદાવંદ (ગફકર) માઝે કરવાવાળાને
પોતા પાસે હાજર અને નાલક
જુએ. | ૩૫ |

મોમન તે છે કે કાંઈપણ ધંધે
કરે તો તેને વાજથ છે કે પ્રથમ પોતાના
ખુદાને હાજર અને પોતાની પાસે
નાલકમાં જુએ. | ૩૬ |

મોમન તે છે કે પોતાના
ખુદાવંદ શુરુંરને ઓલએ હક રસ્તાપર
ચાલે ને તેનું દિલ ને ઓલ એકજ
હોય. | ૩૭ |

મોમન તે છે કે હુમેસાં ધમાનીને
ચાંડે દિલના (લોકો)ની ગીજલસખાં
સોખત કરીને એસે અને ધલામનું

૨ સખુનહાંએ ધરમરા તા તચાનદ કે અવલોકન કરે ને ધર્મમના શરૂઆતનાં
થાડે ખુદ ગીરી કુનાં. | ૩૦ |

સુધી બને ત્યાં સુધી પોતે થાડ કરે.
| ૩૦ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેણ ખુદરા મુર્દે
થીનાં વ નેસ્તા થીનાં વ એરાસ્તી
સર તા એ પા હક ખુદરા દાર્શને બાશાદ.
| ૩૧ |

મોમન તે છે કે પોતાને ભરી અચેલો
જુઓ ને પોતાને કંદપણ ન લેખે ને
પોતાના માથાથી તે પગ સુધી સચાંધથી
હકપર હોય. | ૩૧ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેણ જરે તા એ
પા ખુદરા જ ગીરોહે ગુનાહક ઇન
થીનાં વ ઉન ઝરુકશા બાશાદ વ
સિતમકશા બાશાદ વ મહેનતકશા
બાશાદ વ ઉન ખામોશ વ કમ હરે
બાશાદ. | ૩૨ |

મોમન તે છે કે પોતાને માથાથી
તે પગ સુધી ગુનાહગારેનાં ટોલામાંનો
જુઓ ને તે દુઃખ ખમવાવાળો
હોય ને જુલમ ખમવાવાળો. હોય ને
મહેનતુ હોય ને તે ચુપ ને થાકં
ખાતવાવાળો હોય. | ૩૨ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેણ દાયમ.
સાખરીન વ સાદકીન વ રાસ્તી વ
પરહેઝગારી બાશાદ વ સાલેહ બાશાદ
વ પાક સાંદ દિલ વ પરહેઝગારી વ
થીકીને બાશાદ. | ૩૩ |

મોમન તે છે કે જે હમેશાં સથર
કરવાવાલો સાદેક ને સચાંધવાલો અને
પરહેઝગાર હોય ને સારો હોય ને
પાક સાંદ દિલવાળો પરહેઝગાર અને
વેર વગરનો હોય. | ૩૩ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેણ અજ એહવાલ
વ હાલતે ખુદ ગાફિલ ન બાશાદ વ
અજ અજાણે મગ વ તદખીએ કુન
કેનન ખુદ ગાફિલ ન બાશાદ વ
અજ અજાખ ઝરાહરે કંદ વ અજ
જવાખ વ સવાલ દુ દિરશનેએ
મલાએક કે દર કંદ મીળીરંદ અજ
ઉન બેતરશાદ વ ગાફિલ ન બાશાદ.
| ૩૪ |

મોમન તે છે કે જે પોતાની હકીકિતને
હાલતથી અજાણ ન હોય ને મોતનાં
અજાખથી ને જીવ નીકલવાની
સખતાંધથી અજાણ ન હોય અને
કંબરની લીડના અજાખથી ને એ
કીરરસતા મલાએક જે કંબરમાં
સવાલ જવાખ લેશે તેનાથી ઊરે ને
ગાફિલ ન રહે. | ૩૪ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેણ હજરતે ધમામ
કમાને હાદીઓ. મેહદી સાહેબે જમાન
ધમામ મેહદી અધુલા સાહેબ જમાન
ખલીદુર રહેભાન શરીરકુલ કુરમાનનું

મોમન તે છે કે જે હજરતી ધમામે
જમાન હાદીયુલ મેહદી સાહેબે જમાન
ધમામ મેહદી અધુલા સાહેબ જમાન
ખલીદુર રહેભાન શરીરકુલ કુરમાનનું

રા. એ. રાનાશાહ ચુન હુંરત ખાયમ એ ઓલાએ કેઅકે હજુંલા છમાં સાહેબાન
સાહેબાન અમર સાહેબે જમાન દર એ અમર સાહેબે જમાન દુનીઆમાં
દુન્યા આહે હસ્તા બાપડ ઉન હુંરત
રા. તર્ફાના નસુદે એ જોયદ વ બે
રાનાશાહ વ એ બીમદ વ હકે ઉન એ અને જુએ ન તે મહિલાનો હુક
મહિલાના બેદુંબુરે પુર તુર એ
શીપુર વ મેહેરશા વરણ. | ૩૫ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ દાયમ યાડે
હુક દારતે બાશાહ વ દાયમ દર ખાલે
હુક બાશાહ. | ૩૬ |

અથ મોમનું અથ સાદકું કસી
કેહ દિલ સાદિક બાશાહ દાયમ દર
જિક વ કિક વ સીક્રિત વ સનાએ યાડે
હુક તથાલા બાશાહ વ ઉન અજ તરસે
હુંરતે ખુદાવંદ ઉન બંદે દાયમ
ગિરિયા કુન બાશાહ વ ગુનાહુને ઉન
બંદે રૂજ એ રૂજ ચુનીન મીરેજદ
મિસલ દર પાધજ જમસ્તુન દરખતુન
ખિઝાં મી કુનદ વ ખર્ગ મી રેઝદ
ખલકે ગુનાહુને ઉન બંદે મીરેજદ
મિસાલ હમચુનીન કે બરરે અજ
આસમાન મીઆરે હમાન બરરે
આઝતાબ મી બીનદ મી ગુદાજદ
આબ મી શાવદ. પસ હુર મોમન કેહ
યાડે પરવદિગારે આલભીન ખુદાવંદ
તથાલા બાશાહ ગુનાહુને ઉન બંદેરા
હમચુનીન મી ગુદાજદ વ મીરેજદ વ
અગર કસી સુખુને નામસ્થુત
વ કુર્ચ ગોયદ યા કે કેશા બેદેહદ સુખુને
હરચેગી ના મરસ્યુત ગેયદ મરસ્યેગી
કુનદ વ ગરૂલાતી ગરૂલાત વરણ યા
અયેદ વ કિફૂતે અંજીરત જને મરુભરસ
નિષાહ કુનદ યા માયાયુરી જાણે

અમર સાહેબે જમાન દુનીઆમાં
નહેર છે. વાળખ છે કે તે હુંરતને
તપાસ કરીને ખોળે ન ઓલાએ
અને જુએ ન તે મહિલાનો હુક
હજુર પુર તુરમાં પહોંચાડ ને
મેહેર માંગ. | ૩૫ |

મોમન તે છે ક જે હમેશાં હુકને
યાદ કરતો હોય ને હમેશાં હુકના
ખ્યાલમાં હોય. | ૩૬ |

અએ મોમનો અએ સાદકો સાચા
લોકો કેનું દિલ સાદિક-શાચું હોય ને
હમેશાં બંદગી ને શીકર વખાણુંને
સુટીથી હુક તથાલાને યાદ કરે ને હુંરતે
ખુદાવંદની ધાર્સ્તીથી તે બંદા હમેશાં
રોવાવાલો હોય. તે બંદાના ગુનાહ
દિવસો દિવસે એવી રિતે કમતી થાય
કે જેમ પાન ખરવાની રહુમાં આડ
સુકાય છે ને પાન ખરી પડે છે તેમ
તે બંદાના ગુનાહ ખરી પડે છે કે જેમ
આસમાનથી બગ્ર વરસે છે તો તે
બંદ પર તડકો પડે તો તે ગળી જાય
ને પાણી થાય છે ત્યારે જે મોમન
પરવર્દિગાર આલેમીન ખુદાવંદ
તાલાની યાદમાં હોય તે બંદાના ગુનાહ
એવી રિતે ગળી જાય છે યાને ખરી
પડે છે અને જે કેદખાણ ખરાથને ખુરા
વચન કરે યા ગાલ હે હલકાને ખરાથ
વચન કરેને મરકરી કરે ને લુલાવામાં
પડી ગરૂલાત કરે અથવા પારકી
આરતના એવ જુએ અથવા પારકી
આરતથી પ્રીત કરે અથવા આરતા
નિષાહ કુનદ યા માયાયુરી જાણે

મરહુમ બાશાહ યા જન મગાચુકે મરહે નાઉં આહુરમ રા નિગાહ હાર્દ પસ નાઉં બિલલાહ પનાહ બર ખુદાકે હુમાં બંદેગાન હુમાં શખ્સ અગર દર તમામ ઉમરે ખુદશા નમાજે શામ કરહેલ બાશાહ વ ઈંમાહત ચુનીનકસે કે આચ્ચમાલ અમલ સાલેહ કરે બાશાહ હુમેરા બરણાહ ઇના હાદે વ બાખ્તે બાશાહ હુઝરતે હુઝર ખુદાવંડતાલા નારાજી વ નાખુશાનું અજ ઉન બહે બાશાહ વ કારાર ઉન બહે હુમે શીકસ્તે દર અદ્દ હુક્રાન પરેશાન શવદ વ દર દુનયા હુમ અજ અરાએ ઉન બહે તારોકીએ જુલમાત આયદ વ દર આખેરત ગીરુકુતાર અજાએ હોઝખ બાશાહ વ હર કસી કે કારે અદ્દ અમલ મીકુનદ અજ અરાએ હુમાન બદ્દકાર ચુનીન સથખ પાએદા મીશવદ કે હુમીશે દર દુનયા ખાર બીજાર દર એ દર વ આખેરત દર હોઝખ બાશાહ. | ૩૭ |

મોમન ઉન હુસ્ત કેહ હુમીશે સાએ-
રીન વ સાલેહીન વ સાહેકીન વ
રોસતીન વ પાકીજગીરીન વ પરહેઝ-
ગારી વ ઓઝ તરસગીરી વ દીલ સાર્દ
ભીકીને ભીખુઝ બાશાહ વ હર કાર
એ કુનદ દર હર કાર ખુદાએ ખુદશારા
હુઝર પીશે ખુદ ભીનદ વ હુમીશે દર
થાદે હુક બાશાહ વ હર બંદેગાન ચુનીન
લુભાયદ અજ અરાએ ઉન દર દુનયા
રોશની આયદ વ દર આખેરત વ દર
ઘેહેશત દીદારે મહિલાએ મુરતુળઅલીના
બાશાહ. | ૩૮ |

નાઉં ખીલલાહ પનાહ બર ખુદાકે તે
બંદા તે શખ્સ જેણે પોતાની આખી
ઉમરમાં રાતની બંદગી કરી હોય ને
ઇધાદત ઘણી કરિ હોય ને અમલ
સારા કર્યા હોય, તે અધાને ઇના-નાખુદ
કરે છે ને હારી જાય છે ને હુઝરત
હુઝર-ખુદાવંડતાલા તે બંદાથી
નારાજ ને નાખુશ હોય છે ને તે
બંદાનું કામકાજ બંદું પડી જાય છે
(એક પણ નથી થતું) ને દુઃખી
તે બંદો પણ હોરાન ને પરેશાન થાય
છે ને દુનિયામાં પણ તે બંદા માટે
બુલમાતનું અંબાડં આવે છે. ને
આખરતમાં પણ દોજખના અજાખથી
પકડાયલા હોય છે ને જે કેઠ
ખરાખ અમલના કામ કરે છે તેજ
ખરાખ કામ માટે એવો સખખ
પેઢા થાય છે કે હુમેશાં દુનિયામાં
સ્થળે સ્થળે ભરકતો ને ખુઅાર રહે ને
આખરતમાં દોજખમાં હોય. | ૩૭ |

મોમન તે છે કે જે હુમેશાં સથર-
વાળો ને સારો ને સચાધવાળો
પાક ને પરહેઝગાર ને ખોડ-ડરવાળો ને
દીલ સાર્દ દુસ્મની ને કીના વગરનું
હોય. ને દરેક કામ કરે તે દરેક કામમાં
પોતાના ખુદાને પોતા પાસે હાજર
હોય, અને હુમેશાં હક યાને ખુદાવંડ
તાલાની બંદગી બંદ માં હોય ને
જે બંદા એવી રીતે કરે તેના માટે
દુનીયામાં રોશની આવે છે ને આખ-
રતમાં કીચામતના ડિવસે અને
બહેસ્તમાં તને મહિલા મુરતુળઅલીના
બાશાહ અણે છે. | ૩૮ |

ચાર્ચન બન કસ્તા તે અનુભાવ કરી
બેનાંદું હકુ ખારાદ વ અપણી રહે
બેનાંદું હકુ ખારાદ વ પાખડુંની બેન
ખડે હકુ ખારાદ વ હસે ગુરુતને વ
શાનીફને બેન ખડે હકુ ખારાદ વ રાહા
સ્થતને બેન ખડે હકુ ખારાદ વ ધરે
નર્સ વ આરકીએ બેન ખડે હકુ
ખારાદ વ સરે તા એ પા બેન ખડે
હકુ ખારાદ વ જાયાને બેન ખડે શીરીન
વ નમ્રણી ખારાદ વ લંઝ શીરીન
ખુરા ખારાદ વ ઢૂછે બેન ખડે સાદિક
ખારાદ વ ડાયમ ખડે દર જીકરો ઝીકર
વ સિદૃતે હુકુક વ રાનાએ રાનાખતે
ખ હકુતખાલા ખારાદ વ અમાયમાલે
બેન ખડે અમલ સાલેહ ખારાદ
વ દર અભરે ફરમાં બરદારીએ
ખુદાધંદ વ પીરે ખુદ ખારાદ નાએ
ખુદાએતખાલા વ પંજતન યાયલીસ
વ ચીક તસ્ખબીએ ખુદાએરા દોસ્તા
ઠારેદ વ યાદ દાસ્તે ખારાદ વ હાયેત
ખાગાએ ખુદ ધમામ સાહેખલ
અન્દર કાહેય જમાનરા ખાયદ બેન
ખડે બીરાનારાદ વ દર ફરમાં
અરદારીએ ખડલા ખારાદ વ ખુદસ
એ બેન મણિલા ધમાએ દો જહાન એ
સીપારાદ. | ૩૬ |

શેખન તે રૂપે તે બંડાના કણ-
લાત ને વચન સાચા હોય, ને તે
બંડાના દિલાનો વિભાગ સાચો હોય ને
તે બંડાનો વચનો સાચો હોય. ને તે
બંડાની કરવાની કે સાંભળવાની
જાત સાચી હોય ને તે બંડાનો ચાલ-
વાનો રસ્તો સાચો હોય ને દિલ તથા
મોહખત ને આરકાઇ તે બંડાની
સાચી હોય ને માયાચી તે પગ સુધી
તે બડો સાચો હોય ને તે બંડાના
વચન ભીડા ને નરમારચાળા હોય. ને
બોલ ભીડા ને ખારો હોય ને તે બંડા-
નો રહ સાચો પવિત્ર હોય, હમેશાં તે
બડો બંડગી ને ફીકરાંને ને ખુદાના
વખાખુભાં હક્કતમાણાને ઓળખવા
માટે હોય ને તે બંડાના અમલ સારે
હોય ને પૈતાના ખુદ મુર્દૂદીં પીર
(ગુર)ની તાણેદારી કરવાવાનો હોય
અને ખુદાવંદતાઘાલાને પંકતાન બા
અણીએ નામ ને ખુદાની તસહુણીની
બંડગીને તે હોસ્ત સખે (ભત્તાળ કે
દર વખત તેની બંડગી કરતો રહે) ને
ખાડ રાખે અને પૈતાના ખાલું હંતેઠાં
છુભાં સાહેખાલ અમર સાહેખે
અમાનાને તે બડો ઓલાખે ને મહિલાનો
હુકમ ઊંઘવાવાનો હોય ને તે
મહિલાકે કે જને કુનીમાનો છખામ કે
તેને શાતાની જાતને સોંપી રે. | ૩૬ |

ચેદામન બિન હસ્તા તેથે હને કરે
અભાવથે રોજગાર માટે લીખાતી
ખુદથણા વિકાય કુનાં એ જે રેખી
આપે વાચાયત કુનાં કુનાં બાધાઈતોડાં
અંગેથતે તાદામ એ એ પ્રાણદાં

શ્રામન એ છ કે તુ પણ
કાખિકાજ રોજગાર ને વેપારના ઓળનો
રિસાખ કરી અની હરાંકે એક ખાલેજ
બનાત રૂંડો કરી એકીન અને
અહોખાતથી તે ષાંત હાઢ દિવીંદી

બાઈએકે ખુદ હુમાન સાલે વાજથાતરા બોહુદુરે દુભામે ખુદ બેરસાનદ જે સાર્તે છુંકે બાળાંદુરીંડાં પાક વ રાસ્તા વાજથાતરા બેરસાનદ તા ઉંન અંદે ખુદ સાચાણ વ ખુલંદ મરતણેદાર શુદે બાશાદ વ ખુદાવંદતાલા અંજ ઉંન અંદે મેહેરઘાન વ રાજી બાશાદ વ ચુંકે હુકુંકે ખુદાવંદરા રસાનીંડ હમીન નિશાનીએ મોમન ધુખજાસ દાર હુસ્ત વ હમીન મોમનરા રવા હુસ્ત વ સાથેરીન વ સાહેકાન વ સાલેહીન વ રાસ્તા વ પાકીઝગી વ પરહેળગારી વ મિશકીની વ દરવીશી બાશાદ વ અસરે નેસ્તી બાશાદ વ ખુદરા સર તા એ પા બુનેહુગાર બીનદ વ ખુદ બીની વ તકકખુર ન કુનદ વ ખુદ મુનકર ન બાશાદ વ ખુદી યાને ખુદ બીની હુસ્ત બાયદ કે ખુદે ખુદ બીનીરા ન કુનદ અગર કસી કેહુ ખુદ બીની ખુદે એ કુનદ પસ હ એરુએ દીગારિ ઉંન ન કુનદ વ ખુગુજ દર દિલે ખુદ મોમન નિગાહ ન દારું વ દાયમ દર ઝીકરે ધલાહીએ ખુદ બાશાદ વ દીલંશ બા જથાન યકી બાશાદ વ દાયમ મુશાહુદે બા જમીએ મોમનુન બાશાદ વ દાયમ અથરે આખેરત ગીરદ વ સખુનહાએ ઝીદમ સાલેહુરા યાદ કુનદ વ રોજ બ રોજ પાએ ખુદશ પસ દર રાહે હુક નેહુદ કેહુ દર રાહે ખુદાવંદ તાલાલા તંગ ન બાયદ યાને દર રાહે હુક પરવરદિગારે ગિર ન બાશાદ વ કાહેલી ન કુનેદ વ દાયમ દર રાહે હુક સુખહાનહુતાલાના તાલાલા એ હુસિયારી

ન ખ્યારથી તે માલવાંગથાતને પોતાના ધમામની હજુદમાં પહોંચાડ એટિ કલાતથી કે પાક ને સાચા ધમાનથી માલેવાજથાતને પહોંચાડ તો તે બાદો નેક અખત સારા નીસીથવાણો ને મોરા મરતથવાણો થાય ને ખુદાવંદાલા તે અંદાથી મહેરથાન ને રાજ થાય અને જ્યારે ખુદાવંદનો હુક પહોંચાડી આએ તેજ નીશાની સાર દિલ મોમનની છે ને તેજ મોમનને વાજથ છે કે તે સથરવાણો સાચો નેક ને સાહેક ને પાક ને પરહેળગાર ને ગરીબ ને ઝડીર જેવા હોય અને પોતાને કાંઈ ન સમજે ને પોતાને માથાથી તે પગ સુધી બુનાડ માં હુએલો હેઠે ને પોતે અહુ કાર ન કરે ને પોતે બુનકર (ખુદાનો ઝનકાર કરેનાર) ન હોય અને પોતાપણું થાને પોતાને જોનારે હોય પળ વાજથ છે કે પોતે હુપણું ન કરે અગર કોઈપણ પોતે પોતાને જુએ તો બીજા ઇથર તેમ ન કરે અને મોમન પોતાના હિલમાં કપટ ન રાખે ને હુમેશાં પોતાના ખુદાની ઝીકરમાં હોય ને તેનું દિલ અને બોલ એક હોય હુમેશાં મોમેનના જથામાં રૂહી અવલોકન કરે જે હુમેશાં આખેરતની ખખર લે ને સારા ધલિમના બોલને યાદ કરે ને દિવસે દિવસે પોતાના પગને હુકના રસ્તા પર રાખે ને ખુદાવંદતાલાને રસ્તે તે તંગ હાલતમાં ન આવે યાને હુક પરવરદિગારને રસ્તે તે પાછેન પડ ન સુસ્તી ન કરે અને હુમેશાં હુક સુખહાનહુતાલાના રસ્તા પર હોલિયાદીથી જસી હુસીયાર બહુદ

જાહી કુદિયાર થા ચાલાએ ઝર વિસિયાર બાશાદ વ અહે કુમતર કુનાદ વ ખુદશરા અજ ખાહેએ ગડુતી શાહુતાંની નિગાહ દારે વ ખુદાએ ખુદશ લાયમ નિગાહ દારે વ લાયમ ઉન ખુદાએ તામાણા રા યાદ દાસ્તે બાશાદ વ લાયમ રોજે મેહશર ક્યામતરા યાદ કુનાદ વ ગિરિએ વિસિયાર કુનીદ વ અજ હુમાન રોજે ક્યામત બે તરસીદ વ ધમામ સાહેબે જમાન ખુદાએ ગડુકર વ પીરે ખુદરા ખાયદ યાદ કુનીદ વ દાસ્ત અજ દામને પીરે ખુદ. દાસ્તે બાશાદ કે હુમીન દર ક્યામત ઝીરીયાદે શુભા મોમનુન ખાહેદ રસીદ વ દીગર હુદ્દીય ઉઝર ખાહી ન ખાહેદ કરેદ. | ૪૦ |

અય મોમનુન સાદેકુન મોમન ઉન હુસ્ત કેણ ખાક પાએ મોમનુન વ સાલેહુન પાક પાકીએ ખાયદ બાશાદ વ હુસ્ત વ ઉન મોમન થા ઈખલાસ-દાર હુકીકતી બાશાદ. | ૪૧ |

અય મોમનુન અય સાદેકુન મોમન ઉન હુસ્ત કે ખાક પાએ મોમનુન વ સાલેહુન બાશાદ ઉન બંદે હુકીકતી બાશાદ વ ઉન બંદેઅરા હુક ભીરશાદ વ હુક બા ઉન હુસ્ત વ હુક અજ ઉન બંદે દુર યાને જુદા નમોખાશાદ વ નેરત. | ૪૨ |

અય મોમનુન અય સાલેહુન અજ અરાએ બંદે ગુનાકાર આસાન હુસ્ત બે શર્દી ધનકે કસી એંબાએ આલર્ડ જુન આશર્ડી વ ઠર્ડી ખુદાંદ જુન

આલાની આંધોથી ભરપુર હોય જે થાકું હસે અને પોતાને જુલાવા અને શેતાની હાંસીથી સંભાળે ને પોતાના ખુફાને હુમેસાં નજર સામે સાખે ને હુમેશાં તે ખુદાખંડતાયાને યાદ રાખતો હોય અને હુમેશા ક્યામતના દિવસને યાદ કરે અને ઘણુંઝ ઝીરીયા કરે ને તે ક્યામતના દિવસનો ડર રાખે અને ઈમામ સાહેબે જમાન ખુદાએ ગડુકરાર ને પોતાના પીરને યાદ કરે અને પોતાના હુથ પીરની હામનમાં રાખે કે તેજ પીરથી ક્યામતમાં તમા મોમનોની ઝરીયાદ સંસારાણે અને ખીંદે કોઈપણ માદી નહિ માગો. | ૪૦ |

અય મોમનો અય સાચા દિલવા-ગાએ મોમન તે છે કે જેણે મોમનો અને સારાએ પાક પાકીજાના પગની રજુ થઈ રહેણું જોધાએ ને રહે છે ને તે મોમન સારુ દિલવાણો હુકીકતી હોય. | ૪૧ |

અય મોમનો અય સાચા દિલવા-ગાએ મોમન તે છે કે મોમનીનાનં સારુ દિલવાણી મુગની-ખાંડ રજુ હોય જે તે બંદે હુકીકતી હોય. નેતે બંદાને હુક મલે છે. ને હુક તેની સાથે છે. ને હુક (ખુદા) તે બંદોથી જુદા યાને દુર નથી હોતો, અને નથી. | ૪૨ |

અય મેરસને અય સારુ દિલવાણો. ખુનેહુગાર ખાંદજા. મદિ કામ સાંદું છે, જે કયુલાતથી કે ખુકોઈ કયુલા કરે જુલા સાતાનો પારતે જોહલપાલ. ત્યારે મેહું.

કાશીદ્વાનઙ્ક પણ મોમનુન આસાન હસ્તા વા પુર લીલા હમ બિંદિપાર હસ્તા યાને છઠકે ખુદા પીચે મોમનુન આસાન વ પુર લીલા હસ્તા વ હંગસ્તે પરવરદિગાર ખુદરા ખુશ કરે હસ્તા વ લેકીન પીચે ગારેખુન ધન અમાર સંગીન હસ્તા વ મારેખુન અંજ ભરાએ રોઝખ હમસુનીન ધરક મીધર અનંદ વ છરક અંજ ડિડારી ઉન હસ્તા કેદ આખેરત ડિડારે ખુદાવંદરા મીધાહન વ ધરાનરા હંગરે ખુદાવંદર દર દીલ વ જામાન વિદ્દ ખુદાવંદ હમીશે યાદ થારાદ. | ૪૩ |

અથ મોમનુન રહે હક રિચાતુલ મુસ્તાકીમ, રહે હક બેકરી તાકે તવાનીદ કે ચું વક્તે આખર જમાને રૂસીદ વ હરે ખલાએક દર હમ રહેતે આલિય શુમ શુદ્ધ વ અંજ રહે હક ગાડીલ શુદ્ધાયં. | ૪૪ |

અથ મોમનુન નાઉંઓ બિલાલ કે ગાડીલ નાયારી વ જાહીલ અંજ હાલે ખુદ વ અંજ એહવાલે ખુદ. દીગર શુદ્ધન હું હસ્ત. | ૪૫ |

અએ મોમનુન અએ અંજીદુન અએ શ્રૂદુન ડિકાયતે જવાંમદીસા વ બખીલરા એરાનવ વ એગારા વ દોંસા જોરાદાર કે જવાં મદ્દ ઉન હસ્તા કે જવાંમદી કુનક વ જવાંમદી કુનીન હસ્તા મી બાયદ રહે ખુદાવંદ હમીશે અએર વ અએરીયાત વ

પાસે ખઢેણું છ. ને પુરેખુરી તેખાં પદ્ધુલ મળ છે. (યાને ખુદાની મોહાયત મોમન પાસે ખઢેલી ને મળ કરેલી છ.) ને હંગરે પરવરદિગારે પોતે પદ્ધં કુદું છ. ખાં બર્દાસ્તવાણા પાસે તે કામ કારી છ. ને રોકખના મારે બર્દાસ્તવાણાએ એવી રોતે મોહાયત કરે છ. ને મોહાયત ડિદારીની છ કે આખેરતમાં ખુદાવંદનો ડિડાર માંગે છ. ને તેના દિલમાં ને એલવામાં ખુદાવંદનો વીદું હમેસાં યાદ હોય. | ૪૩ |

અથ મોમનો હકનો રસ્તો કે છેવું સુધી કાયમ રહેનાર છે તેને જખાદી પહોંચેલા જ્યાં સુધી તમારાચી અને કેમકે આખર જમાનાનો વખત આવ્યો છ ને જખી દુનીએલા પોતપોતામાં પડી છ ને વિદાનો જુલાવામાં પડી ગયા કે ને હકના રસ્તાપરથી ગાડીલ અધ ગયા છ. | ૪૪ |

અથ મોમનો નાઉંઓ બીલાલ પોતાના હાલ ને હડીકાયી જુલાવામાં ન પડો ને ગાડીલ ન થાએલા બીને વોલ આ છ. | ૪૫ |

અથ મોમનો અથ ખારાએ અથ. ખારા ડિલવાણાએ, જવાંમદી અને કંબુસની વાત સંબંધે, કાનથીને ધાનથી સંબંધે, કે બહાડુર તે કે કે બહાડુરી કરે તે બહાડુરિ એવી કે કે, વાદાય કે કે ખુદાવંદના રસ્તાપર હમેરાં એરને એરીયાત ને સુરતને

કાંઈ સુદેરે વાં સાહુએ સીકૃત
 વાં બોલીની ઇમે રાંડ વાં પ્રથે
 હજીબાટી વાં અતુંધાં બાં ખુદાવંડ વ
 હસ્તાન પ્રથમ કે ખુદાવંડ રેન્ભુદે હસ્ત
 આને હુંમાં પ્રથમ કેણ ખુદાવંડ રેન્ભુદે
 હસ્ત બાં ઉન ડાસ્તે બાશાં વાં ઉનચે
 લાલિમ હુસ્તા મહેરબાની વાં હુસ્તી બાં
 છીંડુ ઉન મહીલા કુનાં વાં જવાંમદી
 કુનાં હુસ્ત કે હુમે કારહાયરા કારે
 કુરસ્તાશ બાશાં કે અઝ ખલાહાયરા
 કુર બાશાં વાં કુરમજુંરા કુર બાશાં વાં
 કેણે રેણી રખીકસ કુરાદે બાશાં વાં
 અગ્રે વાં બરકુતદાર બાશાં વાં હુમે
 કારશા મુરાદ વંદુન બાશાં વાં કેણુંદ-
 હાયરા સલ્લાંમત વાં સાલેહુન બાશાં વાં
 ખાનેઅસા આભાદ બાશાં, વાં હરે
 કાર કુનાં હુમે કુરસ્તાશ બાશાં વાં ખુદા
 વંડ મફકીર યારશા બાશાં વાં હુમચુ-
 નીન કે યારીએ ખુદાવંડ મિસાલ છ-
 હુસ્ત કે આઠનિએ હિસ રેરાન શાવડ
 વાં દીનશા કુવન ભીંગીરદ વાં કસથશા
 હલાલ બાશાં વાં અઝ પદાદરી
 હલાલ હભીશા ખરણરા એ ઇલે પાકે
 ઠમાભુન વાં એ ઇલે મેમજુન સાલેહે
 નીનાદાન બાશાં વાં માલે હલાલ એ
 મુનાદ્રકુન રેણા નેસ્ત એ ઇલે મુનાદ્રકુન
 નમી રસ્ત માલે હલાલ ખરણરા એ
 કુશુરે મહિલાએ હલામ હાજરીન વાં
 મેમજુન દીનાદાર સાલેહે ભીશના વાં
 ખુદાવંડલાયાદા અઝ ઉન ખને રાણી
 બાશાં વાં અલ્લેરશા બરકુતદાર બાશાં
 વાં ખુદાવંડ કાન્દિર અઝ ઉન પાદે
 રાણી બાશાં વાં દીનશા કુરતદાર
 બાશાં એ અલ્લને લીલા સેરાન બાશાં

ખલ્લીમ વખાણુનો ખલ્લી ઉંઘ (અતિર્ભુત કે એરીમાટું ચુરણા કાને વખાણું કરવામાં પુરતો) ને હમેરાં હુસ મુખોને હડીકાદનો ધરીક ને ખુદાવંહ ફરમાયું છે યાને તે એસમ ને ખુદાવંહ ફરમાયું છે તે રાખ્યું હોય ને કે કાંઈ વાળુથ છે મહેરબાનીન હોસ્તી તે મહિસાના હરિકથી કરે. જવાંમહી કિંબા છુ કે તેના અધા કામ સારા હોય પોતાની ખરાણી દુર હોય ને તેના દુરમને અંચા હોય ને તેની રેણુ કામાપના રસ્તો ખુલ્દો હોય ને ખાગેર ને બરકતવાળો હોય ને તંના બંધ્યા કામ છુંચા મુજબ હોય ને તેના ફરજંહ સલામિત ને નેક હોય ને તેનું દર આમાદ હોય. અને કે કાંઈ કામ કરે તે અધા સારાં હોય ને ખુદાવંહ ગઢકર તેનો મહાગાર હોય છે ને એરી રીતે ખુદાવંહની મહાગારિ તે રીતની છ કે દક્ષનો આપનો રોશાન થાયે ને તેનો દીન તાકત પકડશે (મજામુત શરી ધંધી હલાલનો હોય ત્થા હલાલની પેડાસામંખી હમેરાં પાક ઈમામને માટે તથા મોમન દીનદાર સાચાને માટે તેનું ખર્ચ થાય ને માલ હલાલનો મુનાફેના માટે વાજાણી નથી અને મુનાફેના માટે નથી પહોંચતો. મહિસાએ ઈમામે હાઉરીન ને દીનદાર મોમન સાંચા માટે તેનો હલાલનો માલ ખર્ચ થાય છે ને ખુદાવંહતબાદા તે અધાણી રાણ હોય છ ને તેની ખાગેર. અલામ બરકતવાળી હોય છે ને ખુદાવંહ કાડર

વ કૃપતદાર ભાશાદ વ રાહુઅરા વ ઇલે વ અર રોશાન મીશાવદ વ ઈહમરા રોશાન ભાશાદ વ અકલશ કુવી મીશ વદ વ હોયાઅરા કલ્યુલ દરગાહે હુક સુખણાનહુ તચાલા મી ભાશાદ વ દર આખેદતથા દિદાર હજરતે ખુદાવદ અઝીજ મીહેહુદ અજ જવાંમદી ચુનીન ચીજણા પએદા મીશાવદ બર મોમનુન જવાંમદીનજરેકરદ વ નિયાજવ મિરકીની વ સાહેકિનો રવા બર મોમનુન હુસ્તા વ ખાળુશ ભાશાદ વ કાએરીન ભાશાદ વ દર હુન કારહા સથ વ તવકુલ બર ખુદાવંદતચાલા દાશ્તે ભાશાદ વ એહુમે કારહા સથ હોસલેદાર ભાયદ ભાશાદ વ લેકિન બર દુકાર સથન મી ભાયદ કરદ એ કુદીએ કુદ એ દસ્ત આંદુરદ અજ હુમાન કારહા કુદ ભાયદ કરદ છ હુસ્તા કે અધ્વલ એ કેદ અમરે ઝેરમાન મુખારકે ખુદાવંદતચાલા દ્વાયમ બંદગી ધભાદતે હુક તચાલા ઉનચે બંદગી લાંજીમ બર બન્દે હુસ્તા બર છીન દુ કાર સથ ન ભાયદ કરદ વ હુમીન કેદ વક્તે બંદગી ધભાદતે ખુદાવંદ કરીમ રસીદ દર ઉન વકત હર કાર શરૂ દુનિયા એ દસ્તે તુ ભાશાદ કુદીએ કુદ કારે દુનયાઅરા તરેક કુન વ દુલે અમરે ઝેરમાન વ બંદગીએ ખુદાવંદતચાલા આવરીદ વ બી આવરીદ વ બીતચામુલ ભાયદ કુની અગર મોમન છ હાલે જવાં મરફુન હુસ્તા વ હાલતે બુખીલુન રા બીશાનવ કે બખીજ દાયમ દિક્ષતંગ વ તારીકે કુલમાતી ભાશાદ વ દાયમં દર કારે મુશ્કલ ગીરકાર ઉંદાહ ભાશાદ વ

તે અંદાથી રાણ હોય છે ને તેનો હીન મજબુત હોય છે ને તેના હીલનો આપનો રોશાન હોય છે ને મજબુત. (મતલખ કે તેના દિલ્લિમાં મજબુત ઈમાનની રોશાની થાય છે) હોય છે તેનો રસ્તો ને રોહ રોશાન થાય છે ને તેની સમજણુ રોશાન હોય છે ને તેની અકલ મજબુત હોય છે ને તેની હુચા ખુદાવંદતચાલાનો દરગાહુમાં કલ્યુલ થાય છે ને આખ્રતમાં હજરતે ખુદાવંદ પોતાનો ઘણોજ ખારે દીઢાર હે છે. જવાંમદીથી એવી ચીજે પેદાથાય છે મોમનના માથે જવાંમદી રહેમના નજરને મહેરખાની ને ઝડીરાઈને સંચાઈ વાજથ છે ને સુંગો હોય ને સણારવાળો હોય ને બંધા કામમાં સથર ને અરોસો ખુદાવંદતચાલા પર રાખ્યો હોય ને બંધા કામ સથર તાદતવાલા રોશાન થના જોઈએ લેકન (પણ) એ કામમાં સથર ન હોય (કરવી) જોઈએ જલદીમાં જલદી હાથમાં લીએ તેજ કામથી જલદી કરવું જોઈએ (કંઈપણ વાર ન કરવી જોઈએ) તે એ છે કે અધ્વલ (પંડુલાં) એક ખુદાવંદતચાલાનો અમર (ઝેરમાન) મુખારક બીજું હુકતાલાની બંદગી ધભાદત જે બંદાપર વાજથી છે તે એ કામના માટે સથર ન કરવી જોઈએ ને ખુદાવંદ કરીમની બંદગી ધભાદતનો વખત થાય તે વખતે જે કંઈ દુનીયાનો કામ થાયો તારા હાથમાં હોય તો જલદીમાં જલદી દુનીયાજું કામ છાડી હેને રૂહ અમર ઝેરમાન પર ને ખુદાવંદતચાલાની બંદગીપર લાવીને વાર લગાડયા વગર:

દાયમ બશાગે દીલરા વ દૈહમ અદરાકશા દર તારીદીએ જુલમાત હુસ્તા વ દાયમ દિલ મલુલ ગમગીન પીશાની ગિરેહ બાશાડ વ હોયાઅશા પીશો ખુદાવંદતાયાશા કણુલ નેસ્તા વ રહેઅશા દર તારી-કુચીએ જુલમાત ભી બાશાડ વ બખીલ મેહેર દિલ ન કરેદ. વ મેહેર મેહોઅત દર દિલે બખીલ નેસ્તા વ ન કરેદ. એ મોમન કે એ રસદ છંદક શાહા એ ઉન મેહેર નેસ્તા વ બા મોમનુન સરરે ન બાશાડ વ ખુદાવંદ જુલ જલાલહુ તાયાલા ચુનીન સથથ પણેહા મીસાજદ કે બા આલમુન આશાનાધાએ ઉન મીર-સદ કે રહેઅશા અજ ઉન ગરદીદે. હુસ્તે વ હુદ્દી સર વ ખારોઝાર વ ખર ઝશ બિશિયાર ભી શાવદ વ હીચ સવાથ નેસ્તા છલા હીગર ગુનાહુ હુસ્તા વ હુલ ભી હુવાલ ભી શાવદ વ ખુદા વંદતાયાલા ચુંકે અજ ઉન રાઈ નેસ્તા નાખુશાહુ કરેદ. વ ઉરા આશા નાધ બા આલેમન દાદે હુસ્તા છન હુમે અજ ઉન સથથ ઇએ ગરદીદે હુસ્તા કે બખીલ હુઝરતે પરવરદિગાર ખુદાએ તાયાલારા નમી શનાશાદ ચું દર દિલ બખીલ મેહેર વ મેહોઅત વ છંદક ન દારે હું બારે હુમીન સથથ એ ગરદનશા ઉદ્દીતાદે હુસ્તા વ માલશા અજ બરાએ ઇએ મુનાદેકુન મીરવદ વ ઉન મુનાદેક દિલશા શાયેતાન લધન ખુનેએ શાખતે હુસ્તા વ શાયેતાન મલ ઉન દિલે મુનાદેક હુસ્તા વ હુમચુનીન મુનાદેક ખુશાહુ પસુ ઘેદાનીદ શાયે તાન મલઉન ખુશાહુ શુદ શાયતાન મુનાદેક યકી હુસ્તા હુમીન કે મુનાદુક

કસ્તી બોઈએ અભર મોમન જવાં-મર્દની બા હાલત છે અને કંબુસની હાલત સાંભળેા કે કંબુસ હુમેશાં હલકા દિલનો ને જુલમ કરનાર રૂપી અંબાદ હોય ને હુમેશાં મુશ્કીલ કામમાં પકડાયલો રહે છે ને હુમેશા તેના દિલનો હીલો રોશાની ને તેના બારીકીની સમજણું જુલમાતના અંવારામાં છે (જુલમથી કારેલા હોય છે) ને હુમેશાં દિલ મલુલ, દીલાંગીરા ભરલું હોય છે ને તેના હુચા ખુદાવંદાયાલા પાસે કણુલ નથી ને તેનો રંહ જુલમાતના અવારામાં હોય છે ને કંબુસના દિલમાં રહુંન નથી કાંઈ મેહેર ને માઝાખત કંબુસના દિલમાં નથી અને નથી કે મોમનો ને શાહની માઝાખત પહુંચ છે તેના તેને મેહેર નથી ને મોમનોથી સોખત ન હોય અને ખુદાવંદ જુલ જલાલહુ તાયાલા અવા સથથ પછા કરે છું કુલમાદ્યા તેના આગાખાણું થાય છે ન તંત્ર. રંહ ત્યાથી રંરો જાય છે તને માથાકુટ કરવાનું ન ખુદાર થવાનું (હોય છે) ને તંત્ર ખરણ વિવાર ચાય છ ને કાંપણું સવાખ નથી તે સોવાય ખાળ ગુનાહુ છે ને હાલત ખરાખ ચાય છ અને ખુદાવંદાયાલા તનાથી રાણ નથી ને નાપસંદ છે. ન તન આગાખાણું જુલમ કરવાવાળાયાથી આપા છ ન અવા સથથથી માઙું રંર્ઘણું છ કે બખીલ હુઝરતે પરવરાઠેગાર ખુદાવંદ તાલાને નથી આપાખતા, કનક કંબુસ ના દિલમા રહુંમ, દંતાં ન માંડાખત નથી. બા હે. અ તજ સમયથી.

“મુશાતુદ શાખ પસ શાયતાંલાઈન ખુશા
તુદ શાખ વ અંગ ઉન ખુશાતુ.
દીએ શાયેતાન એથલીસ તારીછી
પચેદા ભી શાખ વ ખુશાંદીએ દર
દીલ હુમે તારીક કુનદ વ શેદમરા વ
અકલશ હુમે તારીક શાખ વ હમાં
કારશ હુમે મુશાંદીલ શાખ વ જીશ ચર
ગરદાની પચેદા ભી બાશાદ વ હજરતે
ખુદાવંદ કૃસુહે લસ્તા કે મુનાડેક ઉન
લસ્ત કે હજરતે ખુદાવંદરા નભી
શાનાશાદ વ હજરતે છીમામ દર દુનિયા
જાહેર હુસ્તા ઉન છીમામરા નભી શાના
શાદ વ ન હમ બાદ બાળેખાત ડેલ
પકીરા ભી હેણે ન હમ દર અખરે
કરમુને શાહે મહિલાના યાયદી હુસ્તા
કે હુઝર અગર હુણાર અગેલ સાલેદ
કુનદ વ જિક વ ફિક વ સીકુત વ
સનાંદે વ હુણાર તાયત કુનદ વ હજ-
રતે મામરા દર દુનયા ન શાનાશાદ
પસ ઉરા ન નમાજ કલ્યુલ ન ખેદરસા
કલ્યુલ ન તાયેતરા કલ્યુલ ન અમલશા
કલ્યુલ ન દુનયા દારેદ ન અભરત દારેદ
વ જાંસ ઉન દર દોઢખ બાશાદ વ
અનું આધ વાંદે સાકરતુલાલુભસ
ઉન માંનુશાદ. | ૪૬ |

તેની જરણ કિપર પડુલો છે. ને રોમા
માસ મુનાડુકાંદા મારે જાય છે. ને તે
મુનાડુકાંદા વિલાં સૈતાન લાગે કર
કર્યું છે કે શેતાન મહાઉન મુનાડુકાં
વિલ છે. અને મુનાડુક વયારે રાણ થયો
ત્યારે સમજે કે શેતાન મહાઉન રાણ
થયો. શાયેતાન ને મુનાડુક બોક છે,
બે કે મુનાડુક રાણ થયો. તેથી શેતાન
લાઈન પણ રાણ થયો. અને શેતાન ઠિં
લીસની ને ખુશીથી અંધારું પેદા થાય
છે ને દિલના બધા ધરમાં અંધારું પેદા
કરે છે. ને તેની અકલ ને સમજાદ
અધી અંધારી થાય છે. ને તેના બધા
કામાં ઢરાડા મુશાંદીલ થાય છે. ને
તેને ભટકપુ પેદા થાય છે. ને હજરત
ખુદાવંદ કૃસ્માંદું છે કે મુનાડુક તે છે
ને હજરત ખુદાવંદને એણાખતો નથી.
ને હજરત છમામ દુનીયામાં જાહેર છે
તે છમામને એણાખતો નથી.
અને માસ વાળુંદા ઇશ કાંગે
એક લાગ નથી હેનો શાહ મહિલા
અલીના. અખર કૃસ્માનમાં છે કે હજરતો
અગર હુણાર નેક કામ કરે ને અંધી
ને શીકુરને વખાણને તારીફ ને હજરતો
છમાદાટ કરે ને હજરત છમામને
દુનીયામાં ન એણાખે ત્યારે તેની નહિં
નમાજ કલ્યુલ કે નહિં તેની તાયેતરી કલ્યુલ
કે નહિં તેના કામ કલ્યુલ ને તેની નથી
દુનીયાં કે નથી આખરત તે તેની
જગ્યા દોઢખમાં હોય અને ને પાણીને
બદલે ચીપ ગંધુલ અરમ પાણું વે
ફરમાઓ. | ૪૬ |

અય મોમનુન અય સાડેકુન એશાન
હોદ કે હાલે મુનાર્કુન છ' હાલે મુના-
ર્કુન હસ્ત વ ખુશાનુદીએ મુનાર્ક તારી
કીએ ભુલમાત અજ હાં પણેદા
મીરાવદ, પસ ખુશાનુહિંગ મુનાર્કુન
તારીદી પણેદા મીરાવદ વ મોમનુન
ખુશાનું શુદ્ધ રેશાની મી આયદ વ
મુનાર્ક લરાકરે શાયેતુન લઈન હુસ્તા
વ મોમન સાડેકુન સાડેકુન લરાકરે
રહ્યમાન હુસ્તા વ હાજર સામુન બારા
કે રાહરા ગુમ નકુની. | ૪૭ |

અય મોમનુન અય સાડેકુન અય
અજીકુન હાલે બખીલ ચુનીન શુદ વ
હાલે જવાંમર્દ્યચુનીન શુદ હર હરા શાનીદી
હાલ હાજિરે રાહે સિરાતુલ મુસ્તકીમ
યાની હાજરે રાહે હક બારા તા
ગલત ન કુની વ બખીલ મુનાર્ક
કુચને ખુદાવંદ હુસ્તા વ મોમને જવાં
મર્દ્ય ડાસ્તે ખુદાવંદ હુસ્તા. | ૪૮ |

અય મોમનુન અય સાડેકુન
મર્દુમ કે નજરે બદ બરાએ અજિરતુન
ઝાને મર્દુમ દારેદ ઉન શાખસ
નજરે બદ અજ બરાએ મારે ખુદ
કેદે તેહુકીદ એ દાનીદ કે હરેકસ
નજરે બદ બેજને મર્દુમ નીગાહ
કુનદ ઉન નિગાહે બદ બેમારે ખુદ
કેદે બાશાદ વ અજ દુનયા થક
અંજિરત હલાલ હુસ્તા બેખુદરા એ
ખુદ દીગર અંજિરત બરાએ હુકીકતી
બિનુદરે હમસીરે ખાહેર બાશાદ બર

અય મોમનો અય સાચા દિલ-
વાણોએ મુનાર્કેના હાલ સાંભાદો કે
તે હાલ મુતાર્કનો છે, કે કે કંઈ
મુનાર્કની ખુશી છે, તેવાથી તમામ
ભુલમાતનું અંધારું પેદા થાય છે.
મુનાર્કેની ખુશીથી અંધારું પેદા થાય
છે ને મોમનો રાજા થાય તો રેશાની
આવે છે મુનાર્ક શેતાન લાઈનતું
લશકર છે અને મોમન સાચા ને સાંદ્ર
દિલવાળા રહેમાન ખુદાનું લશકર છે ને
(આ) બોલ પર હાજર રહે કે રસ્તો
ખોઈ ન નાખે. | ૪૭ |

અય મોમનો અય સાચા દિલવા-
ણોએ અય ખારાએ કંબુસની હાલત
એવી રીતની થઈ અને જવાંમર્દ્યની
હાલત એવી રીતની થઈ તે બને
હેવાલ સાંભાદી શિરાતલ મુસ્તકીમના
રસ્તાપર હાજર રહે ને હકના
રસ્તાપર હાજર રહે જેથી ભુલ ન કરે
કંબુસ મુનાર્ક ખુદાવંદનો દુર્મન છે
ને બહાદુર મોમન ખુદાવંદનો દોસ્ત છે..
| ૪૮ |

અય મોમનો અય સાચા દિલવા-
ણોએ જે માણુસ ખરાખ નજર પાર્કી
ઓરત માટે રાખે છે તે માણુસે પોતાની
મા માટે ખરાખ નજર કરી તે નકી
બાણુલે કે કે કેદી બદ નજરથી પાર્કી
ઓરતને જુએ તે બદ નજર પોતાની
મા માટે કરી છે, અને દુનીયામાં
પોતાને એક ઓરત વાજખી છે બીજ
ઓરત હુકીકતીના. માટે પોતાની મા
જલેલી બેન છે. તેને દુનીયામાં મા
કહે છે તારે કે મર્દ અસ્ત દિલ ને

ઉન દુનયા માદરેન મીખાનદ પસ વિનિગાહે અને બાબત પર રાખે
હર મદ્દ દિલ વ નજરે બદ એ
અનુરૂપ જુને મરહુમ દારેદ નિગાહે
બદ મીકુનદ પસ ઉન નજર
વ નિગાહે બદ બદ માદરે
ખુદ કરેદે આશાદ વ ધન બદ અમલી
કરેદે બાશાદ નજરે બદ માનેઅશા
દ્વારીન હુસ્ત વ ખુદાવંદતામાલા અરાએ
ઉન બને નજરે કણર કુનદ ધન કારે
બદ અમલી શુદ વ ઉન શખસરા
તારીકી પચેદા શાખદ વ ગીરેઝે
ગીર પચેદા શાખદ વ ઉન દર
દુનયા સરે ગેરહુન દર બદર આશાદ વ
દાયમ દરે દુનયા દિલ તંગ મી આશાદ
વ પીશે ચરમએ મરહુમ ખાર જલીલ
આશાદ વ કારશા એ મુરાદ ન આશાદ
વ નુરે નજરશા તારીકી પચેદા મી
આયદ પસ તાકે તવાની નજરે બદ
અર અનુરૂપ જુને મરહુમ નિગાહે
મદુન, ધન કારે હુમા બદ અમલી આશાદ
વ ધં કાર કારે શાચેતુન હુસ્ત વ ધન
અમલ રાહે શાચેતુન હુસ્ત વ ઉન
શખસ દૃષ્ટે દોઢાખ દારેદ ચું બદ
નજરિ બિશિયાર બદ હુસ્ત નાઉઓ
ખીલાહે મિનહા અઝ ઉન કંદિમ વ
અઝ ઉન કસ કે ધં કાર મીકુનદ પસ
અઝ ઉન કંદિમ પરહેઝ મી બાયદ
કરેદ. | ૪૬ |

અથ મોમનુન અથ સાહેકુન અથ
અઝીકુન અગરે દુખતરે ચરમે બદ
નિગાહ બર મહેં ઘેગાને નામાહરમ
કુનદ પસ ઉન નિગાહે બદ એ પેદરે
ખુદ કરેદ આશાદ વ મદ્દ પેદર એ

ખરાણ નજરે પારકી ઓરત પર રાખે
ને ખરાણ નજરથી જુઓ ત્યારે તે
બદ નજર પોતાની મા ઉપર કરી
ને ખરાણ કામ કર્યો છે (એમ જાણું)
બદ નજરનો અર્થ એજ છે. ને
ખુદાવંદતામાલા તે બંદા ઉપર ગુરુસાની
નજર કરે છે. એ ખરાણ અમલતું
કામ "થયું" ને તે શખસ મારે અંધારું
પેદા થાય છે. ને ગીરુકૃતારી (દુઃખ)
પેદા થાય છે. તે દુનયામાં ધરધર
લાટકતો થાય છે. ને હમેશાં દુનયામાં
હજકા હીલનો હોય છે. ને માણુસોના
નજરમાં ખુચાર અને હજકો થાય ને
તેના કામની ઉભેદ પુરી થતી નથી.
અને તેની આંખની રોશનીમાં અંધારું
પેદા થાય છે. જ્યાં સુધી બને ત્યાં સુધી
ખરાણ નજરથી પારકી ઓરતને ન જોવી.
એ બંદા કામથી જે વ્યવસ્થા (ખુરાધ)
થાય છે. ને એ કામ તે શેતાનતું
કામ છે. ને એ કામ શેતાનનો રસ્તો
છે. ને તેવો માણુસ દોઢાખમાં જરો.
કેમકે ખરાણ નજર ધાણિજ જુરી છે.
નાઉઓ ખીલાહે માનહા (તેઓથી
અદ્લા બચાવે) તે કેામથી ને તેનાથી
જે એ (ખરાણ) કામ કરે છે. જ્યારે તે
કેામથી પરહેઝ કરવી જોઈએ (અર્થાત
તેવી કેામ અને તેવા લેકેથી અચળું
જોઈએ.) | ૪૬ |

અથ મોમનો અથ સાચા દિલવા-
ળાએ. અથ પ્યારાંએ જો છોકરી
ખરાણ આંખોથી પારકા મરદને જુઓ
ત્યારે તે ખરાણ નજરે પોતાના બાપ
ઉપર કરી એમ એમ સમજું, મરદ

અનુને હસ્તા કે અનહા અનુ પુશ્તે કંભરે એ આરતનો બાપ છે કેમકે સ્વીઓ મરણની મહીહા પણેડા મીખાશાદ ચું અન એ કંભરની પુઠમાં અર્થાંત મરણા વીર્યથી અનુ પુશ્તે મહીહા ઉકૃતાદે ઉન પેદા થાય છે. કેમકે સ્વી મરણની કંતરેએ શુલ્કે ખીડને નાં ઉકૃતાદે પુંઠમાંથી પેદા થાય છે તે વાર્યનો છાંટો અનુ ઉન જાએ સુરતે આદમીરા કંટીની બહાર પડ્યો. એ ત્યાંથી શાખતન્દ ઈશાનરા અનુને પિદર મીખાનન્દ પસ ઈં દુખતરે નાહુન પુરાએ રાહ રાહે ખુદા બાશાદ વ સરગેરહુન મી બારાદ વ એ સુરાદ ન મીરસદ અગર અદ્વિરત ચરમે બદ્દ નિગાહ બર મરદુમ દરદ પસ ઉન નજરે બદ્દ એપિદરે ખુદ કરેદે બાશાદ વ ઉન અદ્વિરતરા ખુદાએતાલા નજરે કષેર કુનદ વ ઉન અદ્વિરત સરગેરહુન વ દર બદર બાશાદ વ ઐહુમશ કુર બાશાદ વ આઈનએ રોશનીએ દીલશ કુર શાનદ વ દીલશ ખુશા ન બાશાદ વ દાયમ દિલરા ખી કરાર પરેશાં હાલ બાશાદ વ દર ચરમે મરદુમ ખારજાર બાશાદ વ નાન વ જામેયશ તંગ બાશાદ વ હુમીશે દર કારશા ગીરકૃતારી બાશાદ વ દર દુનયા હુએરાન સરગરહાં ચરમે ધનતાજાર દાયમ ખીકરાર બાશાદ વ ઉન દર આખરત જાયશ દર દોઝખ બાશાદ અનુ છં સભખ કે બદ્દ અમલી ચુનીન હુસ્ત નાઉંઝો ખીદલાહ મિનહું ચે જુન બાશાદ ચે મહી બાશાદ અગર મહી અગર અન હુરેકે કારે બદ્દ કુનદ હુઅરતે ખુદાવંદ ધરાનરા કહુરે ખુચુગ્ય કુનદ વ દર દુનયા ખાર વ જાર સીર શીકસ્તે રૂ શીઓ બાશાદ વ દર આખરત હમ રૂ શીઓ દોઝખી બાશાદ વ હુસ્ત વ કર ખસાએક બા ફણીહુતે આરજાર

એ આરતનો બાપ છે કેમકે સ્વીઓ મરણની પુઠમાં અર્થાંત મરણા વીર્યથી એ થાય છે. કેમકે સ્વી મરણની પુંઠમાંથી પેદા થાય છે તે વાર્યનો છાંટો કંટીની બહાર પડ્યો. એ ત્યાંથી માણુસની સુરત બનાવિ છે તેને એરતો બાપ કહે છે, ત્યારે એવી નાદાન છાંકરી ખુદાના રસ્તાથી કુર રસ્તે હોય છે ને લાટકતી ફરતી હોય છે ને તેની સુરાદ (ઉમેદ) પુરી થતી નથી અગર એરત ખરાખ આંખોથી મરણને જુઓ ત્યારે તે બદ્દ નજરે પોતાના બાપ ઉપર કરો (તેમ સમજતું) ને તે એરત પર ખુદા ચુંસાના નજરે કર છે ને તે એરત લાટકતી ને ધર ધર ફરતી થાય છે ને તેના કંદના આંખણું આંખળા થાય છે ને તેના કંદના રાશનાઈનો આચનો આંખળો થાય છે ને તેનું દિલ ખુશ થતું નથી ને હુમેશાં તનું દિલ અંચેન ને દિલગીરી લારલું હોય છે ને માણુસાના નજરેનાં ખુઅસ નાલાયક અશક્ત જગ્યા છે ને તેને પોરાકો ને લુગડાંના તંગી હોય છે. ને હુનરા તેના કાંબમાં દુઃખી રહુ છે. ને દુનાયામાં હેરાન ને લાટકતી રહુ છે ને આગા શું ચસ તે જાવામા હુમેશાં એંચેન હોય છે. ને આખરતમાં તેની જગ્યા દોઝખમાં ચસું, આ કારણુથી કે ખરાખ કામ બાબા હોય છે. નાઉંઝો બિદ્ધાહ મિનહા શું આરત કે શું મરદ હોય અગર મરદ અગર એરત કોધ્યાખું ખરાખ કામ કરે તો હજરત ખુદાવંદ તેના ઉપર મેટો ગુસ્સો (ખુલમ) કરે છે. ને દુનિયામાં

શીર શીકસ્તે બાશાદ વ હુએરન વ જીવગેરહુન બાશાદ વ દર આખરતસખત સર્પિત અજાણે આતથે હંડતુમી યા માંની અજાણે સખત અજ ઉન આતથે હંડતુમી હોબધ એ ઉન ભીરસાદ ધરત ગઝીરલાહે રખી વાચાતુષો અલેહે દીગર હુમ દર હુર ખુને કે કદમે ઉન ભીરસદ ઉન ખાને રંગ બી રંગ ભી ગંરદદ. | ૫૦ |

અય અઝીકુન સાહેકુન મોમ જુન એ દાનીદ નાઉઓ બીલાહે મિનહા કે દર હુર ખાને કારે ખદામલી ભીકુના ખાનેએ ઉન દર ચં રૂકે ખરાય ભી શાવદ. | ૫૧ |

અય મોમતુન અય સાહેકુન અય અઝીકુન મોમન ઉન હુસ્ત કે દાયમ અલ મુદામી અલ અઈયામ દર અયાદે હુક બાશાદ વ દાયમ દર કિંકરે અમલે સાલેદ બાશાદ વ દાયમ ઉન ભી અયદ દર યાદે હુક સુઅહાનહુ તચ્છાલા પુદાવંદ કરીમ બાશાદ વ દાયમ દર જીક વ શનાચ વ સીકૃત વ શના ખંતે પરદિગાર બાશાદ વ દર ગિરિયા વ આરી બિગિયાર બાશાદ વ દાયમ દર દીલ તર્સિગાર બાશાદ વ બિશિયાર ઘેતરશાદ વ શાયેતુન વ બાદે પુરુને આખર જમાને વ નોંધો ચુઢો

ખુખાર, રેતા પ્રરતા, તુટેલા માથાવાળા, અને કાળા મેંવાળા હોય છે. ને આખરતમાં પણ તે કાળા મોંવાળા હોઙુખી થશે અને છેજ. ને ખજુકમાં-(હુનીઆમાં) ખુખાર, રેતાં ઈરતાં, તુટેલા માથાવાળાના ઇપમાં હોય છે. ને હેરાન કાટકતા હોય છે. અને આખરતમાં સખત સખત આગની તકલીફ યાને સખત અજાય તે સાતે દોઝુખની આગમાંથી તેને પડ છે હુસ્ત ગઝીરલાહે રખી વાચાતુષો અલેહે અને જે ધરમાં તે કદમ રાખે તો તે ધરનો રંગ પણ એ રંગ થઈ જાય છે. અર્થાંત ખદાઈ જાય છે. | ૫૦ |

અય વહાલાએ અય સાચા હિલ વાળાએ અય મોમનો જાણુંકો કે નાઉઓ બીલાહે મિનહા કે જે ધરમાં ખરાય રીતનું કામ થાય છે તો તેનું ધર થાડા હિવસની અંદર ખરાય થઈ જાય છે. | ૫૧ |

અય મોમનો અય સાચા હિલવાળાએ. અય ખારાએ. મોમન તે છે કે હુમેશાં હકના (સાચ)ના અયાલમાં હોય ને હુમેશાં સારા કામોની ઝીકરમાં હોય ને હુમેશાં તેને હુક સુઅહાનહુતચાલા કરીમની યાદમાં રહેતું જોઈએ. ને હુમેશાં પરવરહિગારની યાદ ને વખાણ ને ગુણ ને એળખાણમાં હોય ને રોવામાં (ખુદાથી ડરીને) ધણ્ણોજ હોય. ને હુમેશાં દિલમાં ડરવાવાળો હોય ને ધણ્ણો એકમાંહોય ને ધણ્ણો ડરે ને રાચેતાનેઆખર જમાનાનાતોઝાનના પવન ને જે નવસો ચાર જમાના થયા, કે

અધ્યાર જમાના કુંડ કે દર કુનયા કુંડરે કુનીખામાં પૈંડ થયો. તે લેખી પણોછા ભી બારાં બિંદિયાર એતર કુંડ કે પંજ દુરમન લરકરે શાયેતાને લઈન હુસ્તા કે દર કુનયા પણે મરદુમ ઉંડતાદે હુસ્તા કે ખાંડક હુશેરા ગુમ-રોંડ કરે હુસ્તા સેકિન હર મોમન કે મુદાવંદતાલા મુદાએ મુદશારા વ પણેગમભર વ પીરે મુદશારા બી શનારાં વ હકરા નિગાહ દાંડ વ મુદશારા એ મુદાએ મુદ વ પણેગ અધ્યર વ પીરે મુદશારા એ સિંપારં વ દર અમરે ફરમાને ઉન બારાં કે ઉન પંજ દુરમન કાર ન ઢારંદ બદ્દુકે હરકે દર ફરમાં બરદારીએ મુદાવંદતાલા પણેગમભર વ પીરે મુદશારા આરાં હુરગીઝ પંજ દુરમન નજીદીક મોમન નભી તવાનંડ બી અધ્યદ છં હુસ્તા કે ઉન પંજ દુરમન કાર ન ઢારંદ સેકિન પણે હુમચુનીન મરદુમ ઉંડતાદે અંડ કે મુદા વ પણેગમભર વ પીરે મુદશારા પીશે મુદ નભી બીનંડ વ કાર કે ભી કુનંડ દર બી અભર વ બી ફરમાં બરદારીએ પીઠન ભીકુનંડ પણે મુમ ચુનુન મરદુમ શાયેતુને લઈન ઉંડતાદે હુસ્તા. | ૫૨ |

અધ્ય મોમનુન અધ્ય સાહેકુન અધ્ય અંજીકુન છમાં જુંક પંજ કાર કે ગોઝે-છમ હુમાનરા લરકરે મુદ શાયેતાન લઈન કરેદે હુસ્તા વ શાયતાને લઈન દર છં અમાને પણે મરદુમ ઉંડતાદે હુસ્તા કે મરદુમરા ગુમરાહ કુનંડ. | ૫૩ |

બદ્દોજ તરે યાને શરૂદે કે પાંચ દુરમન શૈતાન લઈનતું લરકર કે કે કુનીખામાં માણુસોના પાછળ પડયું છ. ને કેદે અધી કુનીખાને ગુમરાહ કરી છે (અવે રસ્તે ચાલાવી છે) સેકાન કે મોમન પોતાના મુદા મુદાવંદતાલાને અને પોતાના રસુલને પીરને ઓળખે. ને હક ઉપર નજર રાખે ને પોતાના પોતાના મુદાને ને પોતાના રસુલને ને પીરને સોંપે. ને તેના ફરમાનના કામમાં હોય (રહે) તો તે પાંચ દુરમન તેનાથી કામ રાખતા નથી અર્થાત કંધ કરી રાકૃતા નથી. કે પોતાના મુદાવંદતાલા ને પીરના હુકમ ઉંડાવવામાં (તત્પર) હોય તો કદીપણ પાંચ દુરમન તે મોમનની પાસે નથી આવી રાકૃતા ને તે પાંચ દુરમન તેનાથી કામ નથી રાખતા પણ એવા માણુસોની પાછળ પડયા છે કે પોતાના મુદા ને રસુલ ને પીરને પોતા પાસે નથી કોતા. ને કે કામ કરે છે તે પીરના હુકમ ઉંડાવવાના કામ સિવાય કરે છે એવા માણુસોની પણ-વાડે શાયેતાન લઈન પડ્યોછે. | ૫૨ |

અધ્ય મોમનેં અધ્ય સાચા દિલખા-ળાએં અધ્ય ખારાએં તે હડીકત કે પાંચ કામ અમે કંહયાં છે તેને શાયેતાન લઈન પોતાનું લરકર કંધું છે ને શૈતાન લઈન આ જમાનમાં માણુસની પાછળ પડયો છે કેદી. માણુસોને ગુમરાહ કરે છે અર્થાત હક રસ્તો કુલાવી કર છ. | ૫૩ |

કિરીઅયત-જ્ઞાનાર્થ

અય મોમનુન અય આજીકુન હાજર
શરે રાહે લિસાય આશીદ વ ખાર
દાર આશીદ કે રાહે મુરતકીમ રાહે
ચૂ ગુમ ન કુનીદ વ દર અન્દેશેદાર
ભાશીદ કે અઝ શાયેતુન દર દું આખર
જુમાને બિસિયાર મી બાયદ એ
તરસીદ કે બિસિયાર મરદુમ બહાદેનરા
વ પીરનરા વ મુઆલેમુન ધદમ દારનરા
દુએ દિલ પસ ગરંદિદ હુસ્ત વ
હુમાને દશુનરા ઘુદ્દો હુસ્ત વ કારો
ખાર દશુનરા ખર હુમ જહે હુસ્ત વ
સરનેગુન વ સરગેરદુન કરેદે હુસ્ત.
। ૫૮ ।

અય મોમતુન અય સાલેહુન અય
સાહેકુન હાલ વક્તે ઉન આમહે હસ્ત
કે કુવતે દીને ખુદ કુનીદ વ અર એલમ
એ કુશી યાંને અર એલમ મુરતકીમ
બાણીદ વ કોશીશ તુમાદ્ય વ
આયમાલ અમલેતુન સાલેહુન એ
કુનીદ વ દ્વસ્ત એ હામને ખુદાવદ
વ પ્રેગમાર વ પીરે ખુદ હારિદ
મોહકમ એગીરીદ કે તા પનાહે તુ
બાશાદ વ દ્વસ્ત એદામને પીર ગીર
વ સોછાતે પીર એનશીન વ
સખુનહાયે ધદમે પીરરા યાદ કુન તા
આદનેએ દિકે તુ રોશાન શાવદ.

અથ મોમનુન અથ સાહેકુન અથ
અભીજુન દીગર યકુ સુખુન મું હસ્ત
કે હર કસી જિકે ખુદાવંદરા મી કુનદ
અગર પીરો ઉન નાકિસ નાદુન

અથ મોખનો અથ ધ્યાસુએ
હિસાથના રસ્તા ઉપર હજર રહેણે
ખબરદાર રહેણે કે (કાયમના) હુમેશાં
રહેવાવાળા રસ્તાને ગુમ ન કરેને
ચીંતામાં રહેણે કે શૈતાનથી આ છેલા
જીમાનામાં ઘણું જ ડરણું બોધાએ કે કાગું
ખહડુર ભાણુસેનું ને પીરનું ને
અકલમહેનું દીલ ઝેરવી નાંખ્યું છે ને
તેનું હુમાન લઈ ગયો છે અર્થાત ઝેરવી
નાખ્યું છે જે તેનું કામકાજ ફીટાડી
ખરાખ કરી નાખ્યું છે અને તેમને
ને લટકતા ઝરના કર્યા છે. | ૫૪ |

અય મોમનો અય સાચાએ અય
સાચા દિલવાળાએ હાલ વખત એવો
આવ્યો છે કે પોતાના ઢીન પર સાખત
રહ્યો જે વિદ્યાની તજવીજ યાને
વિદ્યાને માટે કાયમ (તથાર) રહ્યો ને
તજવીજ કરો કે તમો પોતાના કામ
સારાં કરો ને પોતાના ખુદાવંદ ને પીર
પેગાળભરના દામનમાં પોતાનો હાથ
રાખો ને મજબુત પકડો જે તમારો
સ્પેશાળ થાય ને પીરના છડાથી હાથ
પકડ અર્થાંત પીરનો છોડો મજબુત
પકડ ન પીરની સોખતમાં એસો ને
પીરના એકભના વચનને ધાદ કરો કે
જેથી તમારા દિલનો આઠનો રૈશન
થાય અર્થાંત તમારું દિલનો તાખો સારુ
થાય. | ૫૫ |

અય મેમનો અય સાચા દિલવા-
પાએ। અય ખારાએ। બીજું એક
વચન એ છે કે જે કોઈ ખુદાવંદની
ખંડળી કરે ન તેની પાસે એથ (ખરાં)

ગાડ્રિલ બીજાયદ યાને દર ખાનએ ખુદશ મરણુલે છખાદત બંધગી વ જિક્કે મી ગુરુંદુહ હુમાં નાકિશા નાદાન ગાડ્રિલ ઘેરે ખુન પીશે ઉન મોમન બી આયદ વ ઉરા એ સમાતત વે ગુયદ કે ઈ તુ એ કાર ભી કુની ખાતરે ચીકુત દર ઈન કાર ખંદ અઝીજરા એ સમાતત અધિય કરેદે હુસ્ત વ ઉન નાદાન આમદ વ ઉન મોમનરા દર શમાતત અએય કરેદે ગુરુંત ખુદાવંદ ગાડ્રિલ અર ઉન કસ કંફર કુનદ કે ઈ થદ અમલી હુસ્ત કે ચિરા ખંદએ મોમનરા દર શમાતત અએય કરેદે ગોડેતી વ તરશાનીદ અંદેએ અઝીજરા વ દિલ શીકસ્તે કરેદી ખંદએ મોમનરા ખુદ તુ કે અંદગી નભી કુની પસ ભી બાયદ અજ ખુદાવંદતાયાલા બિશિયાર એ તરસી કે ખુદાવંદતાયાલા ઉન ખંદરા કહેરે ખુજળી ભી કુનદ કે હુઝરતે ખુદાવંદ ભી ઝરમાયદ કે મન દર કુનયા મરહુમરા ખલક કરેદે અમ, અજ-બરાએ ઈ કે નામે મરા યાદ ગીરંદ વ દર કીક નામ મરા યાદ કુનદ વ દર અખાને હુક નામે મરા એગાયંદ વ એ ખાઉં પસ તુ ચિરા ઈ ખંદરા એ શમાતત અએય કરેદી હાલ અજ બરાએ ઉન તો સુરતે શાયેતાન અદ અમલી હુસ્તી વ ભી બાદી એહલે દોજખી. | ૫૬ |

પસ અય મોમનુન ઈનહા ખલક અહલે શાયેતુન હુસ્તાન કે રાહે હુકરા ચુંમ કરેદેઅંદ વ પચે શાયેતુને લાઈન

વાળો, અણુસમજુ, નાદાન, ગાડ્રિલત-વાળો આવે યાને પોતે પોતાના ઘરમાં છખાદત ખુંદગી ને ખુદાની વાદમાં મરણુલ હોય ને તેજ ઘરમાં અણુસમ-જુ, ખુરાધવાળો, ગાડ્રિલતવાળો તે મોમેજુ પાસે આવે ને તેને ખુલ્લું મારીને કહેં કે આ તું શું કામ કરે છે? ને શા માટે? તે કામમાં ખારા બાદને ખુલ્લું મારીને અથ કરે છે અર્થાત તેને બંધ-ગીથી હુર કરે છે તે નાદાન આવ્યો ને તે મોમનને ખુલ્લું મારી એથવાળો કહ્યો. ખુદાવંદ ગાડ્રિલ તેના માણ તુસ્સા (જુલમ). કરે છે. કારણું કે આ ખરાય કામ છે જે શા માટે મોમન બાદને અથવાળો કહ્યો ને વહ્લાં બાદને ડરાવ ને મોમન બાદનું દિલ તોડી નાખે જે તું પોતે તો ખુંગીનથી કરતો, ત્યારે તાર-ખુદાવંદતાયાલા થી વચારે ડરવું જોઈએ ન ખુદાવંદ તાયાલા તે બાદ ઉપર મોટા (જુલમ) તુસ્સો કરે છે કે હુઝરત ખુદાવંદ રેક્ષ માય છે. કે મેં દુનિયામાં તે માટે માણ સાને પેતા કર્યા છે કે અમારા નામને યાદ કરો. ને અમારા નામની બંધગીની યાદ કરે ને સાચો જબાનથી અમારું નામ લીધું ને ચાહું. તું શા માટે આ મોમન બંદાને ખુલ્લાથી એથ લગાવે-છે. હાલમાં તું તના માટે ખરાય કામથી શતાનની સુરત છે. ને દોજપુનિથદશા. | ૫૬ |

ત્યારે અય મોમનો આ. કુનીઆશીતાનના લોકની, છે. જે હુકવા રસાને જુતાવે છે અને શાયેતાન લાઇન

કુદ્રતાંડ અંદ. | ૫૦ |

અથ મોમનો છન્ઠા શાશ્વેતુન કુદ્રતાંડ વ ઉનહા કે અહુલે રહેલાન કુદ્રતાંડ કે ખુદાખંદતભાલાંસ મીરાનારાંડ. | ૫૧ |

અથ મોમનુન અથ અંગીકુન દીગર શાખુન છું કુદ્રત કસી કે આલિમ બી આપદ ઉન છદમસ મેખુનદ હર ઉન વકત નાગાણ આંકિલ થકી પણેદા શાપદ ઉન દુરગિજ છદમસ ન રાનીદ ન હમ મીમનારાંડ ઉન શાશ્વેતુન પણેદા શુદ કે રાહુરા શુદ કુનદ વ આલિમરા ખજાલતાર કુનદ ઉન દિલ કે આલિમ છદમસ મીખાનદ લેકિન છું બીચારે ખુખુ અઝ દુગલદિલે છું મુનદર શાશ્વેતુનરા ન દાર્દ કે છ શાખુસ શાશ્વેતાન શિકુલી યાને દીલે વ મકર દર દિલ દાર્દ અગર ઉન કસી ખુખુ શુદ હમાં શાશ્વત અઝ આલિમ મરાઅલેએ છદમસ મીપુરસદ કે હર છદમ છું સુખુન ચીસ્ત હર હમાં વકત માયની બેઉન ફીલફેાર હમાં શાશ્વત આલિમ મીગુંકા કે માયની હમાં દાર્દ વ દિલે ઉન કસ કે માયની મીશનીદ અઝ આલિમ દિલસ રોશાન કરાર મી શુદ વ લેકિન હમીન શાખુસ એહુમક વ નાદુન પુર કીને અર થદ કે મરાઅલેએ છદમસ અઝ આલિમ ન પુરશીદ વ મરાઅલુમદાર ન શુદ વ હર ઉન જમુને તું આલિમ અઝ કાએ ખુદ પા શુદ વ ભારાસત વ રવાને શુદ વ રહેત

પાછળ પાડી હે કે અર્થીત રોતાનના ખ્યાલમાં રાખે છ. | ૫૨ |

અથ મોમનો તે શૈતાન છે ન રે જે રહુમચાલા ખુલાના લેક છે તે ખુદાખંદતભાલાને ઓલાએ છ. | ૫૩ |

અથ મોમનો અથ ખારાઓ બીજું વચન એ છે કે કોઈ પણ વિદ્વાન આવે ને તે એલમ પડ તે વખતમાં એકાએક એક ગરેલતી પેદા થાયતે તેણે કદીપણ અલમ ન સાંભળ્યું હોય ને ન જાણે તે શૈતાન પેદા થયો કે રસ્તાને ગુમ કરે ને વિદ્વાન રારમીંડા કરે તે દિલથી ને વિદ્વાન એલમ પડ છે પણ આ બિચારાને આ સુનકરે શૈતાનના જુઠા દિલની અખર નથી તે શાખુસ શૈતાન દિલનાએ યાને બોકો તે ટાંગ દિલમાં રાખ્યા છે અગર જો તે સારો હોત તો તેજ વખત વિદ્વાન પાસેથી એલમનો મસલો (દાખલો) પુછ્યો હોત કે એલમના આ વચન કર્યાં છે? તે શાખનો અર્થ શું છે તો અર્થ તાખડતોથ તેજ વખતે વિદ્વાને કર્યો હોત કે અર્થ આ એને જે અર્થ સાંભળત તેનું દિલ વિદ્વાનથી રોશાની દેવાધારું થાત પણ આ શાખુસ હેવાન જોવો અણુસમજુને હુદમની જરેલો ગણેડો હુનો જે એલમનો મસલો વિદ્વાન પાસે નહિ પુછ્યો ને સમજાર ન થયો ને તે વખતમાં જ્યારે વિદ્વાન પોતાની જગ્યાએથી તઈયાર થઈને ઉઠ્યો ને રખાના થયો ને ગયો ત્યારે વિદ્વાનના

વ બાદ અજ રક્તને આલિમ હુભી^૧ નાદુન ખર નશિસ્ત વ પીશે ખુદ ખરહા લશકરે શાયેતુન મલઉનરા જમાઓ કરદે હુમે શાયેતાનહું ગયથત શમાતત મીકરહંદ વ આલિમરા અઈથ મીઠાદંદ. | ૫૯ |

અય મોમનુન અય અગ્નીજુન હુર કસી આલિમરા અઈથ મી કુનાં ઉન અઈથ ખુદાએરા કરેદે બાશાદ વ એ ઉન ગુનાહે ખુજુગ્ન શુદ વ ઉરા ગયથતે આલિમ કે મીકરહંદ અજ ખુજુ કીને અજ કીસ્ત મીકરહંદ વ ખુજુ દર દિલે ખુદ મીવરજીદંદ લાયેનતે ખુદા ખર હુમ ચુનીન શાયેતુનહું બાશાદ. | ૬૦ |

અય અગ્નીજુન અગર હુમાં સાચત આલિમરા મી પુરસીદ વ મીગુરેત કે માયનીએ હં સાખુને ધદમરા ખુગો કે એશાનવીમ દર ઉન વક્ત માયનીએ ધદમરા બા તરેસીલ આલિમ મી ગુરેત અજ ઉન રૈશાનો દિલે હુમે કસ કરારીથત મી શુદ પસ હુમાં શખસ નાદુન ખર ખુદ એ છન જહુત કે ખુદશ માયનીએ ધદમરાન શાનીહે ખુદ વ ન હુમ ખુદશ મીડાનેશત વ ન હુમ દારદ વ દીગર અજ આલિમ માયનીએ ધદમરા ન હુમ આપુરસદ. | ૬૧ |

વ બાદ અજ રક્તને આલિમ ગયથત મી કુનાં વ દર દિલ ખુજુ કીનેએ આલિમુનરા મીવરજીદ હં સથથ હુસ્ત કે આકેથત ગુનાહે ખુજુગ્ન કરદંદ વ

ગયા બાદ તેજ નાદાન ગધેડા બેડો ને પોતાપાસે ગધેડા શેતાન મલઉનના લર્કરને ખેગું કરીને ખુંગ શેતાન મહેણાને ચાડી કરતા હતા ને વિદ્વાન ને ખુરાઈ આપતા હતા. | ૫૯ |

અય મોમનો અય વહુલાએ ને કેદ વિદ્વાનને અથ લગાડે તો તેણે ખુદાને અથ લગાડ્યો ને તેને મોદો ગુનાહ થયો ને તે વિદ્વાનની ને નીંદા કરતા હતા તે અહેખાઈ દુરમનીથી ને બળાપાથી કરતા હતા ને અહેખાઈ પોતાના દિલમાં રાખતા હતા ખુદાની લાનત એવા શેતાન માથે હોય છે. | ૬૦ |

અય વહુલાએ અગર તેજ વખતે વિદ્વાનને પુછ્યું હોત અને કણું હોત કે એ એલમના શખ્ફાના અર્થ કહો. ને અમો સાંસલીએ તો તે વખતે એલમનો અર્થ (મતલબ) ખુલાસાથી કહ્યો હોત ને તે રૈશાનીથી બંદાના દિલમાં સંતોષ થયો હોત પણ તે શખસ નાદાન ગધેડા હતો તે એ કારણથી કે પોતે એલમનો અર્થ સાંસાહયો નહિ હતો તેમ પોતે જાણુતો. પણ હતો નહિ અને બીજું વિદ્વાન પાસેથી એલમનો અર્થ મતલબ પુછ્યો પણ નહિ. | ૬૧ |

ન વિદ્વાન ગયા બાદ ખુરાઈ (ખરાથ બોલપું) કરે છે ને દિલમાં વિદ્વાનની અર્દેમાઈ ને દુરમની રાખે છે એ કારણું છે કે (તેમણે) કયામતનો માટે

હોઝખી શુદ્ધ ધર્શુન છં હુસ્તાંદ વ પસ છં ઉનહા કે નાદુન ખર હુસ્તાંદ હુમાં નાદુન દર ધન રાહે ગુમ શુદ્ધ ચુનાન-કે એ માઘનીએ છદ્ધમ રાહ નમીરવંદ વ એ માઘનીએ છદ્ધમ જુદાગાને એલાહુદે રાહ શાયેતુની મીરવંદ ચું રાહે શાયેતુની રાહે બાતિલ હુસ્ત વ અગર કસી અજ મુનાફેકુન ગોયદ કે ધન રાહે હુકીકતી હુસ્ત ખીલલાહ વલાહ કે દર્ગ મીગોયદ ધન રાહે હુકીકતી નીસ્ત ધન રાહે જાહેલાન મુનાફેકાન હોઝખીયાન હુસ્ત ધન રાહે નાદાનહાએ ખર હુસ્ત વ અકલમંદુન નીસ્તાંદ અકલમંદુન ઉનહા હુસ્તાંદ કે મરહુમ આકિલ આ એખલાશ મીશાવદ આકિલ માઘનીએ છદ્ધમરા મીઠાનંદ વ અજ આલેમુન મી પુરસદ વ દર ભજલિસે છદ્ધમ માઘનેએ છદ્ધમરા મીગોયદ વ ઉન કસે માઘનેએ મીકુનદ વ મી ગોયદ ઉન કસે નાદુન નીસ્ત. | ૬૨ |

દીગર અય અઝીકુન અય સાહેકુન નાદુન મ આશીદ હાજિરે સાખુને હુક આશીદ વ માઘનીએ છદ્ધમરા વ રાખુનરા એ કુનીદ વ એ જોઈદ વ ખીશનનીદ. | ૬૩ |

અય મોમતુન મોમન ઉન હુસ્ત કે માઘનીએ સાખુનહારા અજ આદીમુન એ પુરસદ વ પએ જુરીએ સાખુનહાએ છદ્ધમરા એ કુનદ વ ઉન રાહે હુક કે ખુદાવંદતાલા મીખાહેદ એ ઉન રાહ

ગુનો કર્યો ને હોઝખી થયા (તે છે) ત્યારે આ નાદાન અધેડા છે તેજ નાદાન આ રસ્તામાં જુલા પડ્યા છે કેમકે એલમના મતલભના રસ્તા ઉપર નથી ચાલતા ને એલમની મતલભથી જુદા શેતાનના રસ્તાપર ચાલે છે કેમકે શેતાનનો રસ્તો ખરાખ છે ને જે કેદાધપણ મુનાફેકમાંથી કહે કે આ રસ્તો હકીકતીનો છે તો તે (ખુદાની કસમ) ખરેખર ખોડું કહે છે કે આ રસ્તો હકીકતીનો નથી, આ રસ્તો અજાની હોઝખી ને મુનાફેકોનો છે. તે નાદાન ગધેડાનો રસ્તો છે ને અકલવાલા સમજદાર નથી ને અકલવાલા એ છે જે અકલવાલો માણુસ સારુ દિલવાળો હોય છે ને અકલવાળો (માણુસ) એલમનો મતલભ જાણે છે, તે વિદ્વાનને પુછે છે ને એલમની મીજલસમાં એલમનો મતલભ કહે છે ને તે માણુસ જે માયના કરે છે ને કહે છે તે માણુસ નાદાન નથી. | ૬૨ |

બીજું અય વડાલાએ અય સાચા દિલવાળાએ નાદાન ન થાએ. હુકના વચનપર તથયાર રહેણો ને એલમની ને વચનના માયેના (અર્થ) સમજો ન કર્યો એલો ને સાંલયો. | ૬૩ |

અય મોમનો, મોમન તે છે જે (શાખા) વચનોની મતલભ વિદ્વાન પાસે પુછે ને એલમના વચનના શોખ કરે ને જે હુકનો રસ્તો ખુદાવંદતાલા ચાહે છે છે તે રસ્તા પર દિવસે દિવશે

શેષ એ શેજ પાણે ખુદ પીણા એ ગુળ ને પોતાના પગને આગળ રાખે, તે મોમન
સહ ન મોમન ઉત હુસા. | ૬૪ |

અય મોમનુન ઢીગર સખુન ઈ જુસ્ત કે મરદુમ અજ બરાએ આપેરત સિ-
તમહા વ સખ-તહા મીકશાંદ વ મર-
દુમ અજ બરાએ આપેરત દિદાર વ
મહેનતહા વ ઝડા વ જહુમત કશીદાંદ
વ ગીરિયે આરી કરદાંદ વ મરદુમ અજ
બરાએ દિદાર માલે વાળેખાત દેહ
યકીરા મીદાદાંદ વ મરદુમ અજ બરાએ
દિદાર માલ વ જિંદગાની વ સુલ્ક વ
ઈમલાક વ જન વ કરજાંદરા ગુજરાતનંદ
વ મરદુમ અજ બરાએ દિદાર સર વ
જન વ કરજાંદ હુમેરા ઈભતાંદ વ રાહે
ખુદાવાંદ ગફકર હુમેરા ક્રિદા કરદાંદ વ
મરદુમ અજ બરાએ દિદાર એચ્માલેશુન
અમલે સાલેહ કેરદાંદ વ મરદુમ અજ
બરાએ દિદાર સાલેહી વ સાદેકીન
વ ઈખલાસ વ રાસ્તી મીકરદાંદ મરદુમ
અજ બરાએ દિદાર ઈખાદત ખાંદગીએ
ખુદાવાંદ માકરદાંદ વ દરે શાણો રોજ
જિકરે ઈલાહી સુખહાનહુ તચાલા
ખુદાવાંદરા યાદ મીકરદાંદ વ મરદુમ
અજ બરાએ દિદાર ક્રિકરે આપેરત
મીકરદાંદ મરદુમ અજ બરાએ દિદાર
દરે કરમાને અમરે હુક ઘેળાએ મી-
આચુરદાંદ વ મરદુમ અજ બરાએ
દિદાર દર મિજલશે જમાયતે હુકીક-
તીએ મોમનુન મીરકૃતાંદ વ મીનીશી-
સતાંદ વ સુશાહુદેએ ઈદમરા મીકરદાંદ
વ સખુનહાએ ઈદમરા મી પુરસાદાંદ
વ મીરાનીદાંદ યાદ મી જિરકૃતાંદ પસ
રાહેદીને હુકીકતીરા તાહે ઘેતવાની

અય મોમનો બીજું વચન એ છે
કે માણસો જુલામ ને સખતી આખર-
તના માટે એચ્યે છે (સહે છે) જે માણસોએ
આખરતના દિદારને માટે મહેનત
મુશ્કેલી ને હુઅ એચ્યા ને ગીરીયા
(ડરને લીધું) કરી ને માણસો દિદા-
રના માટે માલ વાજમાત દશમાંથી
એક હેતા હતા ને માણસો દિદારના
માટે માલ જાંદગાની ને સુલાં
મીલાકત બાયડી ને છાકરા સુકી દીધું
હતા ને માણસોએ દિદારને માટે માણસો
બાયડી છાકરાં તે બધાને વચ્યાં ને
ખુદાવાંદ ગરણારના રસ્તે ખધા કરણ્ણાન
કયો ને માણસોએ દિદારને માટે નેક
અમલ કયો ને માણસો દિદાર, માટે
અલાધ સંચાધ ને સારે હિલ કરતા
હતા. માણસો ખુદાના દિદાર માટે
ઈખાદત ખાંદગી કરતા હતા. ને રાત
દેવતસ ઈલાહી સુખહાનહુતચાલા ખુદા
વાંદના ખાંદગાની યાદ કરતા હતા. ને
માણસો દીદારના માટે આખરતની
ક્રિકરે કરતા હતા. માણસો દીદારને
માટે હુકના કરમાનમાં રહુતા હતા. ને
માણસો દીદારન માટે મોમન હુકીકતી
જમાતની મજિલસમાં જતા હુગા. ને
અલમનું અવલોકન કરતા હતા. કે
અલમના વચનો પુછતા હતા. ને સાંલ-
લતા હતા ને યાદ રાખતા હતા. ત્યારે
હુકીકતા દિનને રસ્તે જ્યાં-સુધી તમા-
રાથી બને ત્યાં સુંદી તજવીજ. કરા. ને
માણસો દીદારના માટે મોમન લાઠને

કુશિશ એતુમાધ્ય વ ભરહુમ અઝ અ-
શાંતે દિદાર પિદમતે મોમન પિરાદર
દીનદારે હકીકતી ઉન મીકરણ્દ વ
નજીરે લુટ્રે અઝ ખુદાવંદ મીગિરિક-
તાંદ વ નયાજ તથુર્દી વ ગરીબી
વ મિશકીની વ સાઢેકી મીકરણ્દ
વ ભરહુમ અઝ ઘરાએ
દિદાર દિલે મોમનુન પિરાદરન
દીનદારશ ખુશ વકત વ ખુશાનું
મીકરણ્દ. | ૬૫ |

દીગાર અય અઝીકુન અય મોમનુન
એદાનીદ કે દિલે મોમન દીનદારે
હકીકતી ખુદાવકત ખુશાલ ખુશાનું
શુદ તેહકીક એ દાનીક કે દિલે
ખુદાવંદતાલા ખુશાનું શુદ ચું કે
દિલે મોમનુન ખુનેએ પરખરદિગાર
આલેમિન હસ્ત ખુદાવંદ કરીમ દર
દિલે મોમનુન હસ્ત. | ૬૬ |

અય મોમનન અય પરહીઝગાડન
અખા રાનાશી ધાં હસ્ત કે ખુદાવંદ-
તાલા દર દિલે મોમનુન એધીનીદ
વ નજે દિલેતુન અઝ મુનાકેકન કાકિર
એ ગરહુનીદ અગર ખુદાએરા હાસ્ત
હાચિદ વ અખાવંદ ગકુઝાર હમ અઝ
મુનાકેકન કાકિર ઇએ ગરહુહે હસ્ત
વ ત અગર ખુદાએરા હાસ્ત દારી ઇએ
ખદત અઝ મુનાકેકન એગરહન ચું કે
હાસ્તીએ ખુદાવંદતાલા દર દિલે
મોમનન હસ્ત હમ ચુનીન કે હાસ્તીએ
અખાતાલા મોમનુન હારંદ કમીન
તેઠ અખાએ તાલા તુરા હાસ્ત
દાંદ વ દીગર હમ હર કરા થાસ
સંદાકત ખુદાએરા હાસ્ત હારંદ તુરા

દીનદાર હકીકતી (હોય તે)ની સેવા
ચાકરી કરતા હતા ને ખુદા પાસેથી
રહેમની નજર લેતા હતા. ને નિયાજ
તથરૂક ને ગરીબાધ ને
સંચ્ચાર કરતા હતા. ને માણુસો
દિદારના માટે મોમનો ધીરાદરોના
દિલ ખુશ (રાલ) કરતા હતા. | ૬૫ |

બીજું અય વહાલાએ અય મોમનો
જાણુંનો કે મોમનો હકીકતી દીનદારનું
દિલ રાલ ખુશી, આનંદમય થયું તો
નકી જાણુંનો કે ખુદાવંદતાલાનું દિલ
રાલ થયું કેમકે મોમનનું દિલ તે
કુનીઓને પાળવાવાળા ખુદાવંદતાલાનું
ઘર છે ખુદાવંદ કરિમ મોમનના દિલમાં
છે. | ૬૬ |

અય મોમનો અથ પરહેજગારે
ખુદાને એણખ્યો તે એ છે જે
ખુદાવંદતાલાને મોમનના દિલમાં
નુંએ ને તમારા દિલમાની નજર
મુનાકેક કાકેરોથી કેરાવો જો તમે ખુદાને
હાસ્ત રાખતા હો કેમકે ખુદાવંદ
ગકારે પણ મુનાકેક કાકેરોથી ચાકું
કેરવ્યું છે ને જો તું ખુદાવંદતાલાની
હાસ્તી રાખતો હોય તો મુનાકેરોથી
તાર્દ ચાં કેરવ કારણ કે જેવી રીતે
ખુદાવંદતાલાની હાસ્તી મોમનના
દિલમાં છે તે માકેક ખુદાવંદતાલા પણ
તને હાસ્ત રાખે છે (અર્થાત તારાથી
હાસ્તી રાખે છે) ને બીજું પણ જે
કાઈ અભ્યાધથી ખુદાની દારતી કરે

ખુદાવંશાલા હુસ્ત વિ પનાંદ ભી છે તેના ખુદાવંશાલા રક્ષણ કર્તા થાય
બામણાં. | ૬૦ |

અથ મોભાન શીખર સખુન છં
હસ્ત કે હર કસી કે અંદરી કુનાંદ
યાં હર કાર એકુનાંદ હર હુમે કારહા
વ દર હુમે જાએ ખુદાવંશ ખુદશરા
હાજિએ નજદિકે ખુદશ બીધીનાં ચું
ઘને હર કાર જાહેર યા મખદી ભી
કુનાંદ હુમે પોશે પરવરદિગાર જાહેર વ
બાતિન રાશન હુસ્ત વ મીધીનાં વ
હર કાર કે ભી કુની તુરા મીધીનાં
તુ ઉરા નમીધીની નાગાંદ કસી કે
કારે બદ ભી કુનાંદ વ એ હિસે ખુદ
દિકે ભી દારદ કે ગેર અઝ ખુદાવંશ
કાહિર દીગર કસી ભરા નમો ધીનાં
અભ્રમા હજરતે ખુદાવંશાલા દર હુમે
બાય જાહેર મીધીનાં કે તુ ચુનીન
કાર ભી કુની વ તુ ઉરા નમીધીની
વ અઝ હજરતે રણખુલ આલેભિન
નમીતરસી વ મશગુલે બદ કાર
મીધાશી. | ૬૮ |

હજરતે પરવરદિગારે છાંદ તાલા
ભી ફરમાયદ કે હરબંદ ભારા પીશે
ખુદ હાજિર બીધીનાં ઉન હર કાર
કુનાંદ અઝ મન એતરસદ વ અઝ ખુદા
શામ્ભ દાસ્તે ધારાદ વ અઝ રોજે
કયામત એતરસદ વ અગર હિસે મોમન
એ કારે બદ હરભી એગરદંદ વ ખાહેદ
કે કારે બદ હરભી કુનાંદ વક્તે હરભી
કરેના અગર ખુદરા નિગમણ દારદ વ
અઝ ખુદાવંશ એ તરસદ વ અભલે
સાહેદ કુનાંદ વ દરે ખાલે હક આરાદ
વ રહ્રદ દિકે મર્ગે ખુદ આરાદ વ અઝ

અથ મોમનો બીજું વચ્ચત ગ્રી છે
કે કે કોઈ બંધી કરે યા કાંઈપણ કામ
કરે તે બંધો તમામ કામમાં ને બધે
ઠેકાણે પોતાના ખુદાવંશને પોતા પાસે
હાજર ને નશ્ચ જુઓ કેમકે બંધો
કોઈપણ કામ જાહેર યા છાનું કરે છે તે તે
બધું પરવરદિગારને જાહેર છે છાનું હોય
તે તેને રોશન છે ને હેખે છે તું
કાંઈપણ કામ કરે તો તે તેને હેખે છે
ને તું તેને નથી હેખતો તે માણસ કે
ન્યારે ખરાખ કામ કરે છે ત્યારે તે
પોતાના દીલમાં ફીકર કરે છે કે ખુદા
વંશ કુદરતવાળા સિવાય બીજું કોઈ
પણ મને નથી હેખતું. પણ હજરત
ખુદાવંશાલા બધે ઠેકાણે જાહેર હેખે
છે જે તું કેવાં કામ કરે છે ને તું
તેને નથી હેખતો, ને હજરત ઇનિયાને
પાળવાવાળા ખુદાથી નથી ડરતો ને
ખરાખ કામમાં મશગુલે રહ્યે છે. | ૬૮ |

હજરતે પરવરદિગાર ખુદ તાલા
ફરમાવે છે કે જે બંધો મને પોતા પાસે
હાજર હેખે ને તે જે કામ કરે તેમાં
ભારાથી ડરે ને ખુદાથી શરમ રાખી
હોય ને તીવ્યામતના દ્વિસથી ડરે અને
અગર મોમનતું દિલ ખરાખ (હરામ)
કામમાં ફરે ને ખરાખ (હરામ)તું કામ
કરે ને હરામથોરી કરવાનાજ વખતપર
પોતાને સંલાણે ને ખુદાવંશી ડરે ને
નેક અમલી કરે ને હકના ખ્યાલમાં હોય
ને પોતાના મોતની ફીકરમાં હોય ને
કૃપામતના દ્વિસથી ડરે ને

હિસાબે રોકે કથામત એ નરસદ વ
હસ્ત એ દામને પણેગમનું આખર
જમાને ચીરે ખુદ દાસ્તે વ જામને પીર
એ ગીરું વ અઝ ખુદાવંદ એ તરસદ
પસ હક સુખહાનહું ખુદાવંદ જહેલ
જલાલહું મી ઝરમાયદ કે મન એ
નાચરે બરાદરે મેતર મહેરખાન
મીખાશામ વ ઉન મોમને પાક દિલરા
બિરાદરે કુચક કુનમ વ દર આખરત
દીદારશા રૂઝી મીકુનમ વ દીદાર વ
લકા મીખીનદ વ ઉન દર આખરત
બિજલશા થા જમીએ મોમનુન દર
આસમુને હકેતુમી મેવાહુએ બહેસ્ત
આ હુરીઉન હમ નશીન વ થા મહિલા
ચારી બિરાદરી ખારાદ વ ઉરા દર
કુનયા પુરત વ પનાહ મીખાશામ.
। ૬૬ ।

અય મોમનુન શુમારા આઇરીદમ કે
દાએમુલ મુદામ મોમન બન્ધેગુન દર
ચાહે મન ખાશંદ વ નામે મરા જિકર
એ જખાન ગુયનું વ નામે મરા બર
જખાન જોયંદ વ દિલ જોધ તુમાયંદ
કે મન અઝ શુમા રાજી ખાશામ વ
શુમારા આઇરીહેઅમ વ રૂઝી વ જામે
હર રૂઝ શુમારા મીરસાનમ પસ છંઘા-
ડત બંદગીએ મન બર શુમા વાળખ
વ લાંઝિમ હુસ્ત વ મરા ઝરીમુશ મહા-
રીદ વ દર ચાહે મન ખારીદ. | ૭૦ |

અય મોમનું યક સંખુને દિગરી છં
હુસ્ત કે હર કસી મીખાહેદ કે મરા
નાચિદ કે ખુદ એખિનદ વ હર કારે કુનદ
અધ્વજ મરા હાંજિરે ખુદ ખીનદ વ
અઝ હિસાબે કથામત જોતરસદ વ મરે

પોતાના પીર કેદા જુમાનાના
પેગમધરના છેડમાં (તાણેલારીમાં) હાથ
રાખે ને પીરને છોડો પકડે ને ખુદાવંદથી
તરે ને હક સુખહાનહું ખુદાવંદ જહેલ
જલાલહું ઝરમાવે છે કે તેના પર તેના
મોદા જાધના જોવી નજરદધી મહેરખાન
થાઉં છઉં ને તે પાક દિલના મોમનોંને
નાના જાઈ કર છું (સુમજુ છું) ને
આખરતમાં દિદાર આપુ છું ને દિદાર ને
સુલ્લાકાત જોશે ને તે આખરતમાં મોમન-
ટોલામાં મિગલસમાં ને જાતમા
આસમાનમાં બહેસ્તના મેવા ને હુસાંગો
સાથે હુશો ને મહિલાધીદસ્તી જાઈબંધી
થાય ને હુનીયામાં હું તેનો રક્ષણું કર્ત્તી
થાઉં છું. | ૬૬ |

અય મોમનો મેં તમને પેદા કર્યા
છે કે હુમેશાં મોમન બન્ધા મારી
યાદમાં હોય ને અમારિ યાદ જખાનથી
ઓલે ને અમારું નામ જખાનથી ઓલે
ને દિલ ખુશી બતાવે તેને મારે કે હું
તમારાથી ખુશ છું ને મેં તમને પેદા
કર્યા છે ને રોણ લુગડાં હુમેશાં તમને
આપું છું ત્યારે મારી ઝંઘરાતને બંદગી
તમારા ઉપર વાળાઅને ઝરણાતાત છે ને
મને સુલી નહિ જાઓ ને મારી યાદમાં
રહે. | ૭૦ |

અય મોમનો એક વલન ધીઠું
આ છે કે જે કોઈ મને પોતાની નજરીંક
હેખે ને જે કામ કરે તેમાં પ્રથમ મને
જાજર હેખે ને કથામતના હિસાબથી
તરે ને પોતાના મોતને યાદ કરે ને

ખુદ્રા ચાંડ કુનદ વ અંગ અર્ગ બેતર-
સદ વ મોમન હરેકે દર કિંકરે મન
બાસદ મન દર કિંકરે ઉન અને ભી
બાસામ. | ૭૧ |

અથ મોમનુન પીર સલામત ભી
ફરમાયદ અંગ હુક અથ અજીજુન અએ
સાહેકુન એશાનવીદ કે ભીભાયદ દર
અચારેંતે છદ્દમ રાહા રવીદ વ સખુન
હાએ છદ્દમરા એ જોરીદ વ દર દિલે
ખુદ યાદ એ ગીરીદ વ એશાનવીદ કે
માઘનીએ છદ્દમ ખુદાવંદ કરીમ એ
ફરભુદે હુસ્ત હુસુનરા એદસ્ત આવરી
કે દર છદ્દમ પીર એ ફરભુદે હુસ્ત વ દર
છદ્દમ છદ્દમરા એરાનાશીદ વ દર માઘ-
નીએ છદ્દમ કે છદ્દમ ફરભુદે એ હુમાન
સુસ્તાદીમ બાશીદ વ રાહ રવિદ વ એ
દાનીદ કે હુદ્દે માઘનીએ છદ્દમ છદ્દમ
ફરભુદે હુસ્ત હુસુનરા અમલ કુનીદ.
| ૭૨ |

અથ મોમનુન ખુદાએ શાનાશી હ
હુસ્ત અગર ખાહી કે ખુદાએરા ભી
શાનાશી પસ અમરે પીર કણુલ કુન
વ અંગ અમરે પીર બહર ન રવી વ
દાયમ દર અમરે પીર બાશ ઉન પીર
કે ખુદાવંદ ગર્કાર દર શાનેએ પીર
અમર ભી ફરમાયદ કે છાં પીરે શુમા
હુસ્ત પસ અર શુમા લાઝિમ હુસ્ત કે
અંગ પીર પુરસાં કુનીદ ઉનચે. પીર
ફરમાયદ એ શુમા અર ઉન અમલ
કુનીદ વ ઉનચે હાલ વ માલ વ એહ
પાલ કે એ પીરે ખુદ મીડાદીદ વ દર
કુનયા કલાઅત ફરમાંબરદારીએ પીર

પોતાના મોતથી પણ તરે (મેના માટે
કે જલદીથી સારા કાંચ કરવા તર્ફથાર
રહે) ને મોમન જે મારી કિંકરમાં
હોય છે તો હું પણ તે બાંદાની
કિંકરમાં રહું છું. | ૭૨ |

અથ મોમનો પીર સલામત ફરમાવે
છે કે અથ વહાલાએ અથ સાચાંમાં
હુકથી સાંશાલો કે એલમના રસ્તે
મારેઝતમાં ચાદ્યા જાએ ને એલમના
વચ્ચેનો ગોતો ને પોતાના દિલમાં
યાદ કરો. ને સાંશાલો કે એલમનો
મતલથ ખુદાવંદ કરીમે શો કહુયો છે
તેનેજ પોતાના હુથમાં લીએ કે એલ-
મમાં પીરેશુ ફરમાવ્યું છે ને એલમથી
ધમામને ઓલાએ ને એલમની
મતલથમાં છમામે જે ફરમાવ્યું છે તે
પર કાયમ રહો ને ચાલો ને સુમળો કે
જે કેછિ એલમની મતલથ છમામે
ફરમાવી છે. તે પર અમલ કરો.
| ૭૨ |

અથ મોમનો ખુદાની ઓળખાણ
લે છે જે તું પોતે ચાહે કે ખુદાએ
ઓલાએ ને પીરનું ફરમાન કણુલ કરે
ને પોરના અમરથી બહાર ન જાય ને
હુમેશા પોરના ફરમાનમાં રહે તે પીર
કે જે ખુદાવંદ ગર્કાર પોરની શાનમાં
હુકમ ફરમાવે છે કે આ પીર તમારો
છ ત્યાર તમને વાણથ છે કે પોરને
પુછો ને જે કાંઈ પીર તમેને ફરમાવે
તે પર અમલ કરો ને જે કાંઈ હાલ
માલને હકીકિત જે પોતાના પીરને
દીખ્યા છો ને કુનીયમાં પણ પોતાના
પીરની તાખેદારી ને હુકમ કિંગવાનું

ખૂબ ગીરુનીદ હુંશા અલગાણેતામાંથા દર આપેરત હભીન પીર શક્કાનુત ખૂલું શુમા બાશાદ વ દર રોજે કૃયામત ભડિલાના યા અલી કાઝી મીશલદ હિસાયે અન્દેશુના મીજોયદ વ દર આઝીતાએ ગર્મ રોજે કૃયામત મીતાથદ તદ્દરીરદારછા ઉનજ દર ગરભીએ આઝીતાથ આજાર મીકશનદ વ આહ વ નાસેએ ઝરીયાદ મોકુનંદ દર ઉન વકત હભીન પીરે કામિલ વ એઅમાલે શાલેહ શુમારા ઝરીયાદ રસ કાર મીઅયદ વ ગાએર અજ પીરે કામિલ દિગર પીરન વ મીસન વ ખણાદન હુમે દુર ધસ્તાહે મીતરસનદ વ મી લાર-અંદ કસી નમીતવાનદ અર્જ હરે હુએ ખુદરા એ જોયંદ વ ઉન પીરે શુમા હુસ્ત કે દસ્તે રાસ્ત ખુદાએતાયા-લા નશીરતે બાશાદ દર ઉન વકત મી ધીનદ કે ખલાએક આજાર મીકસનદ એ ગુનાહુને ખુદશુન ઉન વકત પીરે કામિલે શુમા અર મીખીજદ વ ઉમ્મત હાસ્તદારને ખુદરા શક્કાનુત ખાહદ કરેથ ખુદાવંદ તાયાલા હરે પીરે શુમારા કખુલ મીકુનદ ચું કે ધશેકે ઉન આતિમ અંદરિહે હુસ્ત પસ હુમાં કામિલ પીરે હાજિર જમુને શુમારા કખુલ દાસ્તે બાશાદ વ હભીન પોર શુમારા કાર મીઅયદ પસ હેર કસીકે પીરું હાજીર જમાનેરા અજ ખુદરા એઝામંદ ન કરેદ. વએ મુશીથતા કે હભીશાં દર દુનીયાં વ આખ્રત દર એદેર સરનગુન વ સરુગરહુન મીખા-શનદ એં છા સથબ દર ઝરમાંખરારારી એ પીર આરીદ વ દર ઈતાઅત આરીદ

કરો કે છારાયાનુઠાનુથાનુથા જીબાનુથા ખાં તેજ પીર રામાદ ખારે ઝરાયાનુથા મુખાયોને કૃયામતના હિસે અખાદે મહિલાના યા બાલી કાઝી ખાં આને વાંદાયા હિસાથ તપાસશે ને કૃયામતના હિવસે ગરમ સુરજ અમકશે અથીંત ખુલ ગરભી આપશે અને ગુનેગાર ત્યાં સુર-જની ગરભીમાં દુઃખ અમક્ષે ને હાય પુકારશે ને ઝરીયાદ કરો તે વખતમાં તેજ કામીલ પીર ને સારા અમલ ઝરીયાદ પહેંચાડનાર અશે ને કામિલ પીર સીવાય ધીં પીર ને મીર ખણાદુર દુર છિલા રહીને ડરશે ને ધરજશે. ને કેાધપણ પોતાનો હરે કે અરજ કાઠી નહી શકે ને તે તમારો પીર છે જે ખુદાયતાલાની જમણી બાળુ પર એડો હશે. તે વખતમાં જોશે કે દુનીયા પોતાના શુનાહથી દુઃખ સહેછેતે વખતપર તમારો કામિલ પીર ઉઠશે ને પોતાનો હુકમ ભાનવાચાળી ને ઉમ્મત હોસ્તીચાળી જે હરો કેની સક્કાયત કરશે ને ખુદાવંદાયા લા તમારા પીરની વાત કખુલ કરશે કેમકે તેની મોહથતે આલમ પેદા કરી છી ત્યારે તમે તેજ તમારા ચાલુ જમાનાના શ્રેષ્ઠ પીરને કખુલ રાખ્યો હશે ને તેજ પીર તમને કામ આવશે ત્યારે જે કેાધ પોતાના ચાલુ જમાનાના પીરને પોતાથી રાણ નહિ કરશે તો તે મુશી-અતમાં ને હુમેશાં દુનીયાં ને આખરત-માં ટેકાણે ટેકાણે અથડાતો ને બદ્ધકરો રહેશે તે સુખથી પીરના હુકમ ઉઘ-વલામાં કખુલ કરવામાં તખવાર રહેશે ને તખવેદારીમાં રહેને ને પોતાના.

વ પીરે ખુદરા કાયમ નિગાહ દારીદ વ હસ્ત અજ દામને હુમચુનીન પીર બર મદાસીદ તાકે હુમીન પીર પુરતો પનાડુ દર હુર હોએ જહાને શુભા બાશાદ અગર ઈશ્કે દિલે ખુદાવંદરા મીખાહી કે ઈમાને તુ તાજે શવદ પસ દિલે ખુદરા અજ હુર જાએ ખારીજ એ ગરદુનીદ વ ઝાએ એ ખુદાવંદ વ પીરે ખુદ નુમાઈદ કે એ ખુરાદ એરસીદ વ નાઉંઝા બિદ્લાહે મીનહા વ ધસ્તગફીરદ્લાહે રથી વ આતુષો અલેહે વ ઉનહા કે જાહેલુન મુનાઝેકુન મરદુમ કે ઝાએશુન અજ દરગાહે હુક સુખહાનહુ ઈમામ જમાં વ પીરે હુક ગરદુદંદ મુનકર શુદંદ ધશુન ખરાય દર બેદર ખારજાર શુદંદ વ ઝ સીખાહ નુર અજ સુરતે ઝાએશુન રઝે ખરાય મીખાશાંદ વ કસી કે એ ખુદાવંદ વ એ પીર સરગરદુન શુદંદ હુમ દુનયા હુમ આઘેરત સર ગરદુન બાશાદ ઈશુન બા ખુને ખરાય સુદંદ હીચ દર જાએ ગાહ નીસ્ત ધદમ દર યક જાએગાહ ખુદ ઉન હુમ બા ખલક શુદ ઉમરશ વ જુનશ એ ખુનશ ગશ્ત નુરશ કે રેશન ખુદ ઉન હુમ સર નહારેદ ઈશુનરા ખુનહુ ખરાય શુદંદ લેકિન ઈમદુજ ખુનેએ હુકીકતી સર ઢારે વ સરદારે ખુનેએ હુકીકતી હુસ્ત શાહે અણદસસલામ શાહ હુસ્ત વ હીગર હીચ હીચ ખુને સર ન ઢારેદ વ ખુનેએ હુકીકતી ઉન રેશની દારેદ કે ઉન સાહેએ હુજરેત ઈમામરા હાજિર મોજુદ પીરે ખુદ મીથીનાં હાજિર ઈમામ હાજિર બામેરા મીશનાશાન્દ કે ખુનેએ ધશુન

પીરને કાયમ આંદી રાખબો. ને એવા પીરના દામનમાંથી હાથ નહિ લઈ લેતા, અર્થાત્ તેને છોડશો નહિ. જેથી તે તમારો બને દુનિયામાં રખેવાળ થશે અગર પોતાના દિલની મો-હાત ખુદાવંદ્થી ચાહે કે જેથી તમારું ઈમાન તાજું રહે ત્યારે પોતાના દિલને બધી ખરાય જગ્યા પરથી ઝેરવી લ્યો. ને મોટું પોતાના ખુદાવંદને પીર તરફ કરે. જેથી ખુરાદને પહોંચ્યો ને નાઉંઝા બિદ્લાહે મીનહા. વ ધસ્તગફીરદ્લાહે રથી વ આતુષો અલેહે તે સમજણ વગરના મુનાઝેક માણુસ જે પોતાનું મહેં હુક સુખહાનહુ, જમાનાના ઈમામ ને પીરના દરખારથી ઝેરાવ્યું છે ને મુનકર થયા તે ખરાય, ટેકાણુ ટેકાણુ હલકા, રોતા ઝરતા થયા ને કાળા મેંઢાવાળા ને સુરતમાંથી રેશની (નુર) ગયલા, એવા ખરાય હશે ને જે કોઈ ખુદાવંદ વગર ને પીર વગર લાટકતા રહ્યા તે દુનીયા માં પણ ને આખરતમાં પણ લાટકતા હશે તે પોતાના ઘરથી ખરાય થયા તેને ઉલા રહેવાનું કોઈ પણ ટેકાણું નથી ઈદુમ એક ટેકાણુ હતું તે પણ દુનીયા લેલું થધ ગયું ને તેની ઉમર ને જીવ તેના લોહી લેગું થધ ગયું ને જે કાંઈતેનું (નુર) રેશની હતું તેનું પણ ટેકાણું નથી ને તેના ઘર ખરખાદ થધ ગયા પણ આજ હુકીકતનું ધર આખાદ છે ને હુયાતીવાળું હુકીકતનું ઘર એ ને શાહ અણ સુલામ બાદશાહ છે ને ખીજું કોઈ પણ ઘર આખાદ નથી ને હુકીકતના ઘરમાં રેશનાધ છે કે તેણે સાહેય હજરત

રોથની હુસ્ત દ્વીપર હુમે કાચે તારીઝ હુસ્ત વ હુર કસી ખુલેએ વ કલમશ રા તારીઝી ઇએ કરેછ ઉન બી ખુલ્લ સરગરહુન એ શુદ્ધ ઈશુન નાહુન બારાંદ કે રાહે રાસ્ત ભાગમુરે કે અજ ઈમામ દસ્ત અર દારતાંદ વ રાહે ખારિજ ખરાખ એ દસ્ત ગીરકૃતાંદ ઈશુન દિલે ખુદરા સરગરહુન કરેદાંદ કે રાહે આભાદુનરા દસ્ત ખરદારતાંદ વ રાહે ખરાખ ખરાખ રાહુરા દસ્ત ગીરકૃતાંદ વ રાહે ખરાખ રાહુની નીસ્ત આશિકુન ઘેગીરાંદ પસ ઇં રાહે આશિકુન નીસ્ત અજ ઉનહા હુસ્ત કે નાહુન વ જહિલ ખાશાંદ વ આશિકુને દાના ઉનહા હુસ્તાંદ કે શિક્ષ રાહે હુક બાશાંદ કે ઇં રાહે શે તોર અમર શુદ્ધ હુસ્ત હુમા રાહે રાસ્ત હુક ખાયદ રક્ત કે હુકરા ઘેશનાસ એ દિલે ખુદ બા ઈખલાસ વ મહોખત વ એઅતકાદ તમામ ખાયદ બીઆદુદી. | ૭૪ |

અય મોમનુન સાહેકુન યક સ ખુને દિગર ઇં હુસ્ત કે હુર કસીકે ખડેએ મીકુનાં પસ ખાંદ કારે ગાડેલુન હુસ્ત વ ગાડેલુન કારે કુર્ચ બાશાં અજ ખરા એ ઈશુન અજાએ કુર્ચ ગીર મી આયદ. | ૭૫ |

અય મોમનુન અય સાહેકુન શુમા બી ખાયદ અજ ખાંદ બિસ્થિઆર ઘેતર-શીદ ચું ખાંદ સુરતે શાએતાન ઈખલીશ હુસ્ત વ ઉન ઘેગમાન હુસ્ત કે ખનદે

ઈમામને હુાજર ને પેતા ખાસે કેચેલ છે ને હુાજર ઈમામ હુાજરનોનો એલાએ છે તેના ઘરમાં રોશાનાઈ છે ને ખીજે બધે ઠેકાણે અંધારું છે અને બે કેદી ધરે અને પેતાના દિલને અંધારાવળું કરે છે તે ખુલા સાથે ભટકતો થયો તે નાદાન છે જે શાયો રસ્તો ઈમામનો તે માથેથી હાથ લઈ લીધો અર્થાત છાડી દિલો ને ખરાખ રસ્તો હાથમાં લીધો તેણે પેતાના દિલને ભટકતું કર્યું ને સારા રસ્તાપરથી હાથ ઉઠાવી લીધો ને ખરાખ રસ્તાને હાથમાં લીધો ને ખરાખ રસ્તો તે રસ્તો નથી જે મોહાયતવાલા પકુતે તે મોહાયતવાળાનો રસ્તો નથી જે સમજણ નગરના ને નાદાન હોય તેનો છે ને ડાહુયો મોહાયતવાળો તે છે જે ઝુકત હુકના રસ્તાપર હોય છે કે આ રસ્તાપર કેવું ઝરેમાન ધયું છે તેજ સાચા રસ્તાપર ચાલવું જોઈએ ને હુકને એલાએ ને તેણે પેતાના દિલથી સારે દિલ ને મહોખત ને અરોસો તમામ લાવણું જોઈએ. | ૭૫ |

અય મોમનો, સાચાએ એક ખીજું વચ્ચન તે છે કે જે કેદી હુસ્તે છે તો હુસ્તાં છે તે ગરુદતવાળાનું કામ છે ને ગરુદત કરવી તે કરંરણું કામ છે ને તેના માટે કુરેણું દુઃખ પેતા થાય છે. | ૭૫ |

અય મોમનો, અય સાચા દિલવાલાએ તમારે હસ્તવાથી ધયું કરવું જોઈએ કેમકે હુસ્તાં તે શેતાન ઈખલીસની ખુરત છે ને તે બેઢમાન છે જે હુસ્તે કે

હારહ વહ્લાહ કે અજ ખન્હે ગડલતી
પચેદા મીસવહ વ અજ ખન્હે આખર
બોરીઝેહ વ ગમ અજ ખન્હે પચેદા
મીશિવહ વ ખન્હે માયુનીએ શાયેતુન
હસ્ત શાયેતુન મરહુમ ધમાનદારરા
ઘેઠમાન મી કુનદ વ કસી કે ખન્હે
મીકુનદ પસ ઉન ગાંધિલ હસ્ત વ
ખન્હે આખર ગમ પચેદા મીકુનદ વ
ખન્હે બર મોમનુન હુરામ હસ્ત વ
મોમન હુકીકતી ઉન હસ્ત કે હસ્યે
સખુન હુક હસ્ત ઉરા પચેરવિ કુનદ
વ હમાં સખુન દર રાહે ખુદાવંદ હુક
હસ્ત તા ઉન સખુનરા ખુદાએત-
આલા કખુલ કુનદ. | ૭૬ |

અય મોમનુન યક સખુને દીગર પ
હસ્ત કે ખુદાવંદ અજ ઉન ખન્હે રાજી
હસ્ત કે નાહક ન ગોયદ સખુને હુક બે
ગોયદ વ હરિગિજ નાહક ન ખાહેદ કે
ખુદાવંદતાલા અજ સખુને હુક રાજી
હસ્ત વ નાહક નમીખાહેદ. | ૭૭ |

અય મોમનુનતાકે તુ ઘેતવાની બર
સરે રાહે હુક બારા વ હસ્તત અજ
રાહે હુક બર મદાર વ ઉનયે ખુદાવંદ
વ પીર ઝરભુદે હસ્ત હસુન રાહરા
રવિદ તા ખુદાવંદતાલા અજ કારે
હુક તુરા બીઅમુરજ્જદ અગર રેહમત
અજ હુક તાયાલા મોખાડી પસ હુજિર
કારે હુક બાદીદ કે વક્તે ઉન રદીદ
અહે અહાદ હુક ખાહેદ ખુદ હુજિર
હુસાધે આખરતા બાસકે રાહરા ગણતા
અકુની કુદ બારા. | ૭૮ |

ખરેખર હસુંવાથી ગડલતી પેઢા થાય
છે ને હસુંવાથી આખર જાય છે ને
હસુંવાથી દિલગીરી પેઢા થાય છે ને
હસું તેનો અર્થ શૈતાન છે હુમે છે
તે શૈતાનજ ગણાય છે ને શૈતાન
ધમાનદાર માણુસોને ઘેઠમાન કરે છે
ને જે કાંધ હુસે છે ત્યારે તે ગાર્દલ છે
ને હસુંવાથી છલે દિલગીરી પેઢા થાય
છે ને હસું તે મોમન પર હરામ છે
ને મોમન હુકીકતી તે છે જેનું વચન
સાચું છે તેની પેરવી કરે ને તેજ
વચન ખુદાવંદના રસ્તા પર સાચું છે
ને તે વચનને ખુદાવંદતાલા કખુલ
કરે છે. | ૭૯ |

અય મોમનો એક બીજુ વચન
આ છે કે ખુદાવંદતાલા તે ખન્હાથી
રાણ છે કે જે જુઠ નાહક ન ઘાલે ને
હુકનું વચન કહે ને કઢીપણું જુગાને
ન ચાહે કારણું કે ખુદાવંદતાલા હુકના
વચનથી રાણ છે ને નાહક નથી
ચાહતો. | ૮૦ |

અય મોમનો જ્યાંસુધી તમારાથી
ખને ત્યાંસુધી હુકના રસ્તાપર રહો ને
પોતાનો હાથ હુકના રસ્તાપરથી નહિ
ઉઠાવો ને તે જે કાંધ ખુદાવંદ ને પીરે
ઝરમાયું છે તેજ રસ્તાપર ચાલો. હુકના
કામથી ખુદાવંદતાલા તમને માર્ગ કરે
ને અગર હુકતાલાની રહેમત ચાહો
તો હુકના કામાં હાજર રહો ને તે
વખત આવ્યો છે જે અહલ ધર્માદે
જીશી આખરતાના હિસાબ માટે હાજર
રહો ને રસ્તાને કુલી ન કાયો. હલદી
(તાંદીર) થા. | ૮૧ |

અય મોમેનુન ભઈ અઝ ગમ્ શુદ્ધ વં ક્રોણશ ગુરુતન વ ખિલાડ ગુરુતન મી બાયદ બિશિયાર એ તરેશાહ ચું છં સંખુનહા એપ્રમુન હુસ્ત છમાને ભરદુમરા ભીખું વ છશુનરા હોઝખી મી કુના. | ૭૯ |

અય મોમેનુન માઘનીએ સંખુન છ હુસ્ત કસીકે કું ગમ્ ભીશાવદ બાદ અઝ ગરમીએ ઉન આતિશ પણેદા ભીશાવદ છમાન વ અમલે સાલેહ વ સવાય વ અંદળીએ ઉન વ ગેશની વ નુરે રૂચશ વ ક્રોણે દિલશ ભીશોઝદ. | ૮૦ |

અય મોમેનુન અય સાદેકુન તકે તવાનીદ વ આખેરતરા ભીખાહીદ પસ ક્રોણસ ગુરુતન વ ખિલાડ ગુરુતન વ તકખુરિ કરદન વ જુદ ગમ્ શુદ્ધ બાયદ એ તરફીદ. | ૮૧ |

અય મોમેનુન અય સાદેકુન મહુમ અઝ અરાએ આખેરત બ્રદ અમલીરા તકે કરદંદ વ અમલે સાલેહ એ દસ્ત આલુરદંદ મહુમ અઝ અરાએ આખેરત રાહે અદરા દસ્ત અરદાશટંદ વ રાહે રારત ખુઅરા દસ્ત ગીરકટંદ વ મહુમ અઝ અરાએ આખેરત ખિદમતે મોમન ખિરાદર હીનદારનરા મીકરદંદ દુઃ ખિદમતે પીરનરા ખાશીદ કે દિલ વ અયતેકાહ તમામ મીકરદંદ વ સંખુનહાએ છદમ અઝ પીરે ખુદ યાદ મીગીરકટંદ વ મહુમ અઝ અરાએ આખેરત તપ્તે પાદશાહીરા

અય મોમનો ભરહે ગરમ થવાથી ને ગાળો કાઢવાથી ને પોઠું બોલવાથી ઘણું ડરવું જોઈએ. કેમકે તે વચ્ચનો એપ્રમાનના છે માણુસનું છમાન લઈ લીએ છે ને તેમને હોજખી કરે છે. | ૮૨ |

અય મોમનો કહેવાનો ભતલાય તે છે કે કોણ જલદી ગરમ થાય છે પછી તેની ગરમીથી અગ્નિ પેદા થાય છે ને છમાન ને સારા કામ ને તેનો સવાય ને બંદળી ને તેના મોઢાની રોશાનાઈ ને તુર ને તેના દિલની સમજ બળી જાય છે. | ૮૦ |

અય મોમનો અય સાચા દિલવાનાએ, જ્યાં સુધી તમારાથી અને ત્યાં સુધી આખરતને યાદ કરો ને ગાળ કાઢવી પોઠું બોલવું અલીમાન કરવો જલદી ગરમ થવું તે ખવાથી ડરવું જોઈએ. | ૮૧ |

અય મોમનો અય સાદેકો માણુસોએ આખરતના માટે ખરાય કામ મુકી દીધા ને સારા કામ હાથમાં લીધા ને માણુસોએ આખરતના માટે ખરાય રસ્તાપરથી હાથ લઈ લીધા ને સાચો ને સારો રસ્તો હાથમાં લીધા ને માણુસોએ આખરતના માટે મોમન દીનદાર ખીરાદરની ખીજમત કરતા હતા. ને પીરેની ખીજમત દિલથી સંચ્ચાદી ને તમામ ભરોસાથી કરતા હતા. ને એલમના વચ્ચનો પોતાના પીર પાસે થી શીખતા હતા ને માણુસોએ આખરતના માટે પાડશાહિનાં તખત મુકી

ગુજરાતનંદ વ મહુમ અઝ અસએ આખેરત પીશો ડામ વ અક્ષવામ હુમેરા ગુજરાતનંદ વ મહુમ અઝ બરાએ આખેરત માલ વ મિલકત જન વ દેશજીનું હુમેરા ગુજરાતનંદ મહુમ અઝ પરાએ આખેરત એ છશ્કે ખુદાએ ખુદ પિંડમતહાએ મિજલસે પિરાદરને દીની મોસુનંદ મીકરદંદ મહુમ અઝ અસએ આખેરત દર મિજલસે મોમનુન મોનરીસિટંદ વ ધામાદત અંદળી મીકરદંદ વ મુશાહુદેએ છદમે હુકીકરા મીકરદંદ વ સખુનહાએ ધદમરા મીખુનદંદ વ મીનરીસિટંદ વ મોશાનીદંદ વ યાદ મીકરદંદ વ અમલે સાલેહ મીકરદંદ વ હુસુન આશિકે દીને હુકીકી હુસ્તંદ વ આશિકે દીન આશીદ. | ૮૨ |

અય મોમનુન અય સાદેકુન હાજિરે માયનએ સખુને ધદમ બાશ અઝ હાલે ખુદ ગાંઠિલ માયાશ વ દર હાલે વકત હુમ ગાંઠ ન શવી. | ૮૩ |

અય મોમનુન અય શાદેકુન ચક સખુને દીગર ધં હુસ્ત કે તાકે તવાની સીરે હુઝરતે ખુદાવંદરા પનહાં નિગાદ દારીદ વ સરે ધં રાહે હુકીકીરા મખી-નિગાહ દારીદ વ એ હીચ કસ પીગુનેરા મંગાઈદિદ વ અઝ જાહેર પીશો જાહે-લુન નાદેહુમ પનહાં દારે વ ધમામ શાહે . સુરતનસીરબિલાહ શાહે અફદ્દસલામ શાહે મી ફરમાયદ કે નાસે મસ્ત બર અભાન અઝ તંસે ખસુકે જાહેલુન સુનાદ્રકુન પનહાં બાયદ

દ્વિબાં ને માણસોએ આખરતાના માટે સગા વહાલા જાત અને કેમ અધ્યાત્મ છોડી દીધાને માણસોએ આખરતાના માટે માલ મીલિકા ને બામહી ને છાકરા બધાને છોડી આય્યા. ને માણસોએ આખરતાના માટે પોતાના ખુદાની મોહથત પર દીનના મોમન પીરાદરની મોજલસની ખીજમત કરતા હતા. ને માણસા આખરતાના માટે મોમનોની મોજલસમાં બેસુતા હતા અથેર્નિત જતા હતા ને જથાદત અંદળી કરતા હતા. ને સાચા એલમનું અવકોદન કરતા હતા. ને એલમના વચનો પડતા હતા ને સાંભલતા હતા ને શીખતા હતા ને નેક અમલ કરતા હતા તેજ સાચા દીનના આશાક છે ને દિનના આશાક થાએ. | ૮૨ |

અય મોમનો અય સાદેકો એલમના વચનતી મતલાય ઉપર રહ્ણો ને પોતાના હાલથી ગાંઠ નહિ રહ્ણો ને હાલના વખતથી પણ ગાંઠ નહિ રહ્ણો. | ૮૩ |

અય મોમનો અય સાદેકો એક પીળું વચન તે છે કે જ્યાંસુધી તમારાથી બને ત્યાંસુધી હજરત ખુદાવંનો પડ્હો ગુપ્ત રાખો ને આ હુકીકી રસ્તાનો પડ્હો ગુપ્ત રાખો ને કેદીપણ પીજ માણસોને મ કહ્ણો ને જાહેરમાં સમજણું વગરના થાડી અકલચાળા પાસે ગુપ્ત રાખો ને જન્મામ શાહે સુરતન. સીર પીલાંનાહ શાહે અફ-દસલામ ફરમાવે છે કે અમારું નામ શુલાનથી સમજણું વગરનો સુનાદ્રક

એ ખુલ્લીં વ જરે ઈં ખુને વાદુને આરા એનાં નિગાહ ડારીં તા ખુદાવંદાં
આલા અચુ શુમા ધૂખલાસ કરુન
ખુશાબુદ રાખે વ તુરા રોશાની દેહં.
। ૮૪ ।

દુનીયાની (અર્થાત તેવા ભાષુસેની)
બીજાથી શુભે (બેપલું) હેઠળ
ને અમારો ખરનો પડ્યો શુભે રાખો
તો ખુદાવંદાંયાલા તમો સંપીલા દિલાખ-
ળાનોથી રાણ થાય ને તમને રોશનાર્થ
આપો. | ૮૪ |

અથ મોમનુન અથ સાદેકુન અથ
સાલેહુન અગ્નીખુન કસીકિ અચુ ખરાએ
આખેરત ખાખિરાદરે દીનદાર છકીકતી
ચારી કુનાં કે દર કુનાં વ આખેરત
ખાહમ યાર ખાશાંદ પસ હુમ છંની દિલે
બડી ખહમ દાસ્તે ખારીં વ કીને દર
દિલેતુન ન દાસ્તે ખારીં વ ગમ
શુઝારે. દિલેતુન ખાહમ નાંદિક ખા-
રીં અગર હમીન જ દિલેતુન યક વ
નાંદિક ન ખાશાં પરા દર આખેરત
હુમ યક દીગરં શુમાનાંખાંદ દીં પસ
યારીએ આખેરત ઈં હુસ્ત કે અંધલ
હમીન જ દર કુનાં દિલેતુન ખાહમ
સાંદે વ નાંદિક ખાદિલે યક દીગર
ખારીં તા ઈં રેઝે કયામત પાએ
તખા હજરતં ધમાએ જમાં સાહેખલ
અમર એ હુશુરે પોશે પાએ. મહિલા
મુરડીસુરા ખાહમ ખાશાં. | ૮૫ |

અથ મોમનુન અથ સાદેકુન કસીકે
કસદ દર દિલ દારદ કે યારો વ ખિર-
દી શેગ્રીરદ પસ હર કસી કસદ એ
એકે ખુદ મીરસદ વ અગર કસદે આ-
ખેરત હુસ્ત ઉન હુમ એ ઉભિં મીર-
સદ વ હર કસીકે કસદ એ કુનાં
ખરદ ઉન હુમ એ ઉભિં મીરસદ
અથ મોમનુન ખારો વ ખિરાદરિ દર-

થાય મોમનો અથ સાદેકો. અથ
સાલાયો. વહુલાયો જે કેદ આખર-
તના માટે દીનદાર છકીકતી લાધાયોથી
દાસ્તી કરે છે, જે દુનીયામાં ને આખર-
તમાં એક બીજાથી દોરતી રાખે, ત્યારે
અહીંજ એક, બીજાથી એક દિલ રાખે.
ને દિલમાં દુરમની નહિ રાખે. ને
તમારું દિલ એક બીજાથી નાલુક ને
એક બીજાના દુઃખમાં લાગ લેનાર
હોલું લેઠિએ અગર અહિં તમારું દિલ
એક ને નાલુક નહિ હોય ત્યારે આખરત-
માં પણ એક બીજાને નહિ હેખો (ચાહો)
ત્યારે આખરતની દાસ્તી તે છે કે પ્રથમ
અહિં દુનીયામાંજ તમારું દિલ એક
બીજાથી સાંજ ને નાલુક હોય જે કાલ
કુદ્દામતના દિવસે હજરત જમાનાના
ધમામ સાહેખજ અમરના તખત પાસે
ને મહિલા અલી મુરડીલા કુશાની હુલુ
રમાં સાથે હો. | ૮૫ |

અથ મોમનો અથ સાદેકો જેના
દિલમાં હજરદો હોય કે જે દાસ્તી ને
લાઈપણું કરે ત્યારે કેનો જેવિ
ઉમેદ તેવા હકપર પોંચશે ને અગર
આખેરતની ઉમેદ છે તો તે પણ ઉમે-
દને પોંઢાયે છે ને જે કેદ દુનીયાની
ઉમેદ રાખે છે તે પણ ઉમેદને પોંઢાંચે
છે અથ મોમનો દાસ્તાં ને લાઈ

બિલાને બાહ્ય શાર્મ ન દાસ્તે બાશાં એ હુર ક્ષેત્રવાત્ બાહ્ય જોડતથું બાયદ તુખાશાં એ પસ અછ છુ કે શાર્મ બે કુની એ ખિદમતે યક્ક દીગર ન ગુરુ એ હર ખિદમત એ નયાજ નથાશી પસ તુ રેહમતે હક કેચે ઘેયાણી એ અગર સખુને હક ગુરુ એ હર ખિદમત એ નયાજ બાશો એ ખિદમતી કે બાશાં બેકુની પસ તેહકીક બે દાંન ખુડા તખાલા તુરા રેહમત કુનાં. | ૮૬ |

અથ ખિરાડ્રન અથ અગીજુન કસી કે તુખ્મ છીંળ બે કારદ ઉનજ હાસિદેશુનરા દરછુ વર મીદારદ અગર તર ફુનયા તુખ્મરા નમી કારીદ પસ દર આખેરત હાસિલ કુળ હસ્ત કે દરછુ બેકુની પસ હર રાહે હક સુઅ-હાનેહુતખાલા યક્ક દીનાર બેદહી ફરંદા રેચે આખેરત ધ્વજે યક્ક સદ દર ફુનયા હઠારે દર આખેરત બે ઉન મીદહ્રા બે હુ એમતોકાદ બાયદ કર્દુ એ ઉન હકીકતી મોમન સાલેહ બાશાં કે હકે ખુદરા હમે મીરસદ હર કે દિલ બાખુદ દારદ ઉન યક્ક દિલ એ યક્ક રંગી શુદ ઉન અગીજ હરના અગર કસી કે દારંગી હસ્ત દિલરા હમ બા ખુદરા નારસા એ ઉન બામે નમીરસદ. | ૮૭ |

અથ મોમનુન યક્ક સખુને દીગર હુ હસ્ત કે પીર ઉન બાશાં કે દાયમ દર એ કે ખુલુ બાશાં એ હિલરા દર છરક એ મિઝુત એ જાનાંબે હસ્ત ખુલાવંદ

પણ્ણાના વચનાં શરમન રાખની બેધાં ને હેઠે હકીકત એક ખીજાને કહે જ્યારે તું તેનાચી શરમ કરે ને એક ખીજાની પાસે ન કહો ને ચાકરી ને આલુલમાં ન રહો ત્યારે તું હકની રેહમત ક્યારે મેળવી શકશે? (અર્થાંત નહિ મળે) અગર હકના વચન કહે ને ચાકરી ને આલુલમાં હોય ને જે ખીજમત હોય તે કરવી ત્યારે નકો સમજ્યું કે ખુલાવંતખાલા તારા પર રહેમત હરી. | ૮૮ |

અથ ખીરાદરો અથ અજીઓ બે કોઈ અહીં ખીજ વાવે તો ત્યાં તેમાંથી હાંશાર્જ કરે અગર ફુનીયામાં ખીજ ન વાવે તો આખરતમાં હાંસલ ક્યાં છે (અર્થાંત નહિ મળે) ત્યારે ફુનીયામાં હક સુઅહાનેહુ તખાલાની રાહુનાં તુ એક દિનારે દાશ તો કાલ બાખરતના નિસે એકના બદલ અક્ષો ફુનીયામાને હજર આખરતમાં તે ખંદાને દેશી તેનાપેર જરાંસા (કરવો) લાવવો બાઇએ ને તે હકીકતી મોમન સાચો થયો જે પોતાના અધા હક પર પોંચે છે જેણે હિલ પોતાના બેળુ રાખ્યું છે તે એક હિલને પુરુરા (રંગ) પ્રશ્કવાળો થયા ને ત ખારો છે ને જે કોઈ બે રૂંગવાળો (ધર્શક વગરનો) છે તો જેનું હિલ પોંચે બેળું નથા ન તે (કાંઈપણ) ડેકાંણ પણાવતો નથી. | ૮૯ |

અથ મોમનો એક ખીજું વચન આં છે કે પીર તે હોય છે એ હમરાં ખુદાની બાદગીરાં હોય ને રેનુ દેન મોહભાત ને તારીક વખાલું હરતા

બાશાદ વ દિલશા દર જિલ્લો કિંકરો દ્વિકરો
નસીહતે હક બાશાદ વ નસીહત
એથારુન એ ગોયદ અવ્યલ ખુદશરા।
એ જાહુ ભીયાવુદ્દ બાયદ દીગરુનરા।
નસીહત એ કુનદ ચું અવ્યલ ખુદરા
એશાનાશાદ બાયદ ખુદરા એશાનાશાદ
કું તોર અગર બાશાદ તા એ ફરસુનશા
દીગરુન હુમે અશાં વ પીરે હકીકતી
હન મી બાશાદ કે દર રાહે હકીકતી
સાહિક અલદ જરીહ બાશાદ વ તકષ્ણુર
દર સરે ખુદ ન દાશ્તે બાશાદ વ જલ્દુ-
નજી રાસ્ત બાશાદ વ ચરમશ વ
દીલશા પાક બાશાદ જલ્દુનશ રાસ્ત
દર છદમ બાશાદ વ દેહેનશ
હલાલખોર બાશાદ વ દિલશા સાહિક
ખામુશ બાશાદ વ દૃસ્તશા રાસ્ત બાશાદ
અર કારે હંડુભી નકેશશા ન રવદ હુન-
યાસા હોસ્તા ન દાશ્તે બાશાદ વ પાયશ
રાસ્ત બાશાદ કે અદુષે અદ કારે હંડુભી
નરવદ વ સાધેરીન વ સાલેહીન વ
સાહેકીન વ રાસ્તી વ પાકીજગીરી વ
પરહેજગારી બાશાદ વ ઝાંઘે ખુદરા હુમે
જાગે નાફરમુની એગરદુનદ વ ઝાંઘે
ખુદરા એ રાહે હક ભીયાવુરદ વ ઝાંઘે
અ હક કુનદ પીર ચુનીન મીયાયદ
કે દર અમરે મોલાના બાશાદ પીર હમ
ચનીન મીયાયદ બાશાદ. | ૮૮ |

અય મોમનુન યક સખુને દીગર ધા-
દરન કે મોમન ઉન મીયાશાદ કે મોમ-
નારાર. મીયાયદ કે દિલશા ભીકીને
ધીયુંજ વ દિલે સારુ. થા ધુમુન
બાશાદ વ મોહુઅત. વ સનાખત
એ ધર્માંદે હાયનિન. વ. પીર. ખુદ

ખુલબ'દના શુદુ બાવામાં હોય ને તેનું
દિલ યાદમાં ને જ્યાદુ કરમાં અને
શિખામણુ લેવામાં હોય ને રેસ્તાસંસેને
નસીહત કરે પ્રથમ પોતાને ડેકાણા પર
લાવે પછી ભીજાને નસીહત કરે
કેમકે પ્રથમ પોતાને આળએ પછી
ખુદને આળએ એવી રીતે અગર હોય
તો તેના કરમાનમાં ભીજ પણ હોય
ને હકીકતીનો પીર તે હોય છે જે હકી-
કતિના રસ્તામાં સાચો. (અદ્દ અર્થાત
સાચા પર તજ) ને એકલો હોય ને
અહુકાર પોતાનામાં ન રાખ્યો હોય ને
તેની લુખાન એલમમાં સાચી હોય
ને તેનું સુખ હલાલનું આવાવાલું હોય
ને તેનું દિલ સાચું ને ચુપ (રહેતુ) હોય
ને હાથ સાચા હોય ને હરામખોરીના
કામમાં તેનો નહેસ ન જાય ને દુનીયા-
ની દોસ્તી ન રાખી હોય ને તેનો પગ
સાચો હોય જે હરામખોરીના ખરાખ
કામ પાછત ન જાય ને સબરવારોને સાચો
ને સારુ દિલવાળો ને સાડી પાકોવાળો
પરહેજગાર (ખરાખ એવોને છોડી દેવા
વાળો) હોય ને પોતાના મોઢાને તમામ
નાફરમાનીની જગ્યાથી દેરાવે ને પોતાના
મોઢાને હુકના રસ્તા પર લાવે ને મોઢું
હક તરફ કરે. પીર એવોજ જોઈએ.
| ૮૮ |

અય મોમનો એક ભીજું વચન.
આ છે કે મોમન તે હોય છે કે મોમ-
નને ચાહીએ કે જો પોતાનું દિલ દુરમની
વગરનું ને અહેખાઈ વગરનું ને ધમાન
વાળું સારુ. હોય ને મોહુઅત ને
ઓળખાણ છાજરૂ ધર્મામ સાચે ને,

બારાં વ મોમન મી બાધાં દર દિલસા વ પોતાના પીર સારે હોય ને મોમનના છણુન બારાં મોમનસા અંદરે દિલ વ બીજને દિલ વ જણુનસા પાક વ રસ્તા ગો હુમે પાક સાડે બારાં વ જુનસ પાક વ રસ્તા વ પાચસા વ તનસા હુમે પાક બારાં મોમન હણુન હસ્તા. | ૮૯ |

અય મોમનુન અય સાડેકુન અય અકીઝુન થક સખુને હિગરે છાં હસ્તા કે થકી બારાં કે સખુને મહાખરેગીરા કુનાં વ હીગરન હુમે પીશે હસ્તાદે બારાં વ ષેખનાંદાં વ કસી કે છાં તોર સખુને મહાખરેશ બિશાનવાં વ એ ખનાંદ ઉન રાખેતુન હસ્તા. | ૯૦ |

અય મોમનુન અય સાડેકુન બિશાન-વ સખુનસા વ ગોશડાર ફરમાને હકરા વ યાં હાર સખુનહોએ છાંમે હુકીકરા વ ષેશાનવ કે દરે દિલ ગોશ હારતે બાચી કે ખલક ગુમ શુહેઅંદાજ આ-કુભૂત ખાખર નારાંદ વ મગડર હસ્તાંદ કયામત અઝ ખરાએ છણુન મીઓયાં વ આકૃતાએ કયામત ખલક થા ખુદ નીસ્તાંદ કે મીગરાંદ હુમે અઝ રાહે હુઈરાન શુદાંદ હમચતુન હુઈરાન શુદાંદ વ તા આખર રાવાંદ વ અલકે ખાલિક અઝ (ખલાર હાલે ખુદ ખાખર ન હારાંદ કે આખર ચે ખાહુદ શુદ). | ૯૧ |

અય મોમનુન અય સાડેકુન રોચે ગિરિયે આખાં હસ્તા તકે તથાની રાહે ખુડા વ પીરસા પીર વ દુ દર

દિલમાં ઈમાન હોય એવો બોધકો ને મોમન દિલમાં ને દિલની બઢાર રેની જીબાન પાક ને સાચુ કહેનાર ને પાકને સાડે પણ હોય ને તેનો નક્ષ ને હાથ ને પગ ને રારીર બંધું પાક હોય રેજ મોમન છે. | ૯૮ |

અય મોમનો અય સાચા દિલવા-ળાએ અય વહાલાએ એક બીજું વચન આ છે કે એક હોય તે મરકરી કરે ને બીજા બંધા પાસે ઉભા હોય ને હસ્તા હોય ત્યારે જે એવી રીતે મરકરીના વચન સાંખલે ને હુસે તે શેતાન છે. | ૯૯ |

અય મોમનો અય સાંકો વચન ને સાંખલેને હુકના ફરમાન પર કાન હે સાંખળ ને હકીકી એલભના વચનને યાં રાખ ને દિલથી ધ્યાન રાખતો રહેજે જે ખલક જુલી ગઈ છે ને કયામતની તેને ખખર નથી જે મગડર અભિમાની હોય છે ને કયા-મત તેના માટે આવે છે ને કયામતનો સુરજ અર્થાંત ગરભી. દુનાઓને પોતાના જીવ માટે નથી અને જામે છે ને બધે રસ્તેથી હેરાન થાય છે ને એવા હેરાન થશે જે પાય-માલ થાય ને દુનીયા પોતાની જોટી હાલાથી પેદા કરવાવળાની ખખર નથી રાખતી કે અંતે શું થશે. | ૧૦ |

અય મોમનો અય સાંકો રોચાનો દિવસ આંબ્યો છે જ્યાં સુધી બને ત્યાં સુધી ખુદાના ને પીરના રસ્તાનેક

રાહે ખુદા ગિરીયે વ જારી અમલ કે પકડને તું ખુડાના રેસ્તામાં રોવાતું કરેલે
કુન કે વક્ત ઉન આમહે હુસ્ત કે એવો વખત આવ્યો। છે કે વધારે તરફ
બોધએ ને રોવાતું પોતાના ગુનાહુદી
કરે। ને ખુદાથી હોસ્તી કરે। ને પોતાના
હાથથી પીરનો છોડો આસો જે આખર
અમાનાના તોડ્ણાનમાં શેતાનના ખદમા-
શીના હાથથી તને અચાવિ લીયે ને
હરામ ખોરાકીથી પોતાને અચાવનો
જેથી તમાર દિલ ને છાતી કઠણું ન
થાય કે જેથી બંદગી ને રોવા (ગુનાહુદી)
તોઓ બાંગવા માટે ખુદાવંદતાલાતી
સારી રીતે કરી શકે। । ૬૨ ।

તવાનીદ બાશીદ. । ૬૨ ।

અય મોમનુન અય સાહેકુન કસી
કે ભાલે શાહુદા નિગાહ કુનદ ચર્ચો
દિલ શીરીન ખુશ કુનદ આખર ખુદરા
એ દુઝખ મીટેહદ. । ૬૩ ।

અય મોમનો અય સાહેકો જે કેાઈ
ઈમામના નાલ ઉપરનજર કરે (લોચખાને)
ને તેની આંખ ને દિલ મિઠાશવાળુને
ખુશ કરે તે આખર પોતાને હોઝખને
આપે છે અર્થાત હોઝખમાં નાંખે છે.
। ૬૩ ।

અય મોમનુન આ ખખર બાશ
ગાંઝિલ ન શાવી ઈ લુકમે સંગીન
હુસ્ત હરકે ઈરા દર દિલે ખુદ જાચે દાઢ
યા લુકમએ સંગીન દર દીલે ખુદ કર
દાદ ઉન હોઝખી મીશાવદ. । ૬૪ ।

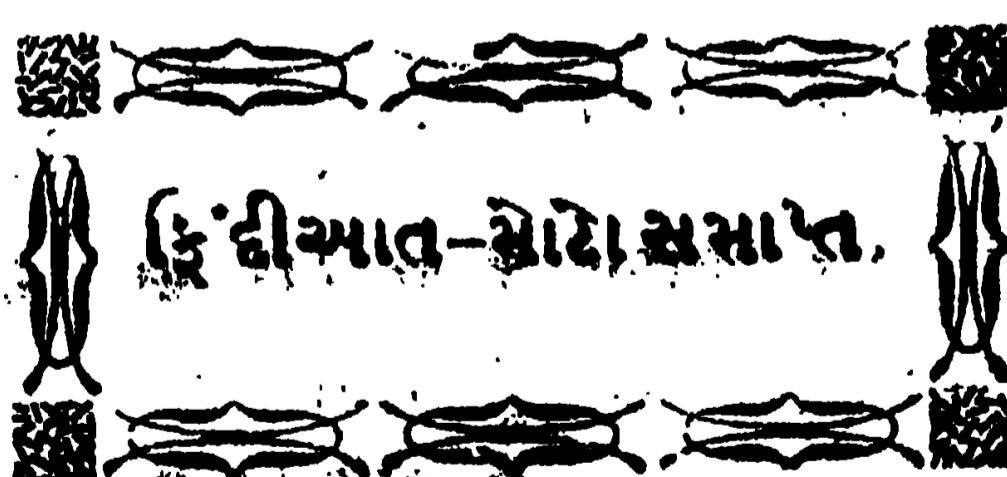
અય મોમનો ખખરદાર રહેલો ને
ગાંઝિલ નહિ થા અનેકેમકે આ નીચાલો
લારી છે ને જે કેાઈ આ નીચાલાને
દિલમાં જગ્યા હે અથવા લારી નીચા-
લાને ગડકાવી જાય તે હોઝખી થશે.
। ૬૪ ।

અય મોમનુન ખખરદાર બાશીદ
કે ગલત નકુનીદ વ ઈ રાહે ખેરાહ
હુસ્ત વ હુમે રાહુરા એ શુમા શુમાઈ-
દમ ચે રાહે ખુખ વ ચે સહે એ રાહ
વ શુશીયાર બાશીદ કે ગલત ન કુનીદ
એ સરે રમ્ભે રાસ્ત એ રષીદ શુનીન
કે હુમે રાહે એશુમા મિશાનું દાદમ વ

અય મોમનો ખખરદાર રહેલો કે
ખોટું નહિ કરે। ને આ રસ્તો ખોટો
છ શું સારો રસ્તો ને શું ખોટો રસ્તો
તે ખધું તમને બતાંયું છે ને હુશીયાર
રહેલો શુલ નહિ કરે। સંચાઈના
રસ્તાપર ચાલાલો કેમકે અધો રસ્તો
તમને ડેખાયો છે ન એકાભને માસ્ટ

ઇન્દ્રમ વ ભવારેષ્ટત ઇરસતાદમ હમાં કુ મોકદ્યા છે તેજ હીકી એલભ ને
હંગે હુકીકીરા બેમારેષ્ટત એ શાન્દુરીદ વ
વ એ માર્કુતે હંગે રાહ રવીદ વ
હાજર ધમામે અસ્તુ સાહેબંદ અમર
સાહેબે જમાન ધમામરા એ જુરીદ વ
એણીનીદ લેકીન હંગમામરા જુસ્તાન વચ્ચી
ખાહેદ જાહીર હાજિર વ કાહિર મહિલાના
નશીસ્તે હસ્ત આલે ધમામ વસીહે
ખુદશારા ફરમાયદ ઉરા કંબુલ ડાઢે
બાશીદ વ શક ન આવરીદ વ ખર
હાજિર બેમા શક મખાદા ખીઆવુરિદ
વ એ ફરમાને પીર કે દર ધદમ ફરમુહે
એ સરે હમાં મુસ્તકીમ બાશીદ વ એ
ફરમાને હાજિર આખેએ પીરરા રાહ
રવીદ ખથરદાર બાજીએ શાંદુતુન અલેહે
ખાયનત નખુરીદ વ ગલત ન હુનીદ
કે શાહે મહિલાના શાહ મુસ્તાન સીર
ખીલાહ સલલાહું અલેહે વ આલેહે
ફરમુહે હસ્ત. | ૬૫ |

સારહેણીએલભોનેએલભની મારેષ્ટ
તા રસ્તા પાર ચાલો ને હાજર ધમામ
સાહેબદ્વ અમર સાહેબ જમાન હંગમાને
ગોતો ખોળો ને હેઠો પણ ધમામને
ખોળવો પડતો નથી જહેર હાજર ને
તાકાતવાળો મહિલા એઠા છે ને નાડે
ધમામ જેને પોતાનો જાતશીઠ
ફરમાવે તેને કંબુલ કરુંબો
ને શક નહિ લાવણે ને હાજર બેમા
પર શક નહિ લાવણે ને પીર કે કંઈ
એલમભાં ફરમાવ્યું છે તે ખર કાયમ
રહુંબો ને હાજર બેમાનો. પીરના
ફરમાન પર ચાલો. સંભાલણે કે શેતાન
ખાલ ન હે ને લુલ ન કરો કે રાહે
મહિલાના શાહ મુસ્તાન સીર ખીલાહે
(ખુદાની એમના ઉપર સંશામતી
રહુંબો) ફરમાવ્યું છે. | ૬૫ |

કંદીમાત-ઓદાસમાણ.

અણ્ણાં તોહાર.

દ્વિદીપાત્ર નાનો [૨ બે.]

બિશ્વમિલાંડ હિર રહિમાન નીર રહિમ.

(શારસી)

અય મોભનુન અય સાઢેકુન અય સાલેહુન મોભનરા મીધાયદ કે ૬૨ કુના ફરમાનમાં ચાલાં ખુદાં હુમે થાણે છુદાં એ હુમે થર ચરમી મીધાયદ બેકુનદ.
| ૧ |

(ગુજરાતી)

અય મોભનો અય સાચા દિલાંધાંએ અય શાચાએ સાલેહો મોભનને છુના ફરમાનમાં ચાલાં ખુદાં જોઈએ કે કંઈ ખુદાં ફરમાન છે તે બધાને આંખોપર રાખાં જોઈએ. | ૧ |

અય મોભનુન હુર કસી કે ફરમનરા મીશનાશાં ધીશનવ ઉન સખુનહારા કે એ ઉન મોભનહારા ચે અઉલાંદા બેસદ વ ૬૨ હુર રાં બુલાએ ખુદ હુર કુનદ વ હુરમનુંરા કુરે થાણાં વ હુરહાએ દાખીયશા કુરાં થાણાં વ હુર કદર ખ્યાર કુનદ ઉન ખ્યારશા કથુલ થાણાં વ હુર ખ્યારશા અરકત થાણાં વ હુર કાર કુનદ હુમે કારહાએ થર ખુણાં થાણાં વ અઉલાં ફરજંહનરા હુમે સલામત થાણાં વ ખાનેખશા આખાં થાણાં વ હુર કાર કુનદ હુમે હુરસ્તરા થાણાં વ ખુદાંવંદ ગર્દાર ખદ્દમાર ડોરત થાય કારો ખદ્દગાર થાણાં વ ઉરા હુર કુનથા ને આ ડોલત તેને કુનિયામાં ભળે કાંઈ દંદાંદા ખેરસદ. | ૨ |

અય મોભનો તે શુખનને સાલાગો જે કોઈ ફરમાનને ઓળખે જે મેનનને કેવી દ્વારા મળે છે ને હરેક રસ્તામાં ખુદા તેની બલા હુર કરે છે ને તેના દુશ્મન આંધળા થાય છે ને તેની રોજના હરવાળ ખુલા થાય છે ને જે સીતે સારં (ખેર) કરે છે તે ખ્યાર કથુલ થાય છે. ને તેની ખેરમાં બરકત હોય છે ને કે કંઈ કામ કરે તે બધાં કામ મુરાંદાણા થાય છે. ને તેની અઉલાં બાળકો બધાં સુખરૂપ રહે છે ને તેનું ઘર આખાં થાય છે ને તે કે કંઈ કામ કરે તે બધા સારાં થાય છે ને ખુદાંવંદ ગર્દાર ખદ્દમાર ડોરત થાય કાંઈ ને આ ડોલત તેને કુનિયામાં ભળે ક.

વ હિકાયતે દુઃખતે આપેરતરા વીશનવીદ કે મોમનરા દર આપરત અવ્યલુ નસીબશ દીદાર વ જીકાએ હુઅરતે ખુદાવંહ બાશાદ વ પરંવરહિગાર અલાહો જદ્દેશાનહુ તાખાસા એ ઉન ઘેટેગુન મુલકહા એ બક્ષદ વ જાએ ઉન મુલકહા દર આસમુને હુક્કતુમી મીભાશાદ વ દર ઉનજ જિન્સ એજિનશ નામે મીપુશાદ વ જિન્સ એજિનશ ધાલાએ અસ્પહુ સવાર શાખ વ શરાએ અત વ શરાએ તહુરા મીનેશાદ નામે શરાએ તહુરા અઝ કંઈ હુઅરતે દુલ દુલ સવાર મુરતુઆયલી એહોએ કઉસર મીનેશાદ વ પંજાહ હુરીઉન દર બરાથરે ઉન મોમન મીભાશાંદ વ દરમિયાને કસરહું ઉન મોમનઅએરા વ ખુશી શાદીહા મીકુનદ વ દરમિયાને કસરહુએ ઉન મોમન ખુનેહુએ છબાદત બાધ એમાયતી મી બાશાન્દ કે બાધતી અઝ લાલ જુમ રૂદે સણ્ણ વ બાધતી અઝ દુર વ અલમાસ વ બાધતી અઝ યાકુતે ચુખ્ર વ તોલા વ બાધતી અઝ તુકરે મીભાશાદ વ ઉનજ હીચ ગમ ગુસ્સે નીસ્ત વ ઉનજ સખુનહુએ ખુઝ વ કીનેએ હુસ્ત નીસ્ત વ ઉનજ કમ વ બીસ્યાર કુચક ખુલુર્ગ નીસ્ત હુમે મોમન ઉનજ યક બાધત મી બાશાંદ,

| ૩ |

અથ મોમનુન કસીકે કરમાનરા મી શાનાશાદ વ મીશનવદ ઉન કસરા દુનથ્યા ચુનીન બાશાદ વ દર આપેરત દુઃખાલત એ ઉન એરસદ પસ હાયમ

ને આપરતની દાલતની વાત સાંખલેણે કે અવલતો મોમનને આપરતમાં હજરત ખુદાવંહનો દીદાર ને ખુલકાત નસીબ થશે ને તે અદાને પરવરહિગાર અલાહો જદ્દે શાનહુ તાખાસા ખુલકેણો અક્ષીગા કરો ને તે ખુલકેણી જગ્યા સાતમા આસમાનમાં હશે ને ત્યાં તરેહ તરેહના કંડાં પહેરશે ને તરેહ તરેહના ઘોડાપર સ્વારી કરશે ને શરાએઅત ને શરાએ તહુરા પીશે ને તે તહુરા શરાખનો ખાલેણો હજરત દુલ દુલના સ્વાર મુરતુઆયલીના હુથશી હોઝ કઉસરમાંથી પીશે ને પચાસ હુરાએ તે મોમનની નજીબીક હશે ને તે છીમારતમાં તે મોમન મજ ખુશી ને ખુશાલી કરો ને તે મોમનની છીમારતમાં છખાદતના ઘર તરેહ તરેહના હશે એક લીલા જમરના મેતીનો ને બીજો લાલ યાકુત અને સોનાનો ને ત્રીજો માણુક ને ચોથે રૂપાનો હશે ને ત્યાં કંધ પણ દિલગીરી ને ગુસ્સો નથી ને ત્યાં દુરમનો ને અહેખાધ અને વર્ધરખાવના વચન નથી ને ત્યાં થાકું ને વધારે ને નાનો કે મેટો નથી ને બધા મોમન ત્યાં એક રીતના હશે | ૩ |

અથ મોમનો એ કોઈ કરમાનને એલાએ છે ને સાંખળે છે ને તે દુનીયામાં આવિ રીતે હશે તો તેને આપરતમાં તે દાલત મલે ત્યારે હમેશાં

કરમાને ખુદાએતચાલા ભી બાયદ વે બેશનવદ વ પણે હુમાં અમર બાયદ એરવદ કે ચુનુન કે કરમાન હુસ્ત હુમાં રો બાયદ બેળાએ ચ્યાલવરદ વ અંધલ કરમુન હુસ્ત કે કરમુનરા ઘર સરે શુમા મીકુનમ છા હુસ્ત કે મીબાયદ દર વાંદેખાત દુરસ્ત બાશીદ વ હિસાખસ એકુનીદ હરચે હાસિલ કરદી અંજ ઉન માલ વાંદેખાત દર દેહ પડીરા અંધલ બીજાન કુનીદ વ એદેહીદ વ બચાદ એ હલાદી સરે એ મશરેદે ખુદત બી આવરીદ વ કરમુને વાંદેખાતરા બિસિયાર નિગાહ દારીદ વ દર કરમુન ઘરદારી હાંદિર મુસ્તકીમ બાશિદ વ દીગર હક સુખહાનહુ તચાલા એ કથાન મુખારેકે ખુદ ભી કરમાયદ કે હર કસીકે દર છા કરમાન દુરસ્ત વ મુસ્તકીમ બાશાદ એ હુમાં કસ છા દઉલત બેરસદ હિકાયતે દઉલત કે પસ ચુક્તેધભી હુમાં શાનીદ હુસ્તી ઉન નેચ્યમતહા દઉલત એ કરમાન ઘરદાર મીરસદ. | ૪ |

૨ દીગર કરમાને મહિલા છા હુસ્ત કે નાઊઓ બિદાહે મીનહા હર કસીકે નારસુનીહા કુનદ વ દર કરમુન કંજ બાશાદ અંજ ઘરાએ ઉન અંજાએ સાખા વ જાએશ દર આતિશે દોજાખ મીરસદ વ દર અંજાખ બાશાદ વ દર દોજાખ અંજાએ અંજીમ સુખા કે અંજ ઉન સપ્તતરીન બાશાદ બીનદ ઉન અંજાએ સાખત હુસ્ત કે યક અંજાએ પંજા હશાર સાલ કે યક રોજે દાહા સાલે બાશાદ અંજ ઉન શુમાર પંજા

ખુદતચાલાનું કરમાન સાંલળવું બોઈએ ને તેજ કરમાન પર ચાલવું બોઈએ કે જેવું કરમાન જે પર તેજ પ્રમાણે ચાલવું બોઈએ ને પ્રથમ હુકમ આ છે કે તમારાપર કરમાન કર છું તે એ છે કે વાંદેખાત પર સાઝ રહેવું બોઈએ ને હિસાખ કરો ને જે કંઈ પેદા કરો તેમાંથી શરૂઆતમાંજ દશ ભાગે એક ભાગ વાંદેખાતનો ભાલ જુદો કરો ને હિંદો અને પછી પોતાના હલાલના કામમાં વાપરો ને વાંદેખાતના કરમાનને વંબારે સાંલાલો જે તે હુકમ ઉઠાવવાનાં હાજર ને તાઈયાર કાયમ રહો ને બીજું હક સુઅહાનેહુ તચાલા પોતાની લલાન મુખારકથી કરમાને છે કે જે કોઈ આ કરમાનમાં ઘરાભર ને તાઈયાર હશે તેનેજ આ હોલત મલશે ને દઉલતની અગાઉ જે કહી ગયા છીએ તે છે ત્યારે તે નીચામતોને દઉલત હુકમપર ચાલનારને મલશે. | ૪ |

ન બીજું મહિલાનું કરમાન તે છે કે નાઊઓ બિદાહે મીનહા જે કોઈ નાકરમાની કરે ને કરમાનમાં આતો ચાલે તેના માટે સખત તકલીફ ને તેની જગ્યા દોજખની આગમાં હશે ને તે તકલીફમાં હશે ને દોજખમાં ઘણીજ સખત તકલીફ કે તેના કરતાં બીજી કોઈપણ કઠણું તકલીફ નહિ બોઈ હોય તે સખત અંજાખ તે છે કે એક અંજાખ પચાસ હજાર વરસનો ને એક દિવરા દ્વારા વરસનો હશે આ હિસાખથી તેને

હજર સાલ દર દોષખ દર છણે મારે મી અંડાઝંડ કે અજ છણે મારે સ્વાલોચનામે અહુર મિસલે આતિથી ધીરેન મીઓયદ દર ઉન વકત તિરનામે આખ અરીશાવદ વ ફરિયાદ અજ ખરાએ આખ મીનાલદ ઉન વકત માલિકે મલાયકે દોષખ હુકમ મીકુનાદ કે નેહરે આપે સકરતુલે જુકુમ પીશે દોષખ આરી હુસ્તા અજ ઉન આખ બેઠેદીદ ઉન આખ ગરુમ બિશિયાર વ ચેરક ફસાદ વ ખુન અજ શોલેએ ગરમીએ દોષખ મીકુશાદ વ ખુએ ખરાય ગનદે અજ ઉન આખ મીદાંદ કે બેઘોર વકતી કે એભોર અવ્યલ નાંદિકે છણે ખુદ આખરા મીઓયુદ્દ અજ ખદ્યુદ ગરમીએ આખ નાંશારા દર મીઓયદ વ તમાંદ બુનશા વ પુસ્ત વ ડિખે ખુનશા હુમે ખુન મીશાવંદ બલે અજ ખરાએ આદમે ધી ફરમાનદાર ચુનીન અજાએ સાંન હુસ્તા વ સખત મીઓશાદ વ દર દોષખ લિંગ ખુશી નીસ્ત ખુશીએ દોષખ અંધાશાદ કે અજ ખરાએ શુભા જિંક શુદ્દ હુસ્તા કે હીચ ખુશી નીસ્ત મગર આકેથત સાખુન બે બીફરમાનદારી વ તકદ્દિયુર ગરુદીયતક દરદનરા બેશનવ સાખુને અજાંદિલરા બલે અજાંજિલ ફીરસ્તે દરગાહે ધલાહી અજીજ મુકુરય ખુદ વ અંદગી ધખાઈતે ખુદાએરા શાંદો રૂજ અંકરદ યક શાંયત અજ ધખાઈત અંદગી ગાંધીલ નમી ખુદ દર ઉન અશાના તોકે લાંયનત અજ હુકમે ધલાહી આહેર નાંદાર શુદ્દ વ ફરમાને ધલાહી અજ ખરાએ મલાયેકુન આરી શુદ્દ કે ધન તોકે લાંયનત અજ

પચાસ હળાર વરસ દોષખમાં સરપના મેઢામાં નાખણે ને સરપના મેઢામાંથી અંતી જેવા તેરના લાડકા અહાર નીકલણે તે વખતમાં પાણીની તરસ લાગણે ને પાણીને માટે ફરીયાદ કરણે તે વખતે દોષખના મલાયેકોનો આલેક હુકમ કરણે જાકરતુલ જુકમની પાણીની નેહેર દોષખ આગળ તાઈયાર છે તેમાંથી પાણે હીએ તે પાણી ધંજ ગરુમ ને પરવારં હણે ને લોહી દોષખની ગરમીથી ઉકલણે ને ખરાખ વાસવાળું હણે તે પાણીમાંથી દૃશે કે પી જ્યારે પીશે ત્યારે પહેલા પોતાના મોં પાસે પાણીને લાવણે ને તે ગરમીના ખરાખ પાણીની વાસથી જીવ ઉકલણે ને તેતો તમામ જીવ ને ચામડાં ને લાડકાં ખંડું લોહી થંડ જણે. ના ફરમાની હુકમ નહિ માનવાવાળા માણુસને માટે આવો સંખત અજાખ છે ને સંખત હણે ને દોષખમાં કંઈપણ ખુશી નથી દોષખની ખુશી તે છે કે જે તમારા માટે વાતચીત હુકીકત થધ જે કંઈપણ ખુશી નથી પણ નાફરમાનીને અભિમાન કરવાનું વચન સાંસણો અજાંદિલનું કે અજાંદિલ ફીરસ્તે ખુદાની દરગાહમાં ધણે ધ્યારો હતો ને ખુદાની ધખાઈત ખંદગી રાત અને દિવસ કરતો હતો ને એક ધડી પ્રષ્ટ બંદગી ધખાઈથી ગાંધી નહી કુહેતો. હતો તે વખતમાં લાયતાતનો તોક (ફીટકાર) ખુદાના હુકમથી પેદા થયો ને ખુદાનું ફરમાન (મલાયેકો માટે) થયું (કે આ લાયતાતનો તોક નાંદેરમાનું માટે છે) તે વખતે ખંડા મલાયેક

થોડાએ એ કરમાનીહા। ભીધારાદ હર ઉત્તે જુમાને હુમે મલાએકુન ભીતર સીદ્ધ અજાજીલ હુમેરા દિલહારી ભીધાદ કે આઝેતે તોક અજ અરાએ હર કુદામ યક અજ શુમા હિએ દાદ મન ખલાશ મીકુનમ ખલે ચુનીન ગુરુરીઅત તકખ્યુંગી એ વંદળીએ ખુદ દાસ્ત હર છાં એએન હુક સુખણાન હુંતચ્ચાલા આદમ સફી અલાહરા અજ ખાક આઝેરિદ વ કરમાને ધલાહી અજ અરાએ જુભલેએ ધનસ વ જેન વ મલાએકન કરસ્તાદ કે આદમરા સુજ્હે કુનીદ એ કરમુને પલાહી લન વ ધનસ મલાએકન કીલાલાલ આદમરા સુજ્હે કરદંદ મગર હુમીન યક શાયેતન મલ ઉન અજ કરમાને હુક સર ધીરન કર્દ વ અજ કરમાને ધલાહી ધીરન ઉકૃતાદ વ શાયેતન મલાએકન હુમેરા જમાય કર્દ વ ગોઝેત કે અખર દારીદ કે ખુદા-વંદતચ્ચાલા મરા ચે. કરમુદે હુસ્ત વ ચે કરમુદે ખુદ કે ગએર અજ મન હીચ કસ દીગરીરા સુજ્હે માધાદ એકુનીદ બુમલે મલાએકન ગોઝેતનાં કે અંબલ હુમીન કરમાને ધલાહીરા અખર દાશ્તીમ હાલ હુમીન કરમાને ધલાહી રસીદે હુસ્ત કે જીરે આદમરા સુજ્હે એકુનીદ અકરમાને ધલાહી સુજ્હે કરદીમ આચ્ચદ શાયેતુન ગોઝેત કે પાયેદાશીએ મન અજ આતિશ વ વળુદમ અજ નુર હુસ્ત વળુદે આદમ અજ ખાક હુસ્ત અજ પુર ગરુરીઅરા ગોઝેત હુમ ચુનીન તાયેદારીરા ન ખાહમ કરદ ઈન તોંર તકખ્યુરી કુલુલી કરદ હર હુમાન શાંખત અજ નજરે કેહરે ધલાહી હર

કરતા હતા ત્યારે અજાજીલ અથાને સમજુતી હતો હતો કે અગર તોકની આકૃત તમારામાંથી કેદીખ્યુ એક જણ માથે આવશે તો હું છોડાવીશ તે એટલી ગરુરા પોતાની હંઘાદત આવે કરતો હતો એટલામાં હુક સુખ-હાનહું તચ્ચાલાએ આદમ સફીઅતાહને ખાકમાંથી પેદા કર્યા ને ઈન્સાન ને અન ને મલાએક પર ખુદાનું કરમાન થયું કે આદમને સુજ્હુદો કરો ત્યારે ખુદાના કરમાન પર અન ઈન્સાન ને મલાએકે આદમને તુરન સુજ્હુદો કર્યો પણ તેજ એક સેતાન મલાદિને હકના કરમાન-માંથી આથું ખણાર કાઢ્યું ને ધલાહીના કરનાનમાંથી બહાર નીકદ્યો ને શેતાને અંચ મલાએકને લેલા કર્યા ને કણું કે અખર છે કે મને ખુદાતચ્ચાલાએ શું કરમાંયું છે ને શું કરમાંયું હતું કરમાંયું હતું કે મારા સિવાય ધીજા કેદીને પણ સુજ્હુદો નહિ કરણે અધા મલાએકે કણું કે પ્રથમ ખુદાતચ્ચાલાના આ કરમાનની અખર હતી ને હાલ ખુદાતચ્ચાલાનું આ કરમાન આયું છે કે આદમના પુતલાને સુજ્હુદો કરો ને ખુદાના કરમાનથી સુજ્હુદો કર્યો છે પછી શેતાને કણું કે મારી પેદાશ અગનીની છે ને મારી હૃદાતી ચાટીની છે ને પોતાની પુરેપુરી અગરિથી કાઢ્યું કે આવી તેની કરમાન બરદારી હું નહિ. કરે એવી રીતે નકામી અગરી કરી ત્યારે તેજ વખતે ખુદાની બુલખની નજરથી જે કંઈ શેતાને ધખસદત અંદરી કરી હતી શું જાહેર ને શું ગુંદ હતી.

અથ શુભેલન વાંદરી હૃથાદત વાખતરા કે તે બધી આંશી પગ સુધી બધી અફ્
કરે છુદ એ દર આંદેર વાં પ્રીણહુન છુદ કે અંડ ક્ષીર તાં પ્રાણે એ જુખત વ
શીલદેર જીઠ મેહનતે ઉન કથીર કુસ્ત વ ધરમે શાખેતાતરા દરમિયાને
બાદકારન બાહેશુન નીવેશ્ટાંદ વ હુર
એ કાંડ નેક કરે છુદ હુમેરા દર અદીએ
ગુનેહગારન શુભારંદાં વ તોંકે લાખ-
નત દર ગરદુને શાખેતુન વાંદરીખતાંદ વ
પુર મેહનત મીકરાં વ ખારણાર હુસ્ત
તા દોઢે કથાખત. | ૫ |

વ દોડે નિયામતે છાં દુનયા મોમન
દર દિલે ખુદ હાસ્તે બારાં છાં તોર
પણ મોમન ઉન હુસ્ત કે લા અંકલ
દર વાંદેખાત દુરુસ્ત બારાં વ દેરાખુશ
ન કુનદ વ બાધ હુર શાખ દ્રિકર
કુનદ કે મન છીય માલે વાંદેખાત
ડાદન ડારમ ચાં ન અગર બીડે ડાદને
માલેવાંદેખાત બારદીં કુદ વાંદેખાતરા
દ્રિકર અગર છીય દાદને વાંદેખાતા ન
બારાં દર ઉન વકત ખુરાનુદ બારાં
વ ખુશીં ઘેરુનદ. | ૬ |

અથ મોમનુન દ્રિકર એ કુનીં કે
મીકદારે દુનયા છીય નીસ્ત વ મીકદારે
દુનયા એંડુ હુસ્ત વ ખુખ નિયાં
એ કુનીં વ બેથીનીં કે આર્દ્ધામ
હુમે કુલ રેસ્તાંદ વ આદમ વ હવા કે
મીઓને ધથુન ખુદાએતાખાલા ખલાકલારા
આંદુસીં વ આદમ અલેહે જલ્દામસા
ખલીદે કરેનું કુળ રેસ્તાંદ વ તુંહ
પેગામ્બરના ખુદાએતાખાલા એક જાદે
પંજાંદ સંજા ઉંમુ ડાડે ખુદ ઉન
કુલામાં જાએ રેસ્ત વ પેગામ્બર એરાંદું

ને બધી આંશી પગ સુધી બધી અફ્
કરે વાખતોં તેની બધી મહેનત બર-
થાડ ગર્ડ ને શાખેતાતાં નામ ખરાથ
કામ કરેનાર અણુદેમજુદાં લાખાં ને
ને કંઈ નેકીના કામ કર્યા હતાં તે બધાં
ગુનેહગારની બદીમાં દિવસાં કર્યો ને
બાખતનેં। તોડ યોતાનની ગરદનમાં
નાખ્યો તે બધીજ મહેનત ખેંચે છે ને
કીયામાતાના દિવસ સુધી ખુખાસેન રેતો
રહેશે. | ૫ |

ન આવી રીતે આ દુનીખાની
નીયામતનો દિવસ મોમન પોતાના
દિલામાં રાખે તારે મોમન તે છે કે કે
રાડ લાખ્યા સિવાય વાંદેખાતમાં દુસ્તા
સ્લે ને જુલી ન જાય દ્રિકર રાતના
દ્રિકર કરે કે મારે કંઈપણ માલ
વાંદેખાત દેવાનો છે કે નહિ આગર
કંઈપણ માલ વાંદેખાત દેવાનો હોય
તો જલીદી વાંદેખાતને કે અગર કંઈપણ
વાંદેખાત દેવાની ન હોય તો રે વખતે
ખુરા (શાલ) સ્લે ને ખુશીં કરે. | ૬ |

અથ મોમનો દ્રિકર કરે કે દુનીખાની
કંઈપણ (હુદ) શુભાર નથી ને દુનીખાની
(હુદ) બાકા યાડી છે ને ખારી રીતે
નજર કરીને જુઓં કે બધા વિદ્વાન
કર્યાં ગયા? ને આદમને હવા કે કેમાંદી
ખુદાતાખાલે ખલાક પેદા કરી ને
આદમ અલેહે જલામને ખલીદ્રા કર્યો
હતા તે બધા કર્યાં ગયા? ને તુદ પેગ-
ામ્બરને ખુદાખાતાખાલે પંદરસોં
વરદની ઉમર દીખી હતી તે કર્યાં ગયા?
ને પેગામ્બર એસાંદર કુલાકરેનો ને

બુદ્ધકરનેન કે ખુદાએતાલા આસારક તા જમીને ભરારક પાદશાહિ ડાડે ખુદ વ યક્ક કદર લિપાણે લાંદર દાડે ખુદ ઉન હમે કુળ રહેતાં વ પિદ્દને પિદ્દે શુમા કુળ રહેતાં એ દુરસ્તી કે ખખર દેહમ શુમારા કે શુમા. હમ ઉનના મીરવીદ. | ૭ |

અથ અજીવુન અથ સાહેદુન બર જાને શુમા અજરાધલ નીગાહ મીકુનાં અરાએ હમીન સાખુન કે અમરે ખુદા એતાલા બીજાયદ તા રહે શુમા કપછ કુનાં. | ૮ |

પસ અથ બંદગાને ખુદાવંદતાલાના તુ ચિરા દરમિયાને દુનયા બીજામ વ બીજિક મીથાશી વ તુ ચિરા ખુશ ખાબ મી કુની વ તો ચિરા કર્યે મીશાવિ વ તો ચિરા આખેરતરા ઝરાસુસા મીકુનો ઝિકે આખેરતરા બેકુની કે તુ ઈં કદર કાતિલાં વ દુરમનાં ડારી પસ મીથાયદ દાયમ શાણો રોજ કર ઝિકરે આખેરત બાશી વ દર યાદે આખેરત બાશી કે તુ અજ પીરો ખુદા આમહેઈ વ બરગશે તુ હમ બાયદ એરવી પસ કારીએકુન કે હુંબુરે છલાણી એ તવાની જવાબ એ ગુંગ કે ખુદાએ તાલાલા ઝરસુદે હસ્ત કે હર કસી કે છિરશે દુનયારા ખુગુજારદ વ દરવાજે આખેરતરા બેગીરદ મન ઉરા હરગિજ નુન વ જાગેઅશા તંગ ન ખાહુમ કરદ વ ઉરા દુનયા વ આખેરત નેડીદા નેઅમતહા મીદહમ કે શુમારા મી બાયદ કે છિરસે દુનયારે। ખુગુજારીદ વ હિલેતુન સુએ ખુદ એ કુનીદ વ

ખુદાતાલાએ ખુદાથી પચિમની જમીન સુધીની પાદશાહી દીધી હતી ને એક કરોડ સીયાં લાંદરના દીધા હતા, તે બધા કચાં ગયા? ને તમારો ખાપના નાપ કચાં ગયા? ને તમને પણ નકી. ખખર દાંડ ખું કે તમે પણ ત્યાં જશો। | ૯ |

અથ અજીવો અથ સાહોં તમારે માણે અજરાધલ આજ વચન (ઘેલા). માટે નજર કરે છે કે ખુદાવંદતાલાનું ફરમાન આવે ને તમારો દાંડ કાયજ કરે. | ૧૦ |

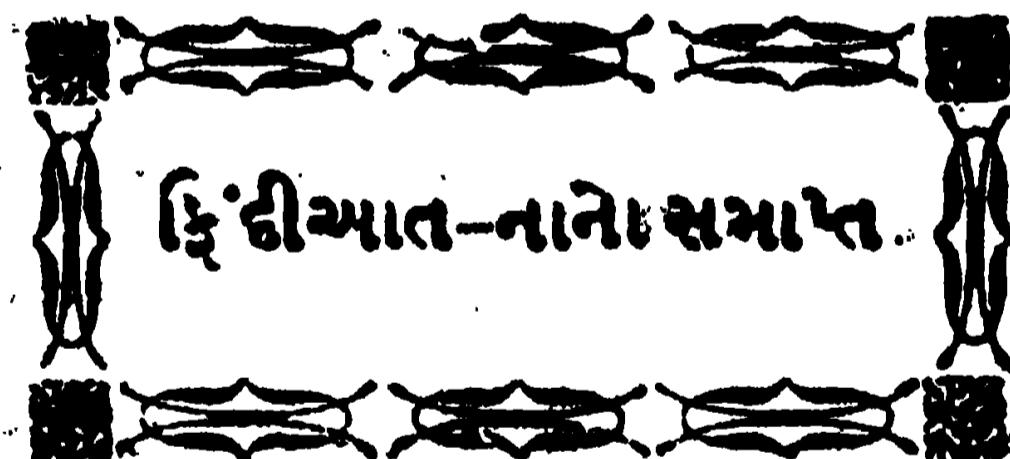
ત્યારે અથ ખુદાવંદતાલાના બંદા શા માટે દુનીયામાં દીક્ષાંગીરી વગરનો ને ઝીકર વગરનો રહે છે. ? ને તું શા માટે આરામથી સુવાનું કરે છે? ? ને તું શા માટે મોટો થાય છે ને તું શા માટે આખરતને બુલી જાય છે? ને આખરતની ઝીકરફરકે તારો આટલા કંતલ કરવાવાળા ને દુરમન છે ત્યારે હમેરાં રાતને દિવસ આખરતની ઝીકરમાં રહેતું જોધાએ ને આખરતની યાદમાં રહે જે તું ખુદા પાસેથી આવ્યો છે ને પાણું પણ તારે જરૂર પડશે માટે કાંઈ કામ કરું કે ખુદાની હંજુરમાં જવાબ ફંદ રાકે કે ખુદાતાલાએ ફરમાયું છે કે કે કાંઈ દુનીયાની લાલચ છાડી હે ને આખરતના દરવાજાને જાલે તો હું તેને કદીપણ રોટલા (ખાતું પીતુ) ને કપડાંથી તંગ નહિ રાખું ને જોને દુનીયામાં ને આખરતમાં ને આખરતમાં લાલાઈ અને નીચામત દર્દા માટે ત્યારે દુનીયાની લાલચ છાડી રહ્યી

શીગર આજ વાલિએ હાનીઓના બે-
શાનચીદ કે હાનીઓના હમીદે ખુદ એ
હમીદે જાણાડ કે યાહુયા પેગામ્બર
હમીદે ગિરિયે મીકુની એક વઠત પરવ-
રદિગાર આલભીન વિશિષ્ટલ રૂલ
અમીનરા પીરો યાહુયા પેગામ્બર
કીરતાદ કે અથ યાહુયા પેગામ્બર
કુરમાને છલાણી હસ્તા કે તુ ઈ કદર ચિરા
ગિરિયે મીકુની વ મરા અધિશિયાર રેહેમ
દર બારે તુ આમદે અગર અજ બુરાએ
અહિસ્ત ગિરિયે મીકુની કુરમાને એલા-
ણી હસ્તા કે મન તુ રા એહિસ્ત બદ્ધી-
દેઅમ અગર અજ બરાએ અજાએ
દાઝખ ગિરિયે મીકુની પસ દાઝખ એ
તુ હરામ કરેદે આમા યાહુયા પેગામ્બર
અરજ કરદ કે મન અજ બરાએ
એહિસ્ત ગિરિયે નમી કુનમ વ ન
હમ અજ બરાએ અજાએ દુઃખખ
ગીરીયા મીકુનમ છલાણ
યા રચિષ્ટલ આલભીન યા છલાણી
અજ બરાએ હીદાર લકાએ તો ગિરિયે
મી કુનમ કે કુરમુને હક સુઅહાનેહુ-
તાયાલા રસીદ કે અથ યાહુયા પેગામ્બ-
ર અગર અજ બરાએ હીદાર લકાએ
મન ગિરિયે મીકુની પસ ગિરિયે
અધિશિયાર એકુન તાકે તુ દર પં જહાન
કીનહે બાણી નામે મરા યાદ કુન વ
ગિરિયેદા એ કુન તા એ હિમેરુ ખુદ
એરસી. | ૬ |

નોંધાને ને તમદું દિલ ખુદા તરેં કરો
ને બીજુ હાનીઓના માંગણીની જાત
સાંભળો કે હાનીઓના હમેરા હતો
અને હમેરાં રહેશો કે યાહુયા પેગામ્બર
હમેરાં રેતો હતો ત્યારે એક વખત
પરંસરદીયાર આલભીને જીબરાધળાં રૂલ
અમીનને યાહુયા પેગામ્બર પાસે માહિદ્યો
(અના માટે કે) અથ યાહુયા પેગામ્બર
આદ્દાહતયાલાનું કુરમાન છું આદલા
બદ્ધો શા માટે જુંબ છું ને મને બધુંજ
સંહા તારા પર આવ છું કે તો તુ બહસ્તા
માટે સુન્મ છું તો છલાણું કુરમાન છે
કે મં તને બહસ્તા બદ્ધો છું અગર હાજ-
ખના તકલાદ માટે રાતો હો તા
દાઝખ તારે માટે હરામ કરો છું ત્યારે
યાહુયા પેગામ્બર અરજ કરો કે હું
બહસ્તા માટે નથી રાતા તમ નથી
દાઝખના અજાબ માટે રાતા. યા આદાન
આખી કુરીયાને પાલવાવાગા યા
ખુદાવદીયાલાનું તારા હીદારનું સુલા-
કાત માટે રોજ છું ત્યારે ખુદાતયા-
લાનું કુરમાન, આદ્ય કે અથ યાહુયા
પેગામ્બર અગર મારા હીદારનું સુલાકાત
માટે રાવે છે તા જ્યાં સુધી આ કુનયામાં
જવતો હોય ત્યાં સુધી વચારે રાનું ચાલુ
રાખ ને મારું તામ યાદ કરે અને રેણેથી
પોતાની હિમેને પહોંચે. | ૮ |

G. G. & Son - Springfield, Mass.

અન્ય પોતુન દિલાર નિસ્ચિયાર
મુરુકેલ હસ્ત અંગ બુસાએ શુભ્ય ચીરે
હુંદિર અનુને દિલારે હાજિર ધારાહીરા
શ્રુતાસાં કરે હસ્ત યા અણી હાજિર
પ્રભામરા યાદ કુનીદ યા ચીરે હાજિર
દ્રામે ફુલસ કુન યા મહિલાના યાભલીરા
યાદ કુન યા અણી. । ૧૦ ।

અણ્ણાં તોહાર.

જવાં મદી.

બિસમિલ્લાહ હિર રહિમાન નીર રહિમ.

(ઇંગરીશ)

અગર કસી ખાહેદ કે હકીકતી શાખદ વ હકીકતી બાશદ કે દર આપેરત દિદાર વ લકાએ પરવરદિગાર એભીનદ જલે જલાલહુ દર રાહે ખુદા આવુદ્ વ ઈશ્કે હજરતે શાહે મહિલાના મુર્તુ- આઘલી યા અલી અલેહુસ્સલાતો વસ્સલામહુ અલેહે ઝરસુહે હસ્ત કે હર મોમન બાહે ભરા દ્વાસ્ત દારદ વ દર રાહે ખુદા કે ઈન દુઆજહે જવાં મરદીરા એજાએઆવુદ્ વ યકી ગલત ન કુનદ અગર ગલત એ કુનદ નાઉંડો બિલ્લાહે મીનહા પસ અજ રાહે હકી કતો ઉન દુર બાશદ અગર ખાહેદ કે હકીકતી બાશદ વ દર મીજલસે હકી કતી ઉન એ નશીનદ પસ ઈ દુઆજ હે જવાંમરદીરા એજાએઆવરદ વ એ નુમાયદ તા આકેથત એ મુરાહે ખુદ એરસદ વ મુરાહે ભીનદ ઈનશા અદલા હે. તાખાલા દુઆજહે જવાંમરદિ માચનીઅદા ઈ હસ્ત અથ અઝીજુન અથ સાહેકુન અથ મોમનુન દર ઝરમાને હક બાશીદ તા ખુદાવંદ હક સુખહા- નહુ તાખાલા તુ રા દિદાર એહેહું વ લકાઈ કુનદ. । । ।

(ગુજરાતી)

અગર જે કોઠ હકીકતી થવા માણે ને હકીકતી હોય જે આપુરતમાં પરવ- રદિગારનો દિદાર ને મુલાકાત જુઓ તો તે જલે જલાલહુ ખુદાના રસ્તા પર ચાલે ને હજરત મહિલા મુરતજાઅલીની મોહુષ્યત રાખે ને યા અલી અલેહુસ્સલાતો વસ્સલામ અલેહે ઝરમાવું છે કે જે મોમન બન્દો મને દ્વાસ્ત રાખે તે આ બાર બહાદુરીને પાળે ને એક પણ લુલ ન કરે ને અગર લુલ કરે તો નાઉંડો બિલ્લાહે મીનહા તે હકી- કતીના રસ્તામાંથી દુર થશે ને તે હકી- કતી થવા માંગતો હોય તો તે હકીકતી- ની મીજલસમાં જાય. તો આ બારે બહાદુરીને પાળે ને તે પ્રમાણે ચાલે જેથી આકૃષ્ટમાં પોતાની મુરાને પહોંચે અથવા મુરાને હેએ ઈન્શાઅલા- હુતાલા બારે જવાંમરદીનો મતલબ તે છે. કે અથ અઝીજીઓ અથ સાદ્કો અથ મોમનો હકના ઝરમાનમાં રહેલો જેથી ખુદાવંદ હક સુખહાનહુતાલા તેમને દિદારું હે ને મુજાહિત કરે. । । ।

વ અન્ધા સરે જવાંમરદી હ'ં કે હસ્તા કે સુઝરે એ કશીં દેખ્યતીએ રાહે કરમ એનુમાધ્ય વ હરગિય દિલે ખુરા અખીલ ન કુનીં જિક વ આકિર એરસાનાં વ દિલે ખુરા ખુરલિસ ન કુનીં તા શાહે આજમ મીભીનાં વ અગર કરી છ'ં યકીરા એ દિલ એદેહદ દર રાહે ખુદા છન યકીરા એસદ એનુમાધ્ય વ છવઅશ એ હર દુએ જહાન મીદેહદ પસ અચ લા ચીજે ખુરાનિંશ મીદેહદ વ મહેનત નમીકરાડ. | ૧ |

જવાંમરદી હાયમ ભાયનઅશ હ'ં હસ્તા કે મીભાધ્ય દર હર કારી દર હર ચીજી હક રાજી બાશાં અંદૃન કારહા અંદે રાજી બાશાં હરચે કે હાસિલ મીકુની કે ખુદાએતમાલા તુરા રોજી મીદેહદ અઝ ઉન રોજી દેહ હીસે એકુન અઝ ઉન દેહ યકી ભાલે , વાંઘાત બીજન કુન એ આસુનએ હકરત શાહ મહિલા મુરતુજાયલી એ ઝુદીએ ઝુદ એ રસૂન વ એ દિલે ધર્શક વ એઅતકાં દુરસ્તા વ સીદું દિલ આ ધ્યલાસ મેહુધ્યાત એરસુન ભાલે વાંઘાત કે દાડી બાકી તુહરા અઝ અરાએ ખુદશ મસરેં કુનાં કે બર મોભન ઉન હસ્તાલ બાશાં એ હસ્તાલી એ ખોદું અગર ખુદા ન કરે હર દેહ દિસ્સેરા એ ખુરદ પસ છ'ં યકી આતિર રાખદ વ દિગર હંહ દિસ્સે દીકુમ રાખદ વ દર દેહ કે આજમ એ શુંજદ અઝ ઉન કે હર દેહ યકી હુકે ખુદાં હસ્તા કે અરથરદિગાર ખુડ દુરભુકે હસ્તા કે હર અંગે હંહ અઝ બરાએ

મહેનું જવાંમરદીનું ભાષું (કાખ) તે છે કે સુઝરો કરો ને શાહે કરમની હોસ્તા કરે ને છીયાપણ પોતાના દિલને કંજુસ નહિ કરો છથાણત અદગી પહોંચાડ્યો (કરશો) ને પોતાના દિલને ગરીબ નહિ કરો ને શાહે આજમ હેઠે છે અગર કેાધ પણ ખુદાના રસ્તામાં એક પોતાના દિલથી હે તો તે એકના એકસો લીઓ અને તેનો બદલો અને દુનીયામાં દેશો ત્યારે સારી તરેહ તરેહની ચીજ દેશો ને મેહનત નહિ પડ. | ૨ |

ધીજે જવાંમરદીનો અર્થ તે છે કે કે કામમાં ને ચીજમાં હક રાણ હોય તો તે કામમાં થંડા પણ રાણ થાય છે ને જે કંધ તું કમાય છે યાને જે ખુદાં વંદતાલા તને રાણ હે છે તો તે રોણમાંથી ઇશાલાગ કર ને તે ઇશાલાગમાંથી એક લાગ માલ વાળેખાનો જુદો કર અને હજરત શાહ મહિલા મુરતાજાલીની (આંયમાં) હાથમાં તુરત પહોંચાડ ને અરાખર દિલના છશક અરોસા ને દિલની સંચાઈને સાકુદિલી ને મહોથતથી પહોંચાડ. ને માલ વાંઘાત દ્ધ બાકી નવ લાગ પોતાના કામમાં લાલે કે મોનનના આથે હલાલ છે તેને હલાલીથી આથ અગર ખુદા ન કરે ને દરો લાગને ખ્યાય ત્યારે તે એક લાગ અનિ થાય ને ધીજાનવ લાગ લાક્ષ અં થયો ને દરો લાગ જાણે ખરાંની જાં તેખાંની હેક હો લાગે એક લાગ ખુદનો છે કે પરષ્પરદિગારે પોતે હરાંયું છે કે રાત ને દિવસ ખરાં જાંદા આરો હેક હેક દ્વારાગમાંથી કિં

બ્રહ્માણુન અનુ પોત્રમંડ કે હું હરે કેદ
થાપી હિસાબે છલાંદ હસ્ત કે હું કેદ
થાપીના માટેની ફરજનું હસ્ત પસ હું
કેદ થકી આવે હજરતે રાહે મુરતુજા-
અલી હસ્ત કે અખ બરાબે હકીકતી
નિન ફરજનું હસ્ત વિશ્વા અનુ શારિ-
અલી હું કલામ હસ્ત કે હું અઝ લઠા
એ નિન હસ્ત કે હું થકીરા ભી
કેદં પસ હું થકી કલ્યાણ હસ્ત પસ
નિન ફરજાન ખરદાર હસ્ત વિશ્વા અનુ
અરેધર આશાદ પસ મન કે પરવરણગાર
હસ્તમ કે એ શુભા ધ્યાને થકીરા સદ
હજાર મીટહમ વિ લકાયે મુદ્રા એ
શુભાયમ વિ હુરીને કસર દર આસ-
મુને હરેનુભી વિ મેવાળાએ બહેસ્ત એ
શુભા મીટહમ પસ અય મોમનુન મન
હું સહેલે અઝ બરાબે શુભા સાખતમ
કે શુભા અખ હું પુલ એ આસુની
ઘુગુજરીં કે મન પરવરણગારમ કે
દ્વાલે હાલ અઝ શુભા મીતલખમ
ચીખાયા શુભા દર ફરજાને હક આશીં
તા હક તામાલા હુ રા ખાર ખાશાદ વિ
દીગાર શુભા ચીકુનીં અખત જુખુને
હાલ અહવાલ હું હસ્ત કે હજરત
પેઅમન્દર મોહમદ મુરતુજા જલ્દાતુ
આહે વિ કલામેહુ અહેલે દર વંકતે
શાખે મેઅરાઝ અગરચે હિકાયતે મેહ-
સામ રેઝાના એ કુશરે અલાદો કુલે
અનેહુ જે એક તુરે અહેલે મી બા-
નીન ચુન અઝ તુરે અલાદો જલે
અલાદુ મુંજાન અલાદો મોહમદ
અલી હુંતેખા અસ્તુ હુંતેન, કાલાદો
અલાદો, હુંતેન, અસ્તુ હુંતેન, અસ્તુ
અસ્તુ, હુંતેન, અસ્તુ, અસ્તુ, હુંતેન, અસ્તુ

ભાગ ખુદાનો હિસાથ છે ને દર્શા કરાગે
એક લ્યાગ ચાંચલીમે ફરમાવ્યો. છુ
ત્યારે તે દ્વારા ભાગે એક ભાગ હજરેત
શાહ મુરતુજીઅલીનો છે જે હકીકતીના
માટે ફરમાવ્યું છે ને આ કલામ શરી-
અતથી બહાર છે ને તે તેના વિદ્ધારને
માટે છે પણ જે દર્શા ભાગે એક
દીયે છે તે એક કલ્યાલ છે
ને તે ફરમાન ખરદાર છે. ને
ફરમાન ખરદાર હુશે ત્યારે હું પરવર-
દિગાર છું જે એકને બદલે તમને લાઘ
દ્વારા ને હું પોતાનો હીદાર દ્વારા ને
સાત આસમાનમાં મહેલની હુરીઉં ને
બહેસ્તના મેવા તમને દ્વારા ત્યારે અથ
મોભનો આ પુલ તમારા માટે કર્યો છે
જે તમો આ પુલ ઉપરથી સહેલથી
ઉત્તી જાઓ ને હું પરવરદીગાર
તમારાથી હાલની દાઢીલ ભાગું છું કે
તમે હકના ફરમાનમાં રહ્યો જે ખુદા-
વંદતાલા તારે મહદુગાર થાય બીજું
તમે જણો છો કે હાલને અહુવાલનું
પેદું વચન તે છું કે હજરેત પેગામ્બર
મહામદ મુરતેડા સલવાતુલ્લાહે વિ સલા-
મેડુ અલેહે મેરાઝની રાતની વખત
અલાહો જલેશાનહુની હલુરમાં મેરાઝ
જવાની દિકાઅતને માટે ગયા આ તુરે
ખધા એકજ કે કુમકે અલાહો જલ
જલાલેહુના તુરમાંથી પંજતન અલાહ
મહામદ અલી ફાતેમા હસન હુસૈન
એક ખદન કારારિક છે. ને પેગામ્બર
મોહમ્મદ મુરતેડા મેરાઝની રાતના અલાહો
જલેશાનહુની હલુરમાં પંદ્રાંચા ત્યારે
ખીરજની ખાંબી આંબી ને પરદામાંથી
અન્દાર નીચેલી હૃતકે ખીરજ કર્મણ

વેહુદાનીયત અલાહો તુલ શાનેહુ રીણીદં હારી અજ શીર થીરેંઝ હાજર શુદ વ ભીઆને પરહે કશીદિ શુદ દર વક્તે મેઅલ કરમુદને શીર થીરેંઝ હબીએ ખુદા અરજ હાલે ખુદ કરદન્દ સરે સુકરે હરગીઝ તનહો કારો મેઅલ ન કરહેઠમ હમાન વક્ત અજ પોશ્ટે પરહે દસ્તે વેહુદાનીયત ભીરન આમદ વ બા રસુલે આલમીન શીર થીરેંઝરા એરદંદ દર ઉન વક્ત હાજરત ખતમુલ સુરસલીને અંધીયા દસ્તે ખુદાવંદ આલમીનરા શાનાખતંદ કે દ્ધ દસ્તે યા અલી હુસ્ત અજ ઉન અમાને બાચ્યાદ જાહેર દર છદિમ શુદ કે દસ્તે મુખારકે મુસ્તુજાઅલીરા મીઆનંદ કે દસ્તે યદુલા યાચને દસ્તે ખુદા વ ચુની નુ હુકમે રણભાની નશીહુતહો પણેગ-અખર આવુરદંદ અનુ ઉન હુકમે રણભાની ખુહ કે બાચ્યજ દર ખલાએક શરીરતદારન એ કુરમાયદ વ બાચ્યજે હુકમે રણભાની નસીહત અજ બરાએ મોમન હકીકતીહો ઇરમુદન મખકી દસ્તે બાશીહ તા મોમન હકીકતી આહેર બાશાંદ દર ઉન વક્ત એ ઇર-માયંદ ખસે દસુન સખુન હાલ અહુ-વાલ મીઆશાદ કે હાજરત પણેગઅખર મોહમ્મદ મુસ્તક્ષો સલ વ તુલાહે વ જ્ઞાલલાહુ અદેહે અજ દરગાહે ખુદા-શુદુતાલા એ દુનયા આવુરદંદ નસી-હુતે હકીકતી મોમનરા કે ખુદાએતાં ઇરસ્તાહે દસ્ત ધ સખુને નસીહ-તરા ખુદાવંદતાલા એજણુને મુખારકે ખુદ ઇરસુહે દસ્ત અજ ઉન ઇરમાન ધક નુક્તે એ શુભા જાહેર મીકુનીમ

વખતે ખુદાના દોસ્તે અરજ કરી કે હું સુકરાપર એકલો કઢી પણ જાયો નથી ત્યારે તે વખતે પરદામાંથી ખુદાનો હાથ બહાર આવ્યો ને રસુલ આલમીન જીગા ખીરજ જાય્યા તે વખતે હાજરત ખતમુલ સુરસલીને અંધીયાએ ખુદાવંદ આલમીનના હાથને જોયો કે આ હાથ યા અલીના છે તે વખતથી પણી એલમમાં જાહેર થયો કે મુરતજા અ-લીના હાથ મુખારકને દસ્તે યદુલા યાને ખુદાનો હાથ કહે છે ને કેટલીક નશીહતો પેકામ્પર લઈ આવ્યા ને હુકમ ખુદાનો હતો કે તેમાંથી થોડીક નશીહતો શરીરતવાળાને ઇરમાવે ને થોડીક નશીહતો મોમન હકીકતીના માટે ઇરમાવું કે ગુપ્ત રાખજો ને જ્યારે મોમન હકીકતી જાહેર થાય ત્યારે તે વખતે ઇરમાવજો તેજ શુખનનો એહ-વાલ હતો જે હાજરત પેકામ્પર મોહ-મદ મુસ્તુરો સલવાતુલાહે વ સલામેહુ અદેહે હકીકતી મોમનની નશીહતો ખુદાવંદતાલાની દરગાહુમાંથી દુની-યામાં લાવ્યા જે ખુદાતાલાએ મોક-દી છે તે વથન ખુદાવંદતાલાએ પોતાની જીમાન મુખારકથી ઇરમાવું છે તે ઇરમાનમાંથી એક નુક્તો તમને જાહેર કરીએ છીએ તે એ છે કે હકી-કતીની મીજલશ, દિલના માટે દીનનો રસ્તો છે ને તમારા માટે કરી જે આ હકીકતીના દીન ઇસલામ પેદા કર્યો છે ત્યારે તમારા દિલથી આ દીનને પકડો ને પીરનો હાથ જાલો કે એજ ઢીન. પર હાજરત રસુલ આલમીન-મોહમ્મદ મુસ્તુરો સલવાતુલાહે વ સલામેહુ

ઈ હસ્ત કે અજ મજલસે હકીકતી કે અલોહે બારોસો લાખ્યા છે ત્યારે તમે દિલો દીનરા રાહુ હસ્ત જાન બશુમાં ધા દ્વિને પણલાભ હકીકતીશ પણ કરદે હસ્તીમ ભીખાયદ દ્વિલેતુન દર દીન હુમીન કુરીદ વ દસ્તે પીરરા એ ગીરીદ કે અજ બરાએ હુમીન દીન એચ્યતકાદ હજરત રમુલે આલમીન મોહમ્મદ સુસ્તુર્દા સલવાતુલાહે વ સલા-મેહુ અલોહે કરદે હસ્તાદ ભીખાયદ શુમા મોમન હકીકતી દીન સુસ્તકીમ બાશીદ. | ૨ |

નોંમરહિ સીચુમ માહનેશા ધન હસ્ત કે દર હુરચે ખાખ હક રાણ ખાશાદ ભી ખાયદ બંદે દર હુમાન ઝરમાને હક રાજી ખાશાદ વ દર હુર ખાખ હક રાણ ન ખાશાદ બંદે હુમ દર ઉન કાર રાજી ન ખાશાદ વ દર ઝરમાન બરદારીએ હક સુખહાનેહુ તચ્યાલા હજર ઈમામ બાશીદ કે આસુરજીહેએ આખરત ભી બાશીદ. | ૩ |

નોં મરદી ચાહારુમ માનેહશા ધન હસ્ત કે ભીખાયદ કે હુમે જાએ હક બીનદ વ હુદ્દિય ઝરક ન કુન્દ વ ખુદા-વંદ અલાહે તુલે શાઅતહુરા હજર મહિજુદ ખુદ બીનીદ હુમે હક દાનીદ વ દર હુર કાર હર ચીજ હર જાએ બીનીદ અજ ખુદાએ ખુદ બીનીદ વ દર હુદ્દિય કાર અજ ખુદાવંદ દુર વ ઝરક ન કુનીદ વ અગર બંદ હુમા નેક બીની-દ વ દર દિલ તારીદી ખુદાએરા કુનીદ વ દીક ખુશ કુનીદ તા ખુદાવંદતચ્યાલા દર અંદ્રને દિલે શુમા દુર ન ખાશાદ.

અલોહે બારોસો લાખ્યા છે ત્યારે તમે મોમન હકીકતીને દ્વિન ઉપર સુસ્તકીમ. (કાયમ) રહેવું જોઈએ. | ૨ |

ત્રીજ જવાંમરહીની ભાયેના તે છે કે ને કામમાં હક રાણ હોય તો બધાને પણ તેજ હકના ઝરમાનમાં રાણ રહેવું જોઈએ ને ને કામમાં હક રાણ ન હોય ત્યારે બંદાને પણ તે કામમાં રાણ નહિ રહેવું જોઈએ ને હક સુખહાનેહુ તચ્યાલા ત્થા હજર ઈમામના ઝરમાનમાં રહેણ નેથી આખરતમાં આજાદ થશો। | ૩ |

ચાથી જવાંમરહીની ભાયેના તે છે કે બધે ઠેકાણે હક જોવું જોઈએ ને કાંઈ પણ તરીકત ન કરે ને ખુદાવંદ અલાહે તુલેશાનહુને પોતે હજર હેણો ને બધા હક સમજો ને કાંઈ પણ કામને કાંઈ પણ ચીજને ઠેકાણે હેણો ને પોતાના ખુદાથી હેણો ને કાંઈ પણ કામમાં ખુદાવંદથી દુર ને ઝરક ન રાખો. અગર ખરાખ અથવા સારુ જુઓ તો દીકમાં ખુદાની તારીદ કરો ન દીક ખુશ કરો કેથી “ખુદાવંદતચ્યાલાં તમારાં” દીકમાંથી દુર ન હોય” | ૪ |

દર પંજુભી લો જુરદી માનેહસ કરત કે
કરત કે તોરા જુશી આયદ ભીઆયદ
કે દીલરા બિસિવાર ખુશ ન કુની
આગર મોમનરા તલખી આયદ ભીઆ-
યદ કે દીલરા આજુરેહ ન કુનદ વાંદેએ
મોમન આયદ યક કરાર આરાદ વ હર
એ બર સરે મોમન અહે આયદ હુમે
આજ ખુદાએતાલા ભીનદ વ આજ
કુરાએએ ગુનાહે ખુદ ભીનદ
કે નાગાહુ અતાઈ કરેહ આરાદ
આજ ઉન કે ખુદાએતાલા દર મરાકતે
અહે રાણ નીસત કે અહેએ મોમનરા
મરાકતી આયદ હુમે આજ ઇએલ ખુદ
આરાદ બનેરા શુકર વ સથર વ તાજ-
સુલ દર દરગાહે ખુદાવંદ આયદ કરી
તા હુક સુખહાનેહુતાલા દરબાને-
હાએ રેહમત આજ બરાએ અહેએ
ખુદ ખુકુશાયદ ચનુન કે રાજી આશીદ
હુમીન કે તલખીરા તલખી ન ભીનદ
વ ન ગુયેદ કે છ તલખી મરા આજ
કુળ આમદ પસ ધીન તલખીરા જુશી
ભીનદ વ જુશીરા હુમ ખુશો ભીનદ
વ હર દોરા યક કરાર ભીનદ
વ દિલે ખુદરા ખુશ કુનેદ વ દરગાહે
ખુદાવંદાલા સાખરીન વ શુકર
ગુજાર આરોદ કે ખુદાવંદાલા હુમે
મી ભીનદ તા તોરા રેહમત આજ
દરગાહે ખુદ બેરસુનેદ ચુનુન કે તો
રાજી આશી એનરા અલાહે તાલાલા.

| ૫ |

લો મરદી શીશુભી માનેહસ ધન
કરત કે આગર ખાલી કે ખુદાવંદા
તુલ્લા ડારી વ દર એનાં ખુદાવંદ વારી

પાંચ મી જવાંખસ્નીની માનેજા વે
છ કે તને ખુશો પેદા આય સીએનું
હિલને લધારે જુશી ન કરાયગર
મોમન પર કઠણું આવે તે દીલને
દીલણીર નાંદિં કરણું બેઠાએ ને મોમન
બંદાને એક રંગી રહેણું બેઠાએ ને કે
કાંઈ બંદાને માથે વીતે તે ખંડું ખુદાવંદ
તાલાલાથી સમજે ખીજું પોતાના ચુના-
દ્ધી યાદ કરે કે વખત છે કાંઈ ચુનણો
થયો હોય તેનાથી ખુદ તાલાલા
બંદાની કઠણાઈમાં રાણ નથી.
ત્યારે મોમન બંદાપર જે કઠણાઈ આવે
છે ત્યારે બંદાને શુકર ને સથર ખુદા-
તાલાની દરગાહુમાં કરવા બેઠાએ
નેથી હુક સુખહાનેહુતાલા પોતાના
બંદાને માટે રેહમતના દરબાળ ખોલે
કેમકે રાણ રહે તેજ કે કઠણાઈને કઠ-
ણાઈ ન સમજે ને ન કહે કે આ કઠ-
ણાઈ આરાપર કયાંથી આવી ત્યારે તે
કઠણાઈને જુશી સમજે ને જુશીને
પણ જુશી સમજે ને અનેને એક
રંગથી હૃદે ને પોતાના દીલને ખુરા
કરે ને ખુદાવંદાલાની દરગાહુમાં
શુકર ને સથર ગુજરે કે ખુદાતાલા
બધે હૃદે છે નેથી પોતાના દરગાહુમાંથી
તારા પર રેહમત પહોંચાડે બેવી રીતે
કુણાણ રહે. ધનશા અલાહુતાલા.
| ૫ |

છી જવાં અરદીના આર્દ જે છે કે
આગર ખુદાવંદાની દેસ્તી હો ને
ખુદાના છંદાઓં રહે ને માનાખુદાનો.

એ પ્રાચીને મહાશુદ્ધ કારી એવ આસેકે
ચેતના ઘાથ કે તાતુંદીક ખુદાવંડત
આપા કુસે વસ્તાવકુ દર આંદ્રને દી-
લાંબા હુસ્ત વિષયર દીલે ભોમનરા
નુનળનીટ બાસી એ તાતુંદીક હું-
રાં ખુદાવંડસા નુનળનીટ આરી વ
અગર ખાલી કે ખુદાવંડસા આજ ખુદ
સાચી વ ખુરાવું કુની એવ ખુદાવંડ
લુધ છ હુસ્ત કે દીલાંદાએ ભોમનુન
દ્વિકૃતી સા ખુરાવું કુની. | ૬ |

ਛਾਇਤ ਥਾਮ ਸੋ ਦੀਲਨਾ ਅਧਾਰਾਂ ਥੀ ਨਕਈ
ਖੁਦਾਵਹਿੰਦਾ ਬਾਣੀ ਕੁਝੇ ਜਲਦੀਲਕੁ ਦੀਲਭਾਂ
ਛ ਅਧਾਰ ਬਾਮਨਾ ਕੀਤਾ ਨੇ ਦੀਲਗੀਰ ਕਰੈ
ਤੇ ਨਕਈ ਲੁਲ੍ਹਰੇ ਖੁਦਾਵਹਿੰਨੇ ਦੀਲਗੀਰ
ਕਿਉਂ ਅਧਾਰ ਹੈ ਉਮੇਈ ਰਾਖੇ ਕੇ ਖੁਦਾਵਹਿੰਨੇ
ਪੋਲਥੀ ਰਸਲ ਕਹੈ ਤੇ ਖੁਦਾਵਹਿੰਨੇ ਗੋਤਵੇ
ਤੇ ਕੇ ਕੇ ਬਾਮਨ ਲੁਕੀਕਟੀਨਾ ਦੀਲਨੇ
ਰਸਲ ਕਰੈ. । ੯ ।

બેં મરદી હશ્વતુમી માનેહરા ૫૦ ૬-
સત કે અઉરતુને ખુદરા અઉરત ભીનદ
વ અઉરતે દીગરનરા અઉરત ન ભીનદ
ખલકે અઉરતુને દીગરનરા ભીરાદરે
હમરારી ખાહરે ખુદ ભીનદ અગર
અઉરત પીશે તો ખરાએ કારે બી
આયદ અઝ ખાખતે કારે બદી કે
સદાએ ઉન જન ભીશનવિ વ મહાલ
ન ગુજરી વ બી માહાલ ઉન જનરા
બેકુન ચતુન કે દર અંદરને દીલે તો
અઉરત નીરત વ અગર કસી ઝીકરે
અઉરત પીશે તો ગુખદ હીચ ખાલ
દર અંદરને દિલે તો ન ગરેદદ ચતુન
કે તો ખાતર ખુદ ન પાવરી એલા
હમ ચુન ભીરાદરે હમરારી ખુદ બીની
તા હુકુમનેહુતમાલા તોરા બી આ-
સુરાદ વ નજરે નેક એલતદાત અ-
લાદી ખરાએ તો એ કુનેદ એન્સામ-
લાદોતમાલા. | ૭ |

સ્તુતમી જવાંભરદીની અર્થ તે છે
કે પોતાના ખાઢડીને ખાઢડી સમજે ન
બીજાની ઓરતને ઓરત ન સમજે
ખલકે બીજાની ઓરતને મા જરૂર
એન સમજે અગર કેંધપણું ઓરત તારો
પાસે કામ સારુ આવે તે પણ ખરાખ
કામની બાખત માટે ન તે ઓરતનો
અવાજ સાંચલે તો પણ કંધ દ્યાન
નહિ રાખજે ન તે ઓરતને ધીકારીને
કાઢજે તે પણ એવી રીતે હું તારો
દીલમાં વીચાર કરજે કે આ માર્ત્રા
ખાઢડી નથી અગર કેંધ પણ તારો
પાસે ખારકી ઓરતની વાત કરે તો પણ
કંધ વિચાર તારો દીલમાં નહિ આવે
પોતાની મા જરૂરો ખાધ સમજ્યા
સીવાય બીજ કંધપણું ખામી નહિ
લાખબે કેશી હું સુખહાનેહુતખાલા
તને માઝે કરે ને ધીદાહી તારાપર નેક
અમલની અહેરખાની કરે ધન્યામલાદુ
તઅના. | ૭ |

એ મરદી હરતુમ્બો માનેલસ ૪:
 જીવા કે અન્યેભલે ત્થિય અને કોમનસ
 ન કુની અગ્ર રેન્ડેખત એ કુની ૫૫

આપણભી જ્યાં ચરણિઓ “મુખ” તે છે
કુ મુખ પણ જોખન બંધાની ગીતાત્મન
હેઠળે હું એવીજા કૃતિઓ તો નથો

એણેથતે હુસ્ત ખુદાવંહતાલા. કુંદે બાશી ચુનકે ખુદાવેતાલા. દર અંદ્રને દીલહા. હુસ્ત વ દીલે મોમન ખુલેએ ખુદાવંહ કરીમ હુસ્ત વ હુમે કુદરત દર કીને હુસ્ત પસ મીથાયદ અંગ ગણેથત બીસીઅસાર એ તરશી વ હરચંહ એ તરશી મીથાયદ અંગ ખુદાવંહ એ તરશી વ તરશગાર વ પરહિંજગાર આશી વ હરચે દીલે ખુદરા દર દુનીયાં નિગાહદારી ઉન તારા બીઅસુરઝદ વ નજરે રહેમતે એલાહી અર સરે તો બાશદ વ દર પનાહે ખુદા આશી વ નજરે રહેમત રથલ આલભીન પર તો એ કુનદ ઈન્શાઅલાહો. તાલા. | ૮ |

બેં મચ્છી નોદુભ માનેહશ ધન હુસ્ત કે દર કરમાને હુક બાશીદ વ દર ગાહે એશક વ એખલાસ વ શીદક દીલ વ નીમાજ વ નીઅાજે ખુદાવંહ બાશોદ વ દીલ જીકર વ દીલ ઝીકર બાશી વ અંદ્રને દીલ ઘરિદારે ખુશ બાશીદ વ હરચે એ અખુન બાનીદ મી બાયદ કે અંદ્રને દીલ હસુનરા દુનીદ કે તા નીમાજ વ બંદ્ગી દરગાહ હદ સુખહાનેહુતાલા હુસ્ત વ એ દુની કે પીશે ઉન હુમે માચાલુભ હુસ્ત પસ મી બાયદ કે દીલ દર રાહે એશકે. ઉન બિશિયાર એ કુશી વ તરશગાર વ પરહિંજગાર બાશી તા હુક સુખહાનેહુતાલા નજરે રહેમત એ તો એ કુનદ વ પરવરણગાર આલભીન થાર વ રેણીક દર હુમે કારે તો શાવદ એન્શાઅલાહોતાલા આભીન. | ૯ |

હુદરત ખુદાવંહતાલાની ગીથત કરે છે કેમકે ખુદાવંહતાલા દીલમાં છે ને મોમનતું દીલ ખુદાવંહ કરીમતું ધરે છે ને અધે કુદરત સીનામાં છે ત્યારે ગીથતથી વધારે ડરબું લોઈએ ને જે કોઈ ડરે તે ખુદાવંહથી ડર્યો ને ડરવાવાળો. પરેજગાર રહે ને જેટલું પોતાના દિલને દુનીયામાં સંશાળો તો તે તને માફ કરશો ને ઈલાહીની રહેમની નજરે તારા પર હુશો ને ખુદાની પનાહુમાં રહીશાને તારા પર રથલ આલભીન રહેમની નજર કરશો. ઈન્શાઅલાહુ તાલા. | ૧૦ |

તવમી જવાંમરદીની માયેના તે છે કે હુકના કરમાનમાં રહેણા ને ખુદાવંહના છરાકને એખલાસને દિલના સીદકને નીમાજને નીઅાજના રસ્તામાં રહેણા ને દિલમાં જિકર ને દિલમાં ઝિકર હોય ને દિલની અંદર સારાના ખરીદદાર થાએના ને જે કંપ લુલાનથી એલોએ તો દીલમાં પણ તેજ લોઈએ. નીમાજને બંદ્ગી હુક સુખહાનેહુતાલાની દરગાહમાં છે ને સમજો કે તેના પાસે અધા રોશન છે ત્યારે તેના ઈશકના રસ્તામાં દીલને વધારે રાખો ને તરશગાર ને પરહેજગાર હોય જેથી હુક સુખહાનેહુતાલા તારા પર રહેમની નજર કરે ને પરવરણગાર આલભીન તારા અધા કામમાં તારો યારું ને રહીક થાય. એન્શાઅલાહોતાલા આ-

છુભી ને મરદી માનેહસ ઈ હુસ્ત કે હર દુઅાજેહ માહ દર એસકે ઇચે બાશીદ હમ જાહેર હે બાશીદ હમ બાતન હે બાશીદ જાહેર હે ઈ ઈ હરસા કે હમચુન ખલક હે બાશાદ વ બાશાદ એ દુનીદ કે ઈ યક માહે સી રૂજ હે હુસ્ત ઈ ઈ સી હે એ એક હે રવા હુસ્ત વરાયે ઈન એક હે હુર સી હે એરા મોગુજારાના અજ ઉન કે યક હે એરા નમી દાનંદ વ ઈન યક હે રવા હુસ્ત વ દીગર હાજત નીસ્ત વ રવા નીસ્ત વ રણેએ આહેર ઈન હુસ્ત વ રણેએ દીગર અવલ હુસ્ત વ હમચુનુન કે અજ અસાએ હુભીન યક હે યક માહ હે એ મીહારં વ પરહુઝગારી મીકુનંદ તાકે હે કષુલ શનદ લેએકન હમચીન કે હમાન યક હે હુક હુસ્ત ઉન બાતન હુસ્ત બાડી હે એહાંએ દીગર ઈન હુસ્ત. | ૧૦ |

હે અવલ ઈન હુસ્ત અવલ સરે ખુદરા હે કુનંદ મીખાયદ કે શરે ખુદરા શીએ પાએ મરહુમ બીનં વ તકષુર વ ખુજેરણી અજ સર દુર અંદાજન. | ૧ |

દાયુમ કે ચીશમે ખુદરા હે કુનંદ ચાનેક ચીશમે ખુદરા અજ નીગાહ કરને બદ નજરી નીગાહ દારન. | ૨ |

સયુમ બીનીએ ખુદરા હે કુનંદ કે હીચ ખુએ નાહક ન કુનંદ તા હે કષુલ બાશાદ. | ૩ |

દસ્તી કષાંખદિનો અર્થ તે કે આરેમાસ રોજાના હંથકામાં રહેલા જાહેર સેજામાં પણ રહેલા જાહેર સેજાતે છે કે કેમ ખલ રોજ રાખે છે ને તમારે જાણું કોઈએ કે આ એક બીજાના ચીશ સેજા છે ને આ ચીશ સેજામાંથી એક સેજે લાજામ છે ને એ એકરોજ વાસ્તે ચીશ સેજા રાખે છે ને તેમાં કે એક રોજે છે તે નથી જાણું ને આ એક રોજે લાજામ છે ને બીજાની કંઈ કરી નથો અથવા લાજામ નથી ને જાહેર રોજે તે છે કે બીજા રોજ અપત્તા છે ને આ એક રોજને આટે આએ મહુની જોગ રાખે છે ને પરેકઘારી કરે છે કે રોજે કષુલ થાપ લેકીન તે ને એક સેજે હુક છે તે ખાતુન છે ને બાડી બીજા રોજ આ છે. | ૧૧ |

૩ અવલ રોજ તે છે કે—
અવલ પોતાના જાથાનો રોજે કરે યાને પોતાના કુપરના માણસોના પગની ખાડ કરી કેખે ને તકષુરી ને મેટાઇ આખામાંથી કાઢી નાખે. | ૧ |

બીજું એકે પોતાની આંખને રોજે કરે યાને પોતાની આંખને બડનજરથી જોવામાં જાણાને. | ૨ |

ત્રીજું પોતાના નાકનો રોજે કરે કંઈપણ નાહક સુગંધ ન લીએ જેથી રોજે કષુલ થાય. | ૩ |

ચાહાડી દાહાને ખુદરા રૂચે કુનેદ કે અજ હેઠેન હરગીઝ દુશનામ દોશ ગોકૃતન વ હરામ પોરણ નિગાહ દારેદ. | ૪ |

પંજુભીકે ભીભાયેદ અથાને ખુદરા રૂચે કુનેદ યાચને અજ અધુને ખુદ છર્ગ ન ગુયદ બાયેદ અજ છર્ગ ગોકૃતન અધુનરા નગાહ દારેદ. | ૫ |

શીશુભી ગુશે ખુદરા રૂચે કુનેદ કે હીચ બદી વ ગાયેષ્ટતે કસીરા એ ગુશે ખુદ નશનવદ. | ૬ |

હકૃતુભી ભીભાયેદ કે દીકે ખુદરા રૂચે કુનેદ દીકે ખુદરા કહર કેરણ નીગાહ દારેદ. | ૭ |

હશતુભી નક્કસે ખુદરા રૂચે કુનેદ યાચને કે નક્કસે ખુદરા અજ કારે હરામી ખુદશરા નીગાહ દારેદ કે ધન હુરમ બાશાદ વ આશાકુનરા રજાએ હક ગુસલ બાયેદ કરેદ. | ૮ |

નાહોભી ભીભાયેદ કે દસ્તે ખુદરા રૂચે કુનદ કે અજ નાહક દસ્તે ખુદરા નીગાહ દારેદ વ અજ માલે નાહક દસ્તરા નિગાહ દારેદ. | ૯ |

દહુભી ભીભાયેદ કે પાએ ખુદરા રૂચે કુનદ કે અકૃષે બદ કાર રેકૃતન વ અકૃષે નાહક રેકૃતન નિગાહ દારેદ વ મોમન ભી ભાયેદ કે ખુદરા સરતા એ પાએ રેજે કુનદ વ અજ ઉન શરત હાયે હકાના યકી ભી ભાયેદ ગલત ન કુનદ અગર અજ શરતહાયે હકાની

ચાંદું પોતાના મોંનો રોજે કરે કે મોંથી મરાકરી ને જાળ કાઢવા માટે અને હરામ ખાવામાં સંભાળે. | ૪ |

પાંચમું પોતાની લભાનનો રોજે રાખવો જોઈએ જે પોતાની લભાનથી ખોડું ન ઓલે ને ખોડું ઓલવાથી પોતાની લભાનને સંભાળે. | ૫ |

છકું પોતાના કાનનો રોજે રાખે કે કાંધપણ કોઈની બદી ને ગીયત પોતાના કાનથી ન સંભાળે. | ૬ |

સાતમું પોતાના દિલનું રોજું રાખે જે પોતાના દિલને ગુરસો કરતાં સંભાળે. | ૭ |

આઠમું પોતાના નક્કસનો રોજે રાખે યાને પોતાના નક્કસને હરામખોરીના કામથી પોતે સંભાળે કે આ હરામ છે ને વ્યાશાકને હકની રજા પર ગુસલ કરવું જોઈએ. | ૮ |

નવમું પોતાના હાથનો રોજે રાખે જે નાહકથી પોતાના હાથને લઈ લીએ ને બીજો નાહક માલ માથાથી હાથ લઈ લીએ. | ૯ |

પોતાના પગનો રોજે રાખવો જોઈએ કે પોતાના પગને ખરાય કામમાં જવા માટે સંભાળે ને મોમને માથાથી પગ સુધી રોજે રાખવો જોઈએ જે આ હકની શરતમાંથી એક શરત પણ ભુલી ન જય અથવા હકની શરતમાંથી એક ભુલી જય તો નાહિએ બીજાની

થકી ગલત બે કુનદ પસ નાઓએ થીલાહેં મીનહા ઇઝેએ ઉન મોમને શીકસ્તે બાશાદ વ મી બાયદ કે દર હર બાબુ પરહીંગાર બાશાદ વ પરહીં જ એ કુનદ તા આકૃષ્ટ ઇઝેએ ઉન મોમન કુરોસ્ત બાશાદ વ આમાલેશુન સલેહ : બાશોદ તા પરવરદિગાર આલ-મીન એ સરે ઉન અને નજરે રેહમત કુનેદ વ ઢીડારે એ તુમાયેદ એન્શા અલાહેં તામાલા આમીન. | ૧૦ |

બેં મરદી યાજદહુમ માનેહુશ છન હુસ્તા કે મોમનરા મીયાયેદ દર ફરમાને હક બાશોદ વ દાયેમ દર ખ્યાલે હક બાશોદ વ અઝ સરે રાહે હુકીકતી બાશાદ વ અઝ ઉન બાયેદ કે દર ફરમાને હક બાશોદ કે અઝ સીરેહાએ હુકરા નિગાહ દારેદ વ હર સાચ્યત દર ફીકરે હક બાશાદ વ ફરમાન બરદારે બાશાદ વ અઝ સરે રાહે હુકરા હક બાશાદ વ ફરમાન બરદારે દર ફરમુને હક બાશોદ વ ફરમાને હુકરા કણુલ કુનેદ વ આનથ દારીએ ફરમાન ચનીન કુનેદ કે હુજરતે દિમામ ફરમુદે હુસ્ત પસ ઉન અને મોમન તાહુકીક હુકીકતો હુસ્ત વ હુકી-કતી બાશોદ એન્શા અદલાહેંતામાલા, આમીન આમીન. | ૧૧ |

બેમરદી દુઅજદહુમ માનેહુશ છન હુસ્ત કે મીયાયેદ અંહેએ મોમન દાયમ દર તાહુરત બાસદ બા વજુએ બાહેર હુમ વજુએ બાતન બાશાદ વ વજુએ બાહેર ધન હુસ્ત કે દસ્ત બા બાબુ એ કાલથ ઘેરસુનદ વ ખુદરા પાક એ કાલથ વેરસુનદ વ ખુદરા પાક એ કાલથ વ તાહુરતે બાહેર ધન હુસ્ત હુસ્ત તે છે કે દીકના આંસુના પાલુથી બં-

મીનહા તે મોમનનો રોજે કણુલ નહિ થાય (યાને પડી ગયેલો હશે) ને દરેક બાથતમાં પરેઝગાર રહેણું જોઈએ ને પરેઝી કરે તો આકૃષ્ટ તે મોમનનો રોજે દુર્સ્ત થાય ને તેના અમલ નેક થાય તો પરવરદિગાર આલમીન તે બંધા પર રહેમની નજર કરે ને દીકારે હે ઈન્શા અદલાહુ તામાલા આમીન. | ૧૦ |

આગીઆરમી જવાંમરદીની માયેના તે છે કે મોમનને હુકના ફરમાનમાં રહેણું જોઈએ. ને હુમેશાં હુકના અયા-લમાં હોય ને હુકીકતીના રસ્તા માથે હોય ને તેને હુકના ફરમાનમાં રહેણું જોઈએ ને હુકના રસ્તાનો પડ્હો સંભાળો ને હર ઘડી હુકના ફીકરમાં હોય ને ફરમાનભરદારીમાં હોય ને હુકના રસ્તા પર હુક હોય ને ફરમાન બરદારે ને હુકના ફરમાનમાં હોય ને હુકના ફરમાનને કણુલ કરે ને ફરમાનની તરફદારી એવી કરે જે હુજરત દિમામે ફરમાયું છે કે તે બનંદા તહુકીક હુકીકતી છે તો હુકી-કતી હશે. ઈન્શા અદલાહુ તામાલા, આમીન આમીન. | ૧૧ |

આરમી જવાંમરદીની અર્થ તે છે કે મોમન બનંદાને હુમેશાં વજુમાં રહેણું જોઈએ બાહેર વજુથી ને બાતુન વજુથી હોય ને બાહેર વજુ તે છે કે પાંચું હુથમાં લધ ન વજુ કરે ને પોતાને પાક કરે બાહેરનું વજુતે છે અને બાતુનનો વજુ હુસ્ત તે છે કે દીકના આંસુના પાલુથી બં-

લ. તાહુરું ખાતુન ભન હસ્તા કે ખુદખંડના ફરમાનથી ને ખાસુતના અમ-
કું હીલારા એ આથે ગિરવે બા ફરમાને
ખુદખંડ એ અમરે મારકૃત પાડ જાંદ
તો નમાજે ઉન અંદે કંચું ખારાદ
ખુદએ ફકીહત ધન હસ્તા. બને મોમનરા
ઓયદ કે:- | ૧૨ |

(૨)-અવલ સરે ખુદરા ખાતાહુરું કુનાદ
કે દાયમ સર હર અમર વ અંગી કુર
આવરદ યાચ્યની જાનએ જમીન બી-
નન પસ એ તકશીરે ખુડ કાંચેલ ક
ખારાદ વ ચશમે। હીલ જોણસંતા ન
ખીનાદ વ હીલશ દર ફિલ ન રૂઢ વ
ચીશમે। હીલ વ સર ખાતુન ખાંડ
કુનાદ કે દર ખતાઈ ન રૂઢ વ હુદે
ખીનાદ હીલે ખુદરા કાંચમ નિપાદ
દારદ વ પીરે ખુદરા દાયમ ખાંડ કુનાદ
વ રહેમત અઝ ઉન જાંચે જોતાનાદ
તા ઉન બનેરા ખુદખંડલાંધા
ખીચામુંઝ એનશા અલાદોલાંધા
| ૧ |

દાયમ મોમનરા મીથાયદ કે ખાંડ
ખુદરા તાહુરારત કુનાદ કે નજરે નાંડ
ન કુનેદ ન હુમ નિગાહે બદ એ
કુનાદ | ૨ |

સયુભી મોમનરા મીથાયદ કે ખી-
નીંચે ખુદરા વચુ કુનાદ યાચાને કે
અગર ખુદે ખુદરા યા કે ખુદે નાખુદ
ખી ઓયદ હર હોરા થક કરાર ખુદરા
ખીનાદ અગર અઝ બદ ખુદે તાકાત
ના આવરદ પસ અઝ ઉનન
કું નિશારતે અઝ ઉના ખર ખી-
જદ વ રદુને શાવદ વ શરે ઉરા યા શરે

ખુદખંડના ફરમાનથી ને ખાસુતના અમ-
કું પાડ કરે જેણી તે બંદળી નીચું
ઠશુલ હોય. હુણીકરીમો ખુ તે છ.
મોમન બંદાને યાદ ફરજું કે:- | ૧૨ |

અવલ પોતાના ખાંડાને તાહુરારત
કરે કેખકે ખાડુ હનેદાં બંદળીમાં સે
ફરમાનમાં નમાદે ને જણીન તથી તેણે
ને પોતાની તાહુરારતી જાંચે કોણ ને
દીલ ને આંખોથી ખાડું ખાંડું ન હેણે
ને તેણું દીલ ફીરણાં ન બન ને આં-
ખોએ ને દીલ ને ખાંડાથી જોંબે ખાંડ
કરે કે ખતાખાં ન આવે ને કે માંડ
હેણે તેથાં પોતાના દીલને પદખૂત
ખાંડાને ને પોતાના ચીરને દુસેથાં
ખાડ કરે ને તાંથી રેખત ખારે જોણીતે
બંદાને ખુદખંડલાંધા ખાડુ કરે. ઉન્ના
અલાહુતાંધાલા. | ૧ |

દીલું મોમને લાંબા કે તે પોતાના
નાકને ખુ કે ચાને ખારી વાસ અસ્વા
અસાદ વાસ આવે તે બને કે
રંગથી ખુદરા સભકે ને અગર અસાદ
વાસથી તાકાત ન રહે ત્યારે તે તેણું
બયાં બેઠો કે તાંથી હુણી બદ ને રૂધ-
તો ખાંય અને તેનો અસ્વા કીનું
કોણનો ખાડો ઉધારો ન કરે ને બદે

દીલું મોમને લાંબા કે તે પોતાના
નાકને ખુ કે ચાને ખારી વાસ અસ્વા
અસાદ વાસ આવે તે બને કે
રંગથી ખુદરા સભકે ને અગર અસાદ
વાસથી તાકાત ન રહે ત્યારે તે તેણું
બયાં બેઠો કે તાંથી હુણી બદ ને રૂધ-
તો ખાંય અને તેનો અસ્વા કીનું
કોણનો ખાડો ઉધારો ન કરે ને બદે

કે સરા હાહારા ન કુનદ વ બે પુશાનદ ને જે કંઈ કોઈનો પડ્યો ન હંકે તેનાથી
વ કરી કે સીરે કસરા ન પુશાનદ રાહ નારાજ ને એળાર છે. | ૩ |
શાંતા અનુ ઉન નારાજી વ વીજાર
હસ્ત. | ૩ |

ચાહુનુભી મોમન ભીખાયદ કે હણાને
ખુદરા વણુ શાચાયદ યાચાને અનુ લુ-
કુમેએ હૃમ એંધન ખુદરા નિગાહ
દારદ. | ૪ |

પંબુનુભી મોમનને ભીખાયદ કે અ-
ભાને ખુદરા વણુ કુનદ ચુનંક અખુનરા
દર અતાએત બંદીએ હુક સુઅહાનેહુ-
તાયાલા ઝારી શાયદ વ દર ઈકરે
યાદે ખુદાયંદ શાયો દ્વાર મશગુલ બાશાદ
વ સુખને નામાકુલી ન ગુયદ વ હુરચે
સુખન ગુયદ અનુ હુક ગુયદ વ અનુ
નેહાએ હડીકી ગુયદ. | ૫ |

શાશુભી મોમન ભીખાયદ કે ગુણો
ખુદરા નાહારેત સાયદ કે અકુણે
એરાકે નકુશા નરવદ વ એલમો અકુલરા
યાદ કુનદ વ દર એલમ શુખનહુએ
હકરા વીરાનવદ. | ૬ |

દર બાયે હરેનુભી મોમનરા ભીખા-
યદ કે દીલ વ હુશો ખુદરા વણુ સાયદ
યાચાએ દીલરા અનુ નાકુરભાની
નિગાહુડારદ વશાચસેએ શાચ્યતાનરા
કુમાર કુનદ વ દીલરા વ હુદરા પાક
શાયદ વ નેક વ બદ હુર દોચીલ નેક
અનીદ વ દર અંકે દીલ ગુરુર વ
બાધરીન બાશાદ કે દીલે મોમન ખુનેએ
શુદ્ધાંદ. હુસ્ત વ ભીખાયદ કે દીલે
મોપુનસ હમે અનુ હુક દુનીદા

મોમનને લાજમ છે કે પોતાના મો-
ને વળુ હે હુરામનો હુકમો બાચાથી
પોતાને સાંસાણે. | ૪ |

મોમનને લાજમ છે કે પોતાની લુ-
ભાનાને વળુ હે કેમકે લુભાનને હુક
સુઅહાનેહુતાયાલાની અતાએત ને બં-
દીમાં ઝારી કરે તે ખુદાવંદી યાદની
કીકરેમાં રાત ને દિવસ મરગુલ હોથ ને
અરાબ વચન ન કહે ને જે કંઈ વચન
ઓદે તે હુકના ઓદે ને એલમ હડીકીના
કહે. | ૫ |

હુક મોમનને લાજમ છે કે પોતાના
કાનને તાહારેત હે કે નક્સના પ્રશાદ
પછવાડે ન જથ ને એલમ ને અકુલને
યાદ કરે ને એલમના હુકના વચનને
સાંસાણે. | ૬ |

સાતમું મોમનને લાજમ છે કે
પોતાના દીલના હુશને વળુ હે યાને
દીલને નાકુરભાનીથી સાંસાણે ને શેતા-
નને. વીશવિશો એછા કરે ને દીલ
ને હુશને પાક કરે ને નેકને બદ તે
બનેને નેક હેઠે ને દીલભાં શુકુર સ-
બદ્ધાણો. હોથ મોમનનું દીલ ખુલું
ધર છે ને મોમનના દીલને અધ્યાં
હુક સમજનું જોઈએ જે હુક સુઅહાને-
હુતાયાલા તે બંદ દ્વિપર રહેમ કરે.
| ૭ |

ਆਕੁਥਤ ਹੁਦੂ ਸੁਖਲਾਨੇਹੁਤਮਾਲਾ ਭਰਾਏ
ਉਨ ਅਦੇ ਰੇਹਮਤ ਕੁਨਹ. | ੭ |

ਛਥਾਤੁਮੀ ਮੋਮਨਾਰਾ ਭੀ ਧਾਇਦ ਕੇ ਦ-
ਸਤੇ ਘੁਫਰਾ ਵਕੁ ਸਾਡੇ ਧਾਅਨੇ ਦੱਸਤੇ
ਘੁਦ ਫਾਯਮ ਫਰੇ ਰਾਹੇ ਘਚੇਰ ਕੁਨਹ
ਆਈ ਵ ਅਜ ਕਾਂਦੇ ਨਾਈਸ਼ੁਨੀ ਘੁਫਰਾ
ਨਿਗਾਹ ਫਾਰੇ. | ੮ |

ਨੇਹੁਮੀ ਮੋਮਨਾਰਾ ਭੀਖਾਇਦ ਕੇ ਤਾਹਾ-
ਰਤ ਏ ਨਈਸੇ ਘੁਦ ਏਂਦੁਹ ਧਾਅਾਨੀ ਕੇ
ਨਈਸੇ ਘੁਫਰਾ ਏ ਨਾਈਕ ਵ ਏ ਕਾਂਦੇ
ਛੁਤੁਮੀ ਨਿਗਾਹ ਫਾਰੇ ਅਦੁਥੇ ਛੁਤੁਮੀ ਨ
ਰੇਪਦ. | ੯ |

ਛੁਤੁਮੀ ਤਾਹਾਰਤ ਇਨ ਹੁਸਤ ਕੇ ਮੋਮ-
ਨਾਰਾ ਮੀਖਾਇਦ ਕੇ ਪਾਏ ਘੁਫਰਾ ਤਾਹਾ-
ਰਤ ਸਾਡੇ ਕੇ ਦੁਰ ਛੀਚ ਜਾਏ ਨਾਈਸ਼ੁਨੀ
ਕੁਫ਼ਮ ਨ ਰੇਵਹ ਵ ਪਾਏ ਘੁਫਰਾ ਅਝ
ਰੋਹ ਨਾਈਕ ਰੁਕਤਾਨ ਨੀਗਾਹ ਫਾਰੇ ਵ ਈਨ
ਛਰ ਫਾਹ ਵਕੁਥੇ ਛਕਾਨੀ ਹੁਸਤ ਕੇ ਸ਼ਹੀ-
ਅਤ ਦੁ ਧੇਕ ਤਾਹਾਰਤ ਏਕਿਤਾਹੇ ਹੁਸਤ
ਵ ਸ਼ੁਮਾ ਮੀਹੁਨੀਦ ਕੇ ਇਨ ਦੁਖਾਅਫ਼ੁਲ
ਓਂਮੰਦਹਿ ਅਝ ਬਚਾਏ ਮੋਮਨ ਹੁਕਿਕਤੀ
ਹੁਸਤ ਵ ਹੁਅਰਤੇ ਸਾਡੇ ਮੰਦਹਾਨ ਥੇਹੇ
ਥੁਲਹਾਨ ਰਾਹਾ ਮਉਲਾ ਮੁਰਤੁਖਾਅਲੀ
ਥੁਲਵਾਤੁਲਾਹੇ ਵ ਸਲਾਮੇਹੁ ਅਲੇਹੇ ਠੰਮਾਮੇ
ਹੋ ਜਾਹਾਨ ਠਮਾਮੇ ਜਮਾਨ ਵ ਸਾਡੇਥੇ
ਕਥਰ ਵ ਰਾਹਾ ਸਾਧਾਰੇ ਦੁਲਦੁਲ ਅਮੀਰਲ
ਮੋਮਨੀਨ ਵ ਕਾਤੀਲੇ ਮੁਸ਼ਾਰਕੀਨ ਵ ਛਾ-
ਫਿਥੇ ਰਾਹਲੁਮਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪਾਹਥਾਹੇ ਝ-
ਮੀਨੇ ਜਮਾਨ ਫਰੇਸ਼ੁਕੇ ਹੁਸਤ ਕੇ ਹੁਦੂ ਮੋਮਨ
ਕਾਮਾਲੇ ਇਨ ਦੁਖਾਅਫ਼ੁਲ ਓਂਮੰਦਹੀਰਾ
ਅਝ ਆਵਰੇ ਏ ਸੀਫਕ ਵ ਏਖਲਾਕ
ਆ ਏਤਕਾਹ ਤਮਾਮ ਏਹਸਤ ਆਵਰੇ

ਆਠਮੁੰ ਮੋਮਨਨੇ ਲਾਜਮ ਛੇ ਕੇ
ਪੋਤਾਨਾ ਹਾਥਨੇ ਵਕੁ ਹੇ ਕੇ ਛਮੇਰਾਂ
ਪੋਤਾਨਾ ਹਾਥ ਏਰ ਕਰਵਾਮਾਂ ਰਾਏ ਨੇ
ਨਾਈਸ਼ੁਨੀਤਾ ਕਾਮਥੀ ਪੋਤਾਨੇ ਅਂਕਾਂਗੇ.
| ੧੦ |

ਨਵਮੁੰ ਮੋਮਨਨੇ ਲਾਜਮ ਛੇ ਕੇ ਪੋਤਾ-
ਨਾ ਨਈਸੇ ਤਾਹਾਰਤ ਹੇ ਧਾਨੇ ਪੋਤਾਨਾ
ਨਈਸੇ ਨਾਈਕ ਨੇ ਹੁਰਾਮਘੋਰੀਨਾ ਕਾਮ
ਮਾਟੇ ਜ਼ਾਣੇ ਨੇ ਹੁਰਾਮਘੋਰੀਨਾ ਕਾਮ
ਪਛਵਾਂਦ ਨ ਜਾਧ. | ੧੧ |

ਛੰਗਮੀ ਤਾਹਾਰਤ ਏ ਛੇ ਕੇ ਮੋਮਨਨੇ
ਲਾਜਮ ਛੇ ਕੇ ਪੋਤਾਨਾ ਪਗਨੇ ਤਾਹਾਰਤ
ਹੇ ਕੇ ਕੇਇ ਨਾਈਸ਼ੁਨੀਨੀ ਕਾਖਾਏ
ਕੁਫ਼ਮ ਨ ਰਾਏ ਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਪਗਨੇ ਨਾਈਕ
ਦੱਸਤਾਪੇ ਜਵਾ ਮਾਟੇ ਪਕਡੀ ਰਾਏ ਨੇ ਆ
ਦੇਹੀ ਤਾਹਾਰਤ ਹੁਕਨੀ ਛੇ ਨੇ ਰਾਹੀਅਤ
ਏਂ ਨਾਹਿਰਾਤਮਾਂ ਛੇ ਨੇ ਤਮੇ ਆਖੁਕੋ ਕੇ
ਆ ਆਦੇ ਜਵਾਂਮਰਦੀ ਹੁਕੀਕਤੀ ਮੋਮਨ
ਮਾਟੇ ਛੇ ਨੇ ਹੁਝਰਤੇ ਸ਼ਾਹੇ ਮਰਦਾਨ ਰੀਵੇ
ਥੁਲਵਾਨ ਸ਼ਾਹੇ ਮਉਲਾ ਮੁਰਤੁਖਾਅਲੀ
ਥੁਲਵਾਤੁਲਾਹੇ ਵ ਸਲਾਮੇਹੁ ਅਲੇਹੇ ਅਨੇ
ਜਾਹੁਨੀਨੇ ਮਮਾਮ, ਈਮਾਮੇ ਝਮਾਨ
ਕਾਖਰਨੇ ਮਾਲੇਕ ਨੇ ਹੁਤ ਹੁਲ ਸੰਵਾਰ
ਅਮੀਰਲ ਮੋਮਨੀਨ ਮੁਸ਼ਾਰਕੀਨੇ
ਕਾਲ ਕਰਵਾਵਾਲੇ ਨੇ ਹਾਈ ਨੇ ਦੁਟੋਂ
ਦੁਖਾਅਵਾਵਾਲੇ ਸੁਲਤਾਨ ਜਮੀਨੇ ਅਮਾ-
ਨਨਾ ਪਾਹਥਾਹੇ ਫਰਮਾਵਿੰਦੁੰ ਛੇ ਕੇ ਮੋ-
ਮਨ ਆ ਆਦੇ ਜਵਾਂਮਰਦੀਨੇ ਆਮਾਲ
ਪਾਲੇ ਨੇ ਤਮਾਮ ਸੀਇਕ ਨੇ ਏਖਲਾਕਾ ਨੇ
ਏਤਕਾਹ ਵੀ ਹਾਥਮਾਂ ਲੀਏ ਤੇ ਖਾਲ

ઉન મોમન હકીકતી બંદેએ ખાસે શાહ મોમન હકીકતી બંદો શાહનો લોય ને આશાદ વ ઉન મોમન હકીકતી આશાદ તે મોમન હકીકતી લોય તે હક્કને પોંચે હુક મીરસદ વ હુક યારે ઉન ચોંચે ને હુક તેનો મહાગાર હશે ને તે મોમન આખરું જમાનાનો પેકાખ્યર અતમુલ સુરસલીન ખતમુલ અંધીયા ને યા અલીના દીનવર છે ને તે મોમન બંદો તાહકીક હકીકતિ હશે ને કે કંઈ દીલનો સીદુક ને પાક ઈશાક ને એખલાસથી કરાર કરે તેનાથી હુક રાજ હશે તે હકના કરમાનમાં હુશા ને સરાતુલ મુસ્તકીમનો રસ્તો તે હકીકતીનો રસ્તો છે, કે માહામદ મુરતદ્રા સલલલાહે અદેહ વ સલામેહુ ઝુદાવંદ શુદે જલાલહુની દરગાહમાંથા દુનીયામાં લાયા છે તજ હજરત શાહે મહિલા મુરતજાઅલી મામન હકીકતીને કરમાવ્યું છે કે કે મને હેસ્ત કરે ને હજરત જોમાને એલાએ તે જ્યાં જાપ ત્યાં હજરત જોમાનો પીર તેના બેદો હશે ને હુક મુખહાંતહુતભાલા પણ તે બંધાથી રાજ હશે આખીન. યા સંપૂર્ણ મોમનોની જમાથને માડું કરે ને પુરુષ રારાતના સાચા રસ્તાપરથી હકીકતી બંદાને પાર જીતાર આશાકનો સુલતાન ને પાદરાહુ જમીના જમાન હજરત મુરતજાઅલી મહિલાના આગા શાહુ મુસ્તન સર બિલ્સાહુ ને પીરે રાહનુમાન ના અરકતથી મુશકાલ આરાન કર યુદ્ધ જાહેથે ઈમામ જમાન યાખીની જાઇનું, ખલતાદ નાહામ રસુતિલાઘું અમીરજા મોમનનીન જાહી આશાદ.

અય મોમનુન શાહે સુસ્તાન સર કે અય મેમનો શાહે ભુસ્તાન ચાર પીલાં
બીજાંછાં હાજર છીમાંબે જમાને ભી
કરમાયદ કે ખુદરા હરે કસ દર દુની-
આં હસ્તી બીનદ ઉન દર આખરત
નીસ્તી ભીશાવદ વ હરે કસ્કે દર
દુનીયાં ખુદરા નીસ્તી બીનદ ઉન દર
આખરત હસ્તી ભીશાવદ દર આસમુન
થાએ હક્કુમી ભીશાવદ. | ૧ |

અય મોમનુન હજરત પ્રમાણ જમાને
શાહે સુસ્તાન સર બીજાંછાં ભી કરમાયદ
કે હર કે દર દુનીયાં બારી વ ઝાંકારી
વ હુભીશી સીતમકશ મેહનતકશ
આશાદ વ દર મોહેષત દીલ સાંડ બે
કરમાન બોરારીએ હક્ક હાજરીન બા-
શાદ ઉન દર આખરત હુકુમે ભઉલા
દીદાર વ લક્ષ વ શરેફરાજ બાશાદ.
| ૨ |

અય મોમનુન હજરત પ્રમાણ જમાન
શાહે સુસ્તાન સર બીજાંછાં ભી કરમા-
યદ હર કસ દર દુનીયા દર મજલસે
પુલમે હકીકી બીનરીનદ વ દર
સોહેષતે મોમન હકીકતી વ સાંકીન
વ સાલેહિન બાશાદ હન મોમન દર
દુનીયા દીદારે છીમાંબે હાજરીન બંધી-
નદ હુમચનુન દર આખરત નગરે
રેહમતે મન વર સરે ઉન ઘનદેશે
ખામ હકીકી બાશાદ. | ૩ |

અયે મોમનુન હજરત છીમાં હા-
જરીન શાહે સુસ્તાન રીર બિલાંછાં
ભી કરમાયેદ કે મોમન ઉન હસ્ત કે
દીલશા પાંડ વ થી કીને સાંક બાશાદ
હર કસી કે દીદાર વ લક્ષાએ બારા

અય મેમનો શાહે ભુસ્તાન ચાર પીલાં
હજર છીમાંબે જમાનો કરમાંબે કે કોણે
કોઈ દુનીયામાં પોતાનો હું કંઈ લેણે
તો તે આખરતમાં જરૂરાદ થઈ જશે ને
જે કોઈ દુનીયામાં પોતાને કાંપ નહિ
લેણે તો તે આખરતમાં બાખ્યાદ થશે।
હશે ને સાતમા આસમાનમાં હશે. | ૧ |

અય મેમનો હજરત છીમાંબે જમાન
શાહે સુસ્તાન સર બીજાંછાં કરમાંબે
છે કે જે કોઈ દુનીયામાં જારી વ જરીને
હમેરાં સીતમ ને મહેનત ખમચુંનાલો
હોય ને મહોાયતમાં દિલ સાંક ને હજર
હકની કરમાન અરદારીમાં હોય તેને
આખરતમાં મહિલાની હજુરમાં દીદાર ને
લક્ષ હશે ને તે મેટો હશે. | ૨ |

અય મેમનો હજર છીમાં જમાને
શાહે સુસ્તાન સર બીજાંછાં કરમાંબે છે
કે જે કોઈ દુનીયામાં હકીકી એલમની
મજલસમાં જય ને મોમન હકીકતી ને
સાંકી ને સાલેહની સોષતમાં હોય ને
તે મોમન હજર પ્રમાણનો દુનીયામાં
હેદાર દેખે તો તે આખરતમાં મારી
રેહેમની નજર તે ખાસ હકીકી બંસ
માયે હશે. | ૩ |

અય મેમનો હજરત છીમાં હા-
જરીન શાહે સુસ્તાન સર બીજાંછાં કર-
માંબે છે કે મેમન તે કોઈ કોણું દીલ
પાંડ ને બેકિનેરી આંક લેણાને કે કોઈ
આમાંબે દીદાર ને લક્ષાને મેલાને તેણ

મોખાહે પસ મીથાયદ કે હીદાર વ હર કુલાંશે પરવરદિગારરા બીજાનાશાહ કે હર દુનીયાં જહેર મીથાશાહ વ હુસ્ત.

| ૪ |

અએ મોમનુન હજરતે ઈમામ હાજરીન શાહે મુસ્તન સર બીજાહ મી ઝરમાયદ કે હર દુનીયાં હર કસી કે હરસે દુનીયાં જીયાદા કુનદ વ તકખુરી દાશે બાશાહ વ મીજાજશા ચનીન ગરમ બાશાહ કે ફીલહાલ કુદ ગરમ ઘેશવદ ઉન અન્દે આદમ નીસી વ ઉન અર હુસ્ત. | ૫ |

અથ મોમનુન હજરતે ઈમામ હાજરીન શાહે મુસ્તન સર બીજાહ મી ઝરમાયદ કે હર અહે હર દુનીયા દુજદિ મી કુનદ વ દુરુગ મી ગુયદ વ ઉન ઝાશાડ હર અદ્કાર બાશાહ વ રેઝાકે વ કાર ઉન બાશાહ પસ ઉન હર દુનીયા વ હર આખરત રૂ શીયાહ સીર શીકસ્તે બાશાહ વ જાએ ઉન હર તાણતે કહેર દુઝાય બાશાહ અજ ઉન દોઝાય પુર અજાય હુસ્ત હર ઉન બાશાહ. | ૬ |

અથ મોમનુન હજરત ઈમામ શાહ મુસ્તન સર બીજાહ મી ઝરમાયદ કે હર કસ હર દુનીયા ઐરીઆત મી કુનદ ઉન અન્દે હર દુનીયા વ હર આખરત ઝરાગત મી બાશાહ. | ૭ |

અથ મોમનો હજરત શાહે મુસ્તન સર બીજાહ મી ઝરમાયદ કે અરદુને મરદુન એ દસ્તે અને નીસી ચુન

પરવરદીગારનો હીદાર ને લકાને ઓલખાં જોગાં જે દુનીયામાં જહેર હશે ને છે. | ૪ |

અથ મોમનો હજરત ઈમામ હાજરીન શાહે મુસ્તન સર બીજાહ ઝરમાયે છે કે જે કાઇને દુનીયાનો હીરસ વંધારે હોય ને તકખુરી રાખી હોય ને તેનો મીજાજ એવો ગરમ હો જે તાખડનો અગરમ થધ જાય તે માણસ નહિ પણ ગધેડા છે. | ૫ |

અથ મોમનો હજરત ઈમામ હાજરીન શાહે મુસ્તન સર બીજાહ ઝરમાયે છે કે જે બહો દુનીયામાં ચોરી કરે છે ને ખાડું બાલે છે ને તે ઝાશક ખરાય કામમાં હોય ને તેની સોખત અદ્કારેથી હોય ત્યારે તે દુનીયામાં ને આખરતમાં કાળા મોઢાંવાળો ને ખુઅર હશે ને તેની જગ્યા દોજખમાં હશે ને જે દોજખમાં ઘણો અજાય છે તેમાં તે હશે. | ૬ |

અથ મોમનો હજરત ઈમામ શાહ મુસ્તન સર બીજાહ ઝરમાયે છે કે જે કોઇ દુનીયામાં ઐરીઆત કરે છે તે બહો દુનીયામાં ને આખરતમાં ઝરાગત હશે. | ૭ |

અથ મોમનો હજરત ઈમામ શાહે મુસ્તન સર બીજાહ ઝરમાયે છે કે આખુસોલું અરદુન અંડાના હાથમાં નથી ને

હુકમે ભઉત પરવરદીગાર આલસ્થીન બે દસ્તે ખુદ નીચાણ દસ્તે હુસ્ત પેસ ક્ર્યાગાર દર વકતે મીકારક મીખાણી અજાખ ન થીની અમલ સાલોહ બે કુન દર ક્રમાને પીર બાશ કારે નેક એક એકુન વ રાહે હુક બે દસ્ત અવરતા અજાખે અરગારા ન થીની । ૮ ।

અએ મોમનુન હજરત શાહે મુસ્તન સર ખીલાણ મી ક્રમાયેદ કે મોમન ઉન હુસ્ત કે સુખનેશ યકી બાશેદ વ સુખનરા યાદ બે ડારેદ ચુન સુખનહાએ એલમરા ન બાયદ ક્રમાસુશ તુમાયેદ વ ષીશયાર બાયદ બેતરસદ વ દર દિલે ખુદ ગુયેદ કે કારે નેક એકુનમ વ એકુનેદ કે સરે મન અરગ હુસ્ત વ યાદ અજ અરગ ઉનજ અજાખ મીકસમ પસ મી બાયેદ કે કારે નેક ક્રમાન બરડારીએ પીરહા વ સવાય આમાલે સાલોહ એકુનમ કે આઝુરજીદ તા એજાએ એરસમ કે બ અજાખ ન બાશમ । ૯ ।

અએ મોમનુન હજરત શાહે મુસ્તન સર ખીલાણ મી ક્રમાયેદ કે કસી કે દર મજલસો મોમનુન નીશસ્તે બાશાદ વ દીલશ બે શુખનહાએ એલમરા ગુશ ન કુનેદ ઉન મોમન મીસલે છન મી બાશાદ કે દર મજલસે મોમનુન ન નીશસ્તે બાશાદ પસ ઉન મોમન બી ખુખર અજ એલમે હુકાની વ જાહેર હુસ્ત વ દર મુસલમાની હમ નીસ્ત પસ અજ બરાએ મોમન ધન વાજાખ હુસ્ત કે દર મજલસે યારને વહુદાર મોમનુન સાદુન વ સાલોહુન બે નશી-

મોતનો હુકમ પરવરદીયુર આલસ્થીને પોતાના હીથમાં રાખ્યો છે ત્યારેજ દું મરતી વખત પીઠાણે તો મુજાહ ન હેઠે તો નેક અમલ કરે ને પીરના ક્રમાનમાં રહે ને નેકીના કામ કરે ને હુકનો રસ્તો હીથમાં કો કેથી મોતનો અગ્રાખ તલિ જુઓ । ૧૦ ।

અએ મોમનો હજરત શાહે મુસ્તન સર ખીલાણ કરમાવે છે કે મોમન તે છે કે કેનો શુખન એક હોય ને શુખનને યાદ રાખે કેમકે એલમના શુખનને જુલી ન જવું જોઈએ ને વધારે ષીક રાખવી જોઈએ ને પોતાના દીલમાં વીચારે કે નેકીના કામ કરે ને મારા માથે મોત છે ને મર્યાદ યાદ ત્યાં અજાખ જોઈશ ત્યારે મને લાજભ છે કે પીરના ક્રમાનખરદારીના નેક કામ ને સવાય ને અમલ સાલોહ કરે કે મુકત થઉં અને એવિ જગોએ પહોંચું કે જ્યાં અજાખ ન હોય । ૧૧ ।

અએ મોમનો હજરત શાહે મુસ્તન સર ખીલાણ કરમાવે છે કે કેણ મોમનની મીજલસમાં એડો હોય ને દીલથી એલમના શુખનને ધ્યાન ન આપે તે મોમન એવો છે કે જાણુ મોમનની મજલસમાં નથી એડો ત્યારે તે મોમન હુકના એલમથી જાહેર ને એખાર છે ન મુસલમાનીમાં પણ નહિ હોય મોમનને વાસ્તે તે લાજભ છે કે વડ્દાર હોસ્ત ને મોમન ને સાદુક ને નેકની મીજલસમાં જાય ને સુશાહેદા કરે તે હુકના એલમથી આખરુતાની ખુખર

કુનદ અણ એલાગે
હકારી ખારે આખરતરા એ ગીરદ
જ પણેસેવીએ ઝરોમાન અરદારીએ
ઓદ્ધભૂરા એ કુનદ તા જિન મોમન ખુદ
મુસલમાન બાચ્છન સાલેહુન પાક મો-
મન નેક બખત બાચ્છન. | ૧૦ |

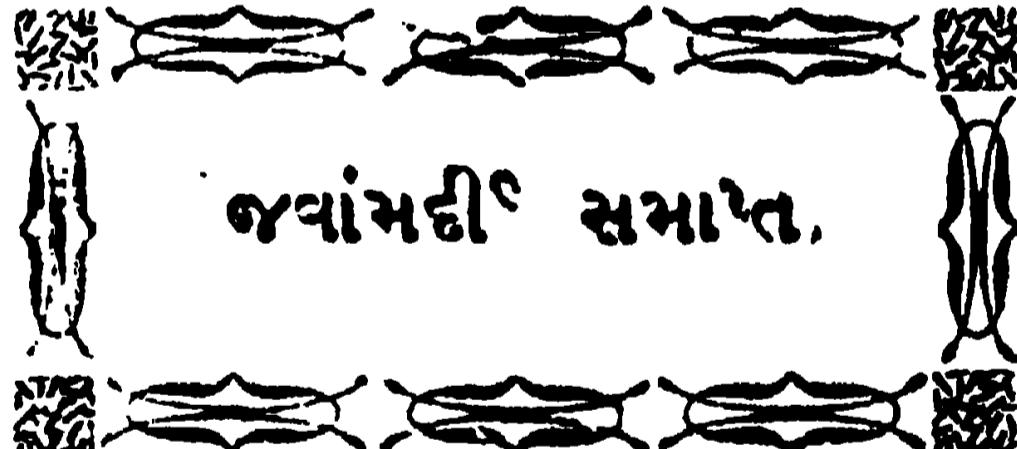
આએ મોમનુન મહિલાના શાહ મુ-
સ્તન સર થીલાહ મી ઝરમાયદ એ
હસ્તે મહિલાના શાહ અપદ સલામ
શાહા ઝરમુદે હસ્ત માલે વાજમાત
હમાનરા એદેહીએ ચુન ખલક એ દર
સંસ્તે હસ્ત અજ બરાએ હમીન સાથથ
કે દર દીલ વ દર ખાનેએ હકીકતી
જિન હજરત શાહ મહિલાના હસ્ત પસ
હર કસી કે બર સરે રાહે હકીકતી
મુસ્તકીમ ન બાશાદ વ રાહે હકીકતરા
કુરોસ્ત એ દસ્ત ન આવરહે બાશાદ વ
શાક દર દીલેશુન બાશાદ વ એ સરે
ખદ રાહી કસ્ટ દીલ દાર્તે બાશાદ
જિન ખર અજ ગાંધુન મી બાશાદ વ
આઅણ દર આખર અમર જિન ખદે
ગુનાહ આવરહ પસ તાહુકી એ દા-
નીએ કે જિન જાહેલ મી બાશાદ કે દર
જાહેલુન શુદે વ ચીડ એ દસ્ત ન આ-
વરહે વ હીસાએ ખુદાએરા ન દાદે
વ ખુદરા હમ ન શાનાખતે વ અજ
ખલક એદર રંકતે હસ્ત એ નાફુલે
શાએતાન શુદા શાએતાનરા ખુશ કરેદે
વ ખુદરા એ અજાય અનદાખતે
હસ્ત વ ખુદાવંહતાલા બર જિન
ખને નારાણ વ નજરે કેહર કુનદ વ
હુકમે હૃજદે હુક સુઅહાનેહુ અજ બર-
એ માલકે કુજાય મીશવદ કે ધન

લીએ ને એલામના ઝરમાનખરદારીની
પેરવી કરે તોતે મોમન પોતે મુસલ-
માન હુશે ને સાલેહ પાક મોમન ને
નેક બખત હુશે. | ૧૦ |

આએ મોમનો મહિલાના શાહ મુ-
સ્તન સર થીલાહ ઝરમાવે છે કે જે
કંઈ માલ વાજમાત મહિલાના શાહ
અખદ સલામ શાહે ઝરમાવિ છે તે
દીએ કેમકે હકીકતીના દીલમાં ને
ઘરમાં હજરત શાહ મહિલાના છે તેના
માટે ખલક ખહાર નીકલી ગાધ છે ત્યા-
રે જે કેાઈ હકીકતીના રસ્તાપર મુસ્ત-
કીમ ન હોય ને હકીકતીના રસ્તાને
બરાબર હાથમાં ન જાઓ. હોય ને તેના
દીલમાં શક હોય ને બરાબર રસ્તા માટે
નીયત દીલમાં રાખી હોય તે ગધેડા
ગાંધોમાંથી હુશે ને પોતે આખરતમાં
પણ તે ખહો ગુનેગાર હુશે ત્યારે નક્કી
સમજજો કે તે જાહેલ હુશે જે જાહેલ
બેગો થયો છે ને હાથમાં કંઈપણ ન
લાધું ને ખુદાનો હિસાય પણ ન હીધો
ને ખુદાને પણ નહિ એલાણ્યો ને હીનથી
પણ બહાર નીકળી ગયો છે ને શેતાન-
ના કહેવા માણે ચાલ્યો છે ને શેતાનને
ખુશ કર્યો છે ને પોતાને અજાયમાં
નાણ્યો છે ને ખુદાવંહતાલા તે બંધા-
પર નારાણ ને કહરની નજર કરેશે ને
હુક્કે હુક સુખાનેહુતાલાનો હુકમ

ધરેણો ગુમરાહુરા જાયેશા દર તથીકે હુઅખ બેહણીએ કે ઉન ના ઝાહુમરા અઝ ધરાએ હુમ સોલોઘતે અહલે હુઅખી ઉન મીકુરસ્તમ કે હુમીશે દર સોલોઘતે ગુનાહુકારન કે માલે હુક વાજખાતે મન ન દાહ વનાકુરમુનીએ પીડને હકાની રાહનુમારા કરદે હુસ્ત ઈન હુસ્ત કે દાયમ દર સોલોઘતે હુઅખી ઉન બાશાદ હોયુમ ધન અદ્દ અઝ હકીકતી ધીડન રક્તે ધરાશાદ બેહણે હુમરાહે શરીખત નીમાજીયુન શેંકે શુદ્દે હુસ્ત. | ૧૧ |

હોઝખના માલેકને ધરો કે આ ગુમરાહુઅદાને સ્થાતમા હોઝખમાં નાણો કે તે અણુસમજ ને અહલે હોઝખીના હુમ સોઘત માટે મેકલાવું છઉ કે હુમેશાં ગુનાહુકારેની સોઘનથી હુક વાજાતનો માલ મને નથી હિંદેને રસ્તો દેખાનાર પીરાની નાકુરમાનો કરી છે તે માટે (તેનું કણ) તે છે કે હુમેશાં તે હોઝખીની લોઘતમાં હોય ને ધીજું પણું તે ધરેણ હકીકતીના રસ્તાથી બહાર ગયો છે ને શરીખત નીમાજ ને રેણવારા સાથે લેગો થયો છે. | ૧૨ |

જવાંમહી સમાપ્ત.

